

UNIGLOB Piotr Ulrich, 98-100 Łask, Ostrów Osiedle 119
tel/fax: 0 43 675 22 20, tel. 0 604 050 023
e-mail: uniglob@vp.pl www.uniglob.eu

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY I MIASTA SZADEK

ZMIANA W ZAKRESIE ZŁÓŻ KRUSZYW NATURALNYCH

ZAŁĄCZNIK NR 1
DO UCHWAŁY NR
RADY GMINY I MIASTA SZADEK
z dnia

FRAGMENTY TEKSTU, KTÓRYCH DOTYCZY ZMIANA STUDIUM:

- Tekst przed zmianą
- **Tekst po zmianie**

SPIS TREŚCI:

I. WPROWADZENIE	7
1. Podstawowe informacje. Tryb opracowania.....	7
2. Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z polityką przestrzenną województwa	9
3. Podstawa opracowania studium	9
II. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	10
1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu ..	10
1.1. Podstawowe informacje o gminie	10
1.1.1. Obszar gminy	10
1.1.2. Funkcje gminy.....	10
1.2. Dotychczasowe zagospodarowanie terenu.....	10
1.2.1. Zabudowa mieszkaniowa	10
1.2.2. Zabudowa zagrodowa	11
1.2.3. Zabudowa usługowa	11
1.2.4. Przemysł.....	13
1.2.5. Tereny zieleni	13
1.2.6. Użytki rolne.....	14
1.2.7. Wody	14
1.3. Uzbrojenie terenów	14
1.3.1. Wodociąg	14
1.3.2. Kanalizacja.....	14
1.3.3. Oczyszczalnie ścieków, ujęcia wody i stacje uzdatniania wody.....	14
1.3.4. Gaz.....	15
1.3.5. Zaopatrzenie w ciepło	15
1.3.6. Elektroenergetyka	15
1.3.7. Telekomunikacja	15
2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony	15
3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.....	16
3.1. Rzeźba terenu.....	16
3.2. Budowa geologiczna	17
3.3. Gleby	18
3.4. Wody powierzchniowe i podziemne	18
3.5. Warunki klimatu lokalnego.....	20
3.6. Flora i fauna	21
3.7. Hałas.....	23
3.8. Pole elektromagnetyczne	23
3.9. Uwarunkowania ekologiczne	23
4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ²⁴	
4.1. Rys historyczny.....	24
4.2. Obiekty objęte ochroną.....	26
4.3. Stanowiska archeologiczne.....	29
5. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia	30
5.1. Liczba i rozmieszczenie ludności	30
5.2. Ruch naturalny ludności	32
5.3. Uwarunkowania społeczne w zakresie rynku pracy	33
5.4. Warunki życia mieszkańców.....	34
5.5. Administracja.....	35
5.6. Opieka medyczna i socjalna.....	35
5.7. Oświata i wychowanie.....	35
5.8. Zróżnicowanie i dostępność usług.....	35
5.9. Kultura, sport, turystyka i rekreacja	35
6. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia	36
6.1. Zagrożenie powodziowe.....	36
6.2. Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych	36
6.3. Zagrożenie bezpieczeństwa publicznego	36
7. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy Szadek.....	36
8. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów	37

9. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych	37
9.1. Rezerwaty przyrody	37
9.2. Pomniki przyrody	39
9.3. Inne obiekty cenne przyrodniczo.....	40
10. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.....	40
11. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych.....	40
11.1. Udokumentowane złoża kopalin oraz tereny górnicze.....	40
11.2. Główne zbiorniki wód podziemnych.....	42
12. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	42
13. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.....	42
13.1. Sieć drogowa i kolejowa.....	42
13.2. Zaopatrzenie w wodę.....	45
13.3. Odprowadzanie ścieków	45
13.4. Zaopatrzenie w energię elektryczną, ciepło i gaz	45
13.5. Odprowadzanie odpadów.....	46
13.6. Telekomunikacja	46
14. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych	46
III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	48
1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów	48
1.1. Wytyczne określania w planach miejscowych zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów. Dopuszczalny zakres i ograniczenia zmian.....	48
2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy.....	53
2.1. Minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne	53
2.2. Wytyczne określania wymagań dotyczących parametrów i wskaźników urbanistycznych w planach miejscowych.....	55
2.3. Tereny wskazane do wyłączenia spod zabudowy.....	55
3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk	56
3.1. Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych, wynikające z:.....	56
3.1.1. Potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w przepisach o ochronie środowiska	56
3.1.2. Obowiązujących ustaleń planów ochrony ustanowionych dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych oraz innych form ochrony przyrody występujących na terenach objętych projektem studium i uzdrowisk	60
4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.....	61
5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	64
5.1. Wytyczne określania w planach miejscowych wykorzystania i rozwijania potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych.....	64
5.1.1. Wodociągi	64
5.1.2. Kanalizacja.....	64
5.1.3. Gaz.....	65
5.1.4. Zaopatrzenie w ciepło	65
5.1.5. Elektroenergetyka	65
5.1.6. Telekomunikacja	66
5.2. Układ drogowy.....	67
5.3. Układ kolejowy.....	69
5.4. Szlaki turystyczne	69
6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.....	70
7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1	70
8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ² oraz obszary przestrzeni publicznej.	70
9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.....	70
10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	71

10.1. Obszary, w których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.....	71
10.2. Tereny rolne.....	71
10.3. Tereny trwałych użytków zielonych.....	72
10.4. Tereny leśne.....	73
10.5. Tereny przeznaczone do zalesienia.....	74
11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych.....	74
12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.....	75
13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. nr 113, poz. 984 i nr 153, poz. 1271).....	75
14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji	75
15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.....	75
16. Inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.....	75
IV. WPŁYW UWARUNKOWAŃ, O KTÓRYCH MOWA w art. 10 ust. 1 USTAWY, NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY, O KTÓRYCH MOWA w art. 10 ust. 2 USTAWY	76
V. POLITYKA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA	76
VI. INTERPRETACJA ZAPISÓW USTALEŃ STUDIUM	77
VII. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM.....	78
VIII. OBJAŚNIENIE ZMIAN W NOWYM OPRACOWANIU W STOSUNKU DO POPRZEDNIEJ EDYCJI STUDIUM.....	79

I. WPROWADZENIE

1. Podstawowe informacje. Tryb opracowania

Rada Gminy i Miasta Szadek Uchwałą Nr XL/370/02 z dnia 3 lipca 2002 r. przyjęła „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Szadek”, w którym określono główne cele i kierunki rozwoju przestrzennego oraz zasady prowadzenia polityki przestrzennej gminy.

Proces związany ze sporządzeniem projektu studium poprzedziły prace przygotowawcze, w wyniku których przygotowano niezbędne materiały pisemne i kartograficzne, przedstawiające stan zagospodarowania przestrzennego gminy. W oparciu o te materiały sporządzono projekt studium, przyjętego przez Radę Gminy i Miasta w/w uchwałą.

W miarę upływu czasu materiał ten wymagał uzupełnienia, wzbogacenia i uszczegółowienia o aktualną sytuację i ewoluujące potrzeby gminy.

Burmistrz Gminy i Miasta Szadek dokonał analiz i oceny aktualności studium, która wykazała potrzebę zmiany studium.

Po dokonaniu oceny Burmistrz Gminy i Miasta Szadek wystąpił do Rady Gminy i Miasta Szadek z wnioskiem o przystąpienie do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szadek.

Rada Gminy i Miasta Szadek Uchwałą Nr XXI/160/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Szadek wyraziła wolę zmiany tego dokumentu.

Z wejściem w życie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*Dz. U. Nr 80 poz. 717, z późn. zm.*) (*Dz. U. z 2012 r. poz. 647*) zmienił się zakres, problematyka i tryb sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Z nowych, obowiązkowych do uwzględnienia elementów studium, należy wyszczególnić i ustalić zasady ochrony dóbr kultury współczesnej, określić obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu gminnym i ponadlokalnym, obszary przestrzeni publicznej, określić obszary, dla których sporządzenie planu miejscowego jest obowiązkowe na podstawie przepisów odrębnych, określić obszary, dla których gmina zamierza sporządzić plan miejscowy, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wyszczególnić obszary występowania złóż surowców mineralnych, obszary pomników zabytkowe i ich stref ochronnych, granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych oraz inne obszary problemowe w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie. Przystępując zatem do korekty poprzedniej edycji studium, należało dostosować cały dokument do wymagań obecnie obowiązującej ustawy.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*Dz. U. Nr 80 poz. 717, z późn. zm.*) (*Dz. U. z 2012 r. poz. 647*) sporządzającym studium jest Burmistrz Gminy i Miasta Szadek. Studium, jako dokument, przyjmowane jest uchwałą Rady Gminy i Miasta Szadek i podlega nadzorowi wojewody co do zgodności z prawem.

Studium zawiera tekst oraz rysunki: planszę „Uwarunkowania” w skali 1 : 10 000 oraz planszę „Kierunki zagospodarowania, polityka funkcjonalno-przestrzenna” w skali 1 : 10 000.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego powstało w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*Dz. U. Nr 80 poz. 717, z późn. zm.*) (*Dz. U. z 2012 r. poz. 647*),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie sposobu uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. Nr 125, poz. 1309),
- przepisy odrębne.

Studium jest narzędziem kształtowania polityki przestrzennej Samorządu. Jest ono wyrazem jego poglądów i postanowień związanych z rozwojem gminy. Głównym zadaniem studium jest określenie polityki przestrzennej gminy wpisanej w politykę przestrzenną państwa oraz ogólnych kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy. Studium ma za zadanie także sformułowanie lokalnych uwarunkowań, celów i programów rozwoju, dzięki czemu staje się ono dokumentem wytyczającym ogólną politykę przestrzenną gminy, a jednocześnie posiadać będzie charakter wytycznych do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Określona w studium polityka przestrzenna jest zgodna z zasadami ustanowionymi przepisami prawa i uwzględnia w zagospodarowaniu gminy:

- dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu,
- stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony,
- walory krajobrazowe, stan środowiska przyrodniczego oraz wymagania jego ochrony,
- warunki i jakość życia, ochrona zdrowia oraz bezpieczeństwa ludności i mienia,
- potrzeby i możliwości rozwoju gminy,
- stan prawny gruntów,
- występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie odrębnych przepisów,
- występowanie udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,
- występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
- stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych,
- wymagania dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury,
- walory ekonomiczne przestrzeni i prawo własności,
- potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

Zgodnie z art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uchwała Rada Gminy. Nie jest ono aktem prawa miejscowego, ale zawarte w nim i uchwalone przez Radę Gminy zasady polityki przestrzennej winny być wiążące dla Burmistrza i wszystkich jednostek organizacyjnych działających na terenie gminy. Jest to więc ważny akt władczy, w którym Rada Gminy bezpośrednio wpływa na działania całego swojego aparatu wykonawczego.

Gmina i Miasto Szadek dysponują obowiązującym „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szadek” przyjętym uchwałą Rady Gminy i Miasta Szadek Nr XXXVIII/326/2010 z dnia 29 stycznia 2010 r., jednak w związku napływającymi wnioskami dotyczącymi określenia terenów złóż kruszyw naturalnych i możliwości eksploatacji powierzchniowej studium wymagało uzupełnienia, wzbogacenia. W związku z powyższym Rada Gminy i Miasta Szadek w dniu 25 maja 2012 r. podjęła uchwałę Nr XIX/138/2012 w sprawie przystąpienia do sporządzenia

zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szadek w zakresie złóż kruszyw naturalnych.

Ze względu na aktualizację Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego (uchwała Nr LX/1648/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 21 września 2010 roku) obowiązująca edycja studium wymagała korekty w zakresie przebiegu niektórych projektowanych liniowych elementów infrastruktury technicznej oraz uzupełnienia o projektowane na terenie gminy szlaki turystyczne. W studium uaktualniono również dane demograficzne dotyczące gminy oraz wprowadzono elementy wynikające ze zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określającej zakres i przebieg procedury planistycznej.

2. Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z polityką przestrzenną województwa

Burmistrz Gminy i Miasta Szadek sporządzając studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy ma obowiązek uwzględnienia ustaleń strategii rozwoju województwa zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa (art. 11 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Burmistrz przedkłada studium do zaopiniowania i uzgodnienia. Szczególnie istotne jest, aby w studium zostały uwzględnione zamierzenia w zakresie ponadlokalnych inwestycji komunalnych i rządowych związanych z zagospodarowaniem terenów.

3. Podstawa opracowania studium

Podstawą prawną przystąpienia do opracowania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szadek” jest art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Uchwała Rady Gminy i Miasta Szadek Nr XXI/160/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Szadek.

Podstawą prawną przystąpienia do opracowania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szadek” jest art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Uchwała Rady Gminy i Miasta Szadek Nr XIX/138/2012 z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Szadek w zakresie złóż kruszyw naturalnych.

II. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu

1.1. Podstawowe informacje o gminie

1.1.1. Obszar gminy

Administracyjnie gmina Szadek należy do powiatu zduńskowolskiego; zachodnia, północna i wschodnia granica gminy jest jednocześnie granicą powiatu zduńskowolskiego i powiatów sieradzkiego (od zachodu - gmina Warta), poddębickiego (od północy - gmina Zadzim) oraz łaskiego (od wschodu - gmina Wodzierady i gmina Łask). Od południa gmina Szadek sąsiaduje z gminą Zduńska Wola.

Powierzchnia gminy Szadek wynosi 152 km² (w tym 18 km² powierzchni miasta Szadek). W skład gminy wchodzi 28 sołectw: Antonin, Boczki, Borki Prusinowskie, Choszczewo, Dziadkowice, Góry Prusinowskie, Górna Wola, Grzybów, Karcówek, Kobyla Miejska, Kotliny, Krokocice, Kromolin Stary, Lichawa, Łobudzice, Piaski, Sikucin, Reduchów, Rzepiszew, Prusinowice, Przatów, Szadkowice, Szadkowice Ogrodzim Osiedle, Tarnówka, Wilamów, Wielka Wieś, Wola Krokocka, Wola Łobudzka.

1.1.2. Funkcje gminy

Dominującą funkcją na terenie gminy Szadek jest rolnictwo. Jest to związane z przeważającym udziałem użytków rolnych w stosunku do powierzchni gminy.

Na terenie gminy funkcjonują także zakłady produkcyjne, zajmujące się głównie przetwórstwem rolno-spożywczym, przetwórstwem drewna i produkcją odzieży. W ogólnej liczbie podmiotów gospodarczych Przeważający udział mają małe firmy prywatne, zatrudniające do 5 osób, przeważnie rodzinne.

1.2. Dotychczasowe zagospodarowanie terenu

Gmina Szadek jest gminą miejsko-wiejską, co w bezpośredni sposób wpływa na sposób zagospodarowania przestrzeni i przeznaczenie obszarów pod poszczególne funkcje. Na terenie gminy wyróżnić można następujące formy zagospodarowania:

- zabudowa zagrodowa,
- zabudowa mieszkaniowa,
- zabudowa usługowa,
- zabudowa produkcyjna,
- zieleń,
- użytki rolne,
- lasy,
- wody stojące i płynące.

1.2.1. Zabudowa mieszkaniowa

Ze względu na wiejski charakter gminy zabudowa mieszkaniowa występuje głównie jako element zintegrowany zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych. Coraz częściej jednak pojawiają się jednorodzinne, wolnostojące budynki mieszkalne, nie związane z prowadzeniem gospodarstwa. Budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne rozwija się

najsilniej w mieście Szadek i sołectwie Szadkowice.

1.2.2. Zabudowa zagrodowa

Zabudowa zagrodowa występuje we wszystkich wsiach na terenie gminy Szadek i jest bezpośrednio związana z gospodarstwami rolnymi. Zabudowa zagrodowa składa się z budynków mieszkalnych i w zależności od profilu gospodarstwa, budynków inwentarskich (np. obór, chlewni, stajni), składowych (stodół), szklarni oraz gospodarczych (garaży, składów itp.).

Ważnym czynnikiem wpływającym na funkcjonowanie rolnictwa jest wielkość gospodarstw. W strukturze gospodarstw występuje znaczne rozdrobnienie. Przeciętna powierzchnia jednego gospodarstwa wynosi 6,9 ha. Największą ilość – ponad 30% stanowią gospodarstwa o powierzchni od 2,01 do 5 ha powierzchni użytków rolnych.

W strukturze własnościowej gminy Szadek dominują indywidualne gospodarstwa rolne.

W strukturze zasiewów dominują zboża, głównie żyto, pszenica, mieszanki zbożowe oraz ziemniaki.

1.2.3. Zabudowa usługowa

Gmina Szadek jest wyposażona w obiekty służące zaspokajaniu podstawowych potrzeb jej mieszkańców w zakresie administracji, oświaty, opieki medycznej, handlu, kultu religijnego, kultury i sztuki oraz sportu i rekreacji.

oświata i wychowanie

Na terenie gminy funkcjonują następujące placówki oświatowe:

- Zespół Szkoły Podstawowej i Publicznego Gimnazjum w Szadku,
- Gimnazjum Społecznego Stowarzyszenia Oświatowego w Prusinowicach,
- Niepubliczna Szkoła Podstawowa w Sikucinie,
- Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Prusinowicach,
- Szkoła Podstawowa w Krokocicach.

opieka medyczna i socjalna

Usługi zdrowotne świadczy Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Szadku.

Na terenie gminy funkcjonuje także Środowiskowy Dom Samopomocy w Przatówku, świadczący usługi w zakresie opiekuńczym osobom z obniżoną lub zaburzoną sprawnością psychiczną i umysłową, zapewniając im w szczególności podtrzymanie i rozwijanie umiejętności niezbędnych do samodzielnego życia. Terenem działania Domu jest Powiat Zduńskowski.

W mieście Szadek funkcjonują dwie ogólnodostępne apteki.

kultura i sztuka

Działalność kulturalną prowadzi Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Szadku, Miejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Szadku, wraz ze swoimi filiami w Boczkach, Górnej Woli, Krokocicach i Prusinowicach. Biblioteka udostępnia prawie 50000 woluminów.

Do obiektów kultury należy zaliczyć także Izbę Muzealną w Prusinowicach, utworzoną w dawnym budynku szkolnym, gromadzącą przedmioty związane z życiem wsi.

obiekty sakralne

Obsługa mieszkańców gminy Szadek w zakresie usług kultu religijnego realizowana jest przez następujące obiekty:

- kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny i św. Jakuba

Apostoła w Szadku, kościół zbudowany został w latach 1332-1335 na miejscu wcześniejszego, drewnianego kościoła, prawdopodobnie z XIII w. spalonego przez Krzyżaków w 1331 r. Kościół jest zlokalizowany w pobliżu rynku, trójnawowy typu halowego, zbudowany z cegły. Posiada późnogotyckie sklepienia naw z 1551 r., w prezbiterium i nawie głównej gwiaździste, a w nawach bocznych siatkowe. Do prezbiterium od północy przylega gotycka zakrystia.

- kościół p.w. św. Idziego w Szadku położony na cmentarzu grzebalnym, prawdopodobnie w miejscu pierwotnego kościoła parafialnego. Wiele wskazuje, że istniał już w XI-XII w., kilkakrotnie odbudowany. Istniejąca budowla murowana została wzniesiona w latach 1858-1860 na planie prostokąta. W murach znajdują się tablice epitafijne pochodzące ze zniszczonych grobowców. W podziemiach są zlokalizowane liczne groby okolicznej szlachty.
- kościół ewangelicki w Łobudzicach, obecnie filia rzymsko-katolicka p.w. św. St. Kostki.

administracja i finanse

Urzędy i instytucje obsługujące mieszkańców skupiają się w mieście Szadek. W Szadku swą siedzibę mają: Urząd Miejski, Bank Spółdzielczy i Urząd Pocztowy.

sport

Gmina Szadek posiada następującą bazę dla uprawiania sportu:

- hala sportowa przy Zespole Szkół w Szadku,
- sala gimnastyczna w Prusinowicach,
- stadion Ludowego Klubu Sportowego „Victoria” w Szadku.

Ponadto w gminie funkcjonują:

- uczniowski klub sportowy „Sokoły” przy Szkole Podstawowej w Szadku, gdzie działają dwie sekcje: tenis stołowy i lekkoatletyka,
- uczniowskie kluby sportowe „Atlas” i „Fantom” działające przy szkole podstawowej i gimnazjum w Prusinowicach. Głównymi dyscyplinami tych klubów są: tenis stołowy, szachy, siatkówka, koszykówka, a także hokej i piłka nożna.

turystyka i rekreacja

Przez teren gminy przebiega niebieski szlak rowerowy - „W środku Polski ziemia znana i nieznana”, który pozwala zwiedzić miasto Szadek, rezerwat przyrody Jamno oraz izbę muzealną w Prusinowicach. Trasa szlaku wiedzie ze Zduńskiej Woli przez Karsznice (PKP), skansen Lokomotyw, wieś Karsznice, Michałów, Gajewniki, Zimną Wodę, Dziadkowice, Szadek, Karczówek – leśniczówkę, rezerwat „Jamno”, Grzybów, Prusinowice, Reduchów, Zborowskie, Annapole Stare, Prątków, Wojsławice, Korczew i wraca do Zduńskiej Woli.

Funkcja turystyczno - rekreacyjna ma w gminie Szadek znaczenie marginalne. Zabudowa rekreacji indywidualnej występuje niemal w każdej miejscowości, jednak nie funkcjonują większe skupiska zabudowy letniskowej.

handel oraz obsługa ludności i przedsiębiorstw

Funkcja usługowa wykazuje silną koncentrację na terenie miasta Szadek. W Szadku zlokalizowane są obiekty handlowe, zajmujące się handlem artykułami spożywczymi i przemysłowymi oraz podmioty gospodarcze, zajmujące się świadczeniem usług takich jak: fryzjerstwo, gastronomia i inne. W pozostałych miejscowościach występują nieliczne punkty handlowe i usługowe, głównie sklepy spożywczo-przemysłowe. Dla rozwoju rolnictwa,

głównej funkcji gminy, ważną rolę odgrywa działalność Spółdzielni Kółek Rolniczych w Szadku, Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Przatowie, Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Rzepiszewie oraz Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Szadku.

Analiza rozmieszczenia obiektów usługowych na obszarze gminy pozwala stwierdzić, że obecne potrzeby jej mieszkańców w tym zakresie są zaspokojone. Rozwój zabudowy mieszkaniowej musi jednak pociągać za sobą równomierny wzrost zainwestowania funkcją usługową.

1.2.4. Przemysł

Gmina Szadek nie posiada rozbudowanego zaplecza produkcyjnego. Istniejące profile działalności zakładów produkcyjnych zlokalizowanych na terenie gminy ograniczają się do branż:

- młynarskiej,
- mięsnej,
- mleczarskiej,
- tekstylnej,
- przetwórstwa drewna.

1.2.5. Tereny zieleni

Położenie geograficzne i ukształtowanie terenu mają znaczący wpływ na rodzaj i charakter zieleni występującej w gminie. Największą powierzchnię zajmują łąki oraz lasy. Naturalny system zieleni uzupełniony jest przez parki, skwery, cmentarze, sady oraz zieleń towarzyszącą zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej.

lasy

Powierzchnia lasów na terenie gminy wynosi 3302 ha (33 km²), wskaźnik lesistości wynosi 21,71%. Największe kompleksy leśne występują w obrębach geodezyjnych Reduchów, Grzybów i Wielka Wieś.

łąki

Największa koncentracja łąk ma miejsce w dolinie rzek Pichna Szadkowska, Pichna i Pisia. Tereny te odznaczają się bardzo dużą bioróżnorodnością oraz wysokimi walorami krajobrazowymi. Poza tym skupiska łąk występują w sąsiedztwie mniejszych, lokalnych cieków wodnych.

parki dworskie

Na terenie gminy zlokalizowane są parki dworskie w miejscowościach: Lichawa, Wola Krokocka, Przatówek, Prusinowice, Boczki, Przatów Górny, Rzepiszew, Dziadkowice i Wilamów. Posiadają bogaty drzewostan, jednak wymagają nakładów w celu uporządkowania ich struktury, pielęgnacji występującej tam roślinności oraz uzupełnienia o elementy charakterystyczne dla wystroju parków zlokalizowanych na terenach wiejskich. Są one zachowane w stanie dobrym z czytelnym układem zieleni (parki w Prusinowicach, Przatówku), częściej jednak stanowią relikty dawnych założeń z zachowanymi skupiskami starodrzewu.

cmentarze

Na terenie gminy znajdują się następujące cmentarze i mogiły
Zlokalizowane są w następujących miejscowościach:

- cmentarz rzymsko-katolicki p.w. św. Wawrzyńca w Szadku,
- cmentarz rzymsko-katolicki p.w. św. Idziego w Szadku,
- cmentarz ewangelicki w Szadku,

- cmentarz ewangelicki przy drodze Łobudzice - Rzepiszew,
- cmentarz żydowski „kirkut” położony w Szadkowicach,
- cmentarz wojskowy w Szadkowicach,
- mogiła zbiorowa kurhan w Osinach,
- mogiła zbiorowa żołnierzy z 1914 r. w miejscowości Marcelin,
- mogiła zbiorowa żołnierzy poległych w 1939 r. w Dziadkowicach.

1.2.6. Użytki rolne

Użytki rolne mają największy udział w powierzchni gminy Szadek. Stanowią one 71,03% powierzchni gminy i zajmują powierzchnię 10797,00 ha.

Największą powierzchnię użytków rolnych ma miasto Szadek (1793 ha), sołectwo Wilamów (1118 ha) oraz sołectwo Prusinowice (1008 ha).

Warunki glebowe gminy Szadek są korzystne dla produkcji rolnej. Dominującą grupą w strukturze gleb gminy Szadek są gleby III i IV klasy bonitacyjnej, pokrywające ponad 73% powierzchni użytków rolnych. Gleby III klasy zajmują 38,3%, a IV klasy 34,7% ogólnej powierzchni użytków rolnych. Są to gleby pseudobielicowe wytworzone na piaskach słabogliniastych i gliniastych oraz glinach, gleby brunatne (także wylugowane) oraz zdegradowane czarne ziemie. Zaliczane zostały do kompleksów uprawowych pszennych bardzo dobrych i dobrych, żytnich bardzo dobrych i dobrych oraz zbożowo-pastewnych. Gleby hydrogeniczne (mady, gleby bagienne) występują głównie w dolinach rzek i cieków oraz w lokalnych zagłębieniach terenu. Obszary glebowe o najwyższej klasie bonitacyjnej występują we wschodniej części gminy w rejonie miejscowości Rzepiszew, Tarnówka, Wola Krokocka, Przatów, Wola Łobudzka oraz Prusinowice.

1.2.7. Wody

wody płynące

Przez teren gminy przepływa rzeka Pichna Szadkowicka oraz trzy mniejsze ciek – Pichna, Szadkówka i Pisia II.

wody stojące

Obecnie brak jest na terenie gminy większych akwenów wód powierzchniowych. Jedynymi większymi zbiornikami są stawy w Szadku (Szadek-Glinianki), Przatowie i Choszczewie. Na terenie gminy Szadek brak jest istniejących zbiorników retencyjnych, planuje się budowę zbiorników retencyjnych: „Przatów”, „Prusinowice A”, „Prusinowice B”, „Lichawa”, „Szadkowice Ogrodzim”.

1.3. Uzbrojenie terenów

1.3.1. Wodociąg

Wszystkie miejscowości w gminie Szadek są wyposażone w sieć wodociągową.

1.3.2. Kanalizacja

W sieć kanalizacji sanitarnej wyposażone jest miasto Szadek oraz miejscowość Szadkowice Ogrodzim Osiedle.

1.3.3. Oczyszczalnie ścieków, ujęcia wody i stacje uzdatniania wody

Na terenie gminy Szadek znajduje się mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków w Szadku. Zaopatrzenie w wodę odbywa się z ujęć głębinowych wraz ze stacjami uzdatniania wody zlokalizowanych w Szadku i Łobudzicach. Ponadto nieużytkowane ujęcia zlokalizowane są w Sikucinie, Krokocicach i Wilamowie.

1.3.4. Gaz

Na terenie gminy Szadek nie występuje sieć gazowa. Gospodarstwa domowe korzystają z butli bądź zbiorników napełnianych gazem płynnym.

1.3.5. Zaopatrzenie w ciepło

Zaopatrzenie w ciepło opiera się na indywidualnych źródła ciepła oraz lokalnych kotłowniach zasilanych głównie paliwem stałym.

1.3.6. Elektroenergetyka

Podstawą funkcjonowania elektroenergetyki na terenie gminy są napowietrzne linie 15 kV wyprowadzone ze stacji 110/15 kV „Szadek” zlokalizowanej w miejscowości Wielka Wieś. Gmina dysponuje siecią energetyczną średniego i niskiego napięcia, dostosowaną do obecnego stopnia urbanizacji terenu.

Na terenie gminy zlokalizowanych jest kilkanaście elektrowni wiatrowych. Największe ich skupisko znajduje się w obrębie geodezyjnym Prusinowice.

1.3.7. Telekomunikacja

Wszystkie miejscowości w gminie Szadek posiadają dostęp do sieci telefonii stacjonarnej. Centrale telefoniczne znajdują się w mieście Szadek oraz w miejscowościach: Sikucin i Choszczewo. Ponadto w miejscowościach Szadek i Wielka Wieś znajdują się stacje bazowe telefonii komórkowej obejmujące zasięgiem obszar całej gminy.

2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

Pod względem funkcjonalno-przestrzennym gmina Szadek charakteryzuje się przeważającym udziałem rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Użytki rolne zajmują około 70 % powierzchni gminy.

Naczelną rolę przy kształtowaniu systemu osadniczego gminy miał układ komunikacyjny. Jego głównym elementem są drogi wojewódzkie krzyżujące się w Szadku oraz linia kolejowa przebiegająca z północy na południe. Dopełnienie stanowią drogi powiatowe. W oparciu o ten układ następował rozwój osadnictwa w gminie. Głównym ośrodkiem i najważniejszym elementem struktury przestrzennej gminy jest miasto Szadek. Tutaj skoncentrowane są wszystkie funkcje służące obsłudze mieszkańców – administracja, oświata, ochrona zdrowia, handel. Miasto wyróżnia się ponadto na tle gminy najbardziej złożoną strukturą przestrzenną. Najstarsza część miasta o rodowodzie średniowiecznym charakteryzuje się zwartą zabudową o cechach architektury małomiasteczkowej oraz gęstą siatką ulic. Wyraźnie wyodrębnione centrum miejscowości w postaci foremnego rynku stanowi najważniejszą przestrzeń publiczną. Wraz ze wzrostem odległości od centrum następuje stopniowe rozluźnienie tkanki miejskiej i stopniowe jej przemieszanie z zabudową zagrodową i usługową.

Na charakter zagospodarowania wsi znajdujących się na terenie gminy wpływ ma przede wszystkim dominująca funkcja, tj. produkcja rolnicza. Sieć osadnicza gminy skupiona jest głównie przy ciągach komunikacyjnych w postaci pasm zabudowy. Negatywnym skutkiem takiego typu zagospodarowania przestrzeni jest brak wyraźnych granic pomiędzy miejscowościami. Rozciąganie zabudowy przy głównych ciągach komunikacyjnych wpływa niekorzystnie na jakość przestrzeni i uniemożliwia wyodrębnienie centrów miejscowości. Północną i wschodnią część gminy cechuje duże rozproszenie zabudowy zagrodowej. Jest to ściśle związane z warunkami przyrodniczymi, a zwłaszcza glebowymi. Występowanie gleb o najwyższych klasach bonitacyjnych wpłynęło na obecny sposób ukształtowania i

zagospodarowania przestrzeni. Ta część gminy posiada najlepsze warunki do produkcji rolnej pod względem jakości gleb. Ze względu na to w ograniczonym stopniu grunty te przeznaczane były pod zabudowę. Sporadycznie zagrody tworzą skupiska, jednak o nieznaczących rozmiarach przestrzennych.

Częstym zjawiskiem jest lokalizowanie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w sąsiedztwie zabudowy zagrodowej. Wraz ze zmieniającą się strukturą zatrudnienia w gminie, stopniowo zmniejsza się liczba osób zatrudnionych w rolnictwie, a co za tym idzie powierzchnia gruntów rolnych użytkowanych rolniczo. Ponadto w ostatnich latach zaznaczył się wyraźny wzrost zainteresowania nieruchomościami przeznaczonymi pod zabudowę, przez osoby zamieszkujące większe ośrodki miejskie. Utworzenie nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i usługową pozwoli zaspokoić rosnące zapotrzebowanie. Głównym celem przy wyznaczaniu terenów nowej zabudowy powinno być racjonalne wykorzystanie przestrzeni. Rozwój powinien się ściśle wiązać z potencjałem demograficznym gminy i przebiegać etapowo. W pierwszej kolejności należy dążyć do uzupełniania i uporządkowania struktury istniejącej zabudowy a dopiero po odpowiednim wypełnieniu przestrzeni tkanką przystępować do zagospodarowania terenów niezainwestowanych. Przyjęte rozwiązania powinny zapewniać ochronę ładu przestrzennego, zachować harmonię przestrzenną oraz odpowiednią skalę i proporcje zabudowy. Nie można zapominać o wyposażeniu nowych obszarów w niezbędną infrastrukturę techniczną podnoszącą jakość życia mieszkańców.

Istotną i rozpoznawalną częścią krajobrazu gminy są elektrownie wiatrowe znajdujące się w obrębach geodezyjnych Prusinowice, Krokocice i Szadek. Tworzą nową formę oprawy silnie przekształconej struktury gospodarczego zagospodarowania terenu.

Wyraźnie wyodrębnionym przestrzennie elementem są lasy. Główne kompleksy położone w środkowej i zachodniej części gminy pełnią rolę zarówno produkcyjną jak i ekologiczną. Pozytywny wpływ lasu na środowisko przejawia się przede wszystkim w kształtowaniu i ochronie gleb i powietrza, stabilizującym oddziaływaniu na środowisko przyrodnicze czyli wpływem na obieg wody, opady, wiatry, temperaturę, mikroklimat, erozję gleb. Równie istotne jest oddziaływanie na jakość naszego życia (jakość powietrza, czystość wód powierzchniowych, wypoczynek, turystykę, wartości estetyczne, krajobrazowe, kulturalne).

3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

3.1. Rzeźba terenu

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym J. Kondrackiego, gmina Szadek położona jest w prowincji Niziu Środkowoeuropejskiego, podprowincji Nizin Środkowopolskich, mezoregionie Niecki Sieradzkiej na obszarze Wysoczyzny Łaskiej i Wysoczyzny Poddębickiej. Około 90% powierzchni gminy położone jest w obrębie Wysoczyzny Łaskiej, natomiast niewielki fragment północnej części gminy to Wysoczyzna Poddębicka. Współczesny kształt rzeźby jest rezultatem nakładających się wpływów starszego podłoża, procesów akumulacji lodowcowej oraz przemian, które nastąpiły pod wpływem denudacji oraz innych procesów przyrodniczych. Głównym czynnikiem obecnego ukształtowania terenu jest łądolód warciański (mazowiecko-podlaski) podczas zlodowacenia środkowopolskiego. Wysoczyzna Łaska oraz Wysoczyzna Poddębicka jest w rezultacie denudowaną peryglacialnie równiną morenową z niewyraźnymi wzniesieniami morenowymi o łagodnych nachyleniach, poprzecinaną łagodnie zaznaczonymi dolinami rzeczny. Przeważająca część gminy jest położona na wysokości 150-175 m n.p.m. Najniższy punkt

wysokościowy znajduje się na północno-zachodniej granicy gminy, na północ od wsi Boczki Nowe – 134,6 m n.p.m., natomiast najwyższy 190 m n.p.m. znajduje się na południe od wsi Dziadkowice. Miasto Szadek położone jest w całości w obrębie Wysoczyzny Łaskiej, głównie na płaskim obszarze wysoczyzny morenowej o wysokości 155-172 m n.p.m. o spadkach do 2%. Drugą ważną jednostką morfologiczną położoną w obrębie miasta Szadek jest dolina Pichny wraz z dopływami, otaczająca miasto od południa i zachodu. Lekko falista rzeźba obszaru gminy należy uznać jako korzystny typ terenów dla prowadzenia gospodarki rolnej z niewielkimi wyjątkami w miejscach, gdzie płaskie powierzchnie utrudniają spływ powierzchniowy oraz wgłębny wód opadowych i roztopowych.

3.2. Budowa geologiczna

Pod względem geologicznym obszar gminy położony jest na zachodnim skrzydle kredowej Niecki Łódzkiej, powstałej na skutek ruchów tektonicznych u schyłku jury. W górnej kredzie Niecka Łódzka przekształciła się w głębokomorski basen, który wypełnił się osadami tak, by w końcu kredy stała się lądem. Wówczas doszło do dalszych tektonicznych zaburzeń, które uprzednio powstałym jednostkom antyklinarnym i synklinarnym nadały ich obecny kształt i przebieg. Utwory górnej kredy reprezentowane są przez piaskowce z przewarstwieniami margli, wapieni, wapieni marglistych, margle z różnymi domieszkami, margle. Miąższość wymienionych skał osadowych oceniana jest na 500-700 m. Najstarszymi nawierconymi utworami na terenie gminy są właśnie osady kredy (wapienie, margle, rzadziej piaskowce drobnoziarniste).

Decydujący wpływ na ukształtowanie powierzchni gminy miała epoka lodowcowa. Bezpośrednio na utworach kredowych zalegają utwory czwartorzędowe (plejstocenijskie i holocenijskie) o miąższości 20-50 m. Są to rozkruszone przez transport lodowcowy i wodny skały Skandynawii oraz północnych obszarów Polski, tworzące zwarte pokrywy zlodowacenia plejstocenijskiego (zlodowacenie środkowopolskie), reprezentowane przez osady facji lodowcowej i polodowcowej (wodnolodowcowej). Osady facji lodowcowej reprezentują piaski, żwiry i gliny zwałowe stanowiące morenę denną. Często są to piaski wykształcone jako piaski gliniaste występujące w warstwie stropowej glin. Przeważają gliny twardeplastyczne miejscami o konsystencji zwartej i półzwartej. Z osadów facji wodnolodowcowej występują piaski. Utwory akumulacji lodowcowej i polodowcowej nie tworzą wyraźnych stref, lecz są pomieszane lub na siebie nałożone. Podłoże miasta budują utwory lodowcowe (czoło morenowe), złożone z piasków różnoziarnistych z domieszką żwirów i kamieni o miąższości powyżej 4,5 m. Na dużych obszarach w części środkowej i północno-wschodniej oraz w niewielkich enklawach w części południowej miasta, bezpośrednio pod powierzchnią zalegają gliny. W dolinach rzek, strumyków i obniżeniach terenu występują utwory holocenijskie. Są to utwory aluwialne starych i współczesnych tarasów (piaski, pyły, gliny), utwory deluwialne (piaski, gliny) i organogeniczne (torfy, mursze, utwory – mułowo torfowe). W granicach doliny Pichny czwartorzędowe utwory holocenijskie mają miąższość ok. 0,8-4,5 m.

Powierzchnia gminy zbudowana jest głównie z utworów pochodzenia lodowcowego oraz nieco młodszych osadów eolicznych i rzecznych, należących łącznie do systemu czwartorzędowego. Niżej występują utwory trzeciorzędowe, powstałe w warunkach sedymentacji lądowej jako osady wietrzelskowe, rzeczne i jeziorne. Pod tą nieciągłą serią trzeciorzędową znajdują się skały mezozoiczne, przeważnie pochodzenia morskiego jury i kredy.

3.3. Gleby

Warunki glebowe gminy Szadek są korzystne dla produkcji rolnej. Dominującą grupą w strukturze gleb gminy Szadek są gleby III i IV klasy bonitacyjnej, pokrywające ponad 73% powierzchni użytków rolnych. Gleby III klasy zajmują 38,3%, a IV klasy 34,7% ogólnej powierzchni użytków rolnych. Są to gleby pseudobielicowe wytworzone na piaskach słabogliniastych i gliniastych oraz glinach, gleby brunatne (także wyługowane) oraz zdegradowane czarne ziemie. Zaliczane zostały do kompleksów uprawowych pszennych bardzo dobrych i dobrych, żytnich bardzo dobrych i dobrych oraz zbożowo-pastewnych. Gleby hydrogeniczne (mady, gleby bagienne) występują głównie w dolinach rzek i cieków oraz w lokalnych zagłębieniach terenu. Obszary glebowe o najwyższej klasie bonitacyjnej występują we wschodniej części gminy w rejonie miejscowości Rzepiszew, Tarnówka, Wola Krokocka, Przatów, Wola Łobudzka oraz Prusinowice.

3.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Obszar gminy Szadek położony jest całkowicie w obrębie zlewni Warty. Sieć rzeczna terenu gminy stanowią:

- Pichna Szadkowicka – prawobrzeżny dopływ Warty, płynący z południa wzdłuż południowo-zachodniej granicy Szadku na północny zachód. Tereny źródłkowe Pichny Szadkowickiej zlokalizowane są na południe od Szadku, w okolicy miejscowości Kolonia Szadkowice. W części doliny Pichny Szadkowickiej na północny zachód od miasta występuje zagrożenie powodziowe (tereny zalewowe);
- Pichna – lewobrzeżny dopływ Pichny Szadkowickiej, płynący przez obszar gminy z południa (rejon Zduńskiej Woli) na północny zachód w odległości kilku kilometrów na zachód od Szadku;
- Pisia II – niewielki ciek odwadniający wschodnią część gminy. Często jest nieprawidłowo określany jako właściwa Pisia (rzeka położona poza obszarem gminy; prawy dopływ Neru), choć jest w istocie jej lewobrzeżnym dopływem. Obszar źródłkowy Pisi II położony jest w okolicach Wilamowa we wschodnim rejonie gminy;
- Szadkówka – niewielki prawobrzeżny dopływ Pichny Szadkowickiej, przecinający miasto Szadek w rejonie przedmieścia Bobownia.

Badania jakości wód powierzchniowych gminy Szadek wskazują, że nie spełniają one dopuszczalnych norm sanitarnych (wody o jakości pozaklasowej). Głównym zagrożeniem i źródłem zanieczyszczeń pozostają nieoczyszczone ścieki komunalne, odprowadzane z terenu Szadku oraz wiejskich gospodarstw domowych bezpośrednio na pola i łąki lub do sieci melioracyjnej (a w konsekwencji do rzek). Na podstawie wskaźników decydujących o klasie czystości wód stwierdzono V klasę czystości wód Pichny Szadkowickiej, czyli wody złej jakości (stan wód w najbliższym punkcie pomiarowo-kontrolnym w miejscowości Izabelów, gm. Zduńska Wola) (*źródło: Raport o stanie środowiska w województwie łódzkim w 2004 r., Raport o stanie środowiska w województwie łódzkim w 2006 r.*).

Zasoby sieci rzecznej w środkowej i zachodniej części gminy zaopatrują potrzeby rolnictwa w około 67%, stąd konieczność poprawy stosunków wodnych przez użytkowanie sztucznych zbiorników. Obecnie brak jest na terenie gminy większych akwenów wód powierzchniowych, jedynymi większymi zbiornikami są stawy w Szadku (Szadek-Glinianki), Przatowie i Choszczewie.

„Program małej retencji dla województwa łódzkiego” przewiduje na terenie gminy Szadek budowę:

- zbiornika retencyjnego „Przatów” na prawobrzeżnym dopływie rzeki Pichna Szadkowicka o powierzchni zalewu 7 ha i pojemności 100 tys. m³,

- zbiornika retencyjnego „Prusinowice A” na rzece Pichna Szadkowicka o powierzchni zalewu 2 ha i pojemności 40 tys. m³,
- zbiornika retencyjnego „Prusinowice B” na rzece Pichna Szadkowicka o powierzchni zalewu 4 ha i pojemności 80 tys. m³.

Poza tym planuje się oczyszczenie i zagospodarowanie istniejącego stawu naturalnego na rzece Pisia zlokalizowanego we wsi Lichawa. Zbiornik ma pełnić funkcje retencyjną, rekreacyjną i turystyczną, może też służyć ochronie przeciwpożarowej i być wykorzystywany do nawodnień rolniczych. Ponadto będzie stanowił siedlisko dla bytowania fauny i flory wodno-błotnej. Planuje się także budowę zbiornika wodnego „Szadkowice Ogrodzim” na rzece Pichna Szadkowicka o powierzchni zalewu około 8 ha i pojemności 120 tys. m³. Zbiornik będzie służył ochronie przed powodzią i podtopieniami, celom retencyjnym, rekreacji i turystyce.

Na podstawie dokumentacji hydrogeologicznych ujęć wód podziemnych na terenie gminy Szadek należy stwierdzić, iż występują tu dwa poziomy wodonośne:

- poziom wód górnej kredy,
- poziom wód czwartorzędowych.

Podstawową rolę w zaopatrzeniu gminy w wody podziemne spełniają poziomy wodonośne zlokalizowane w utworach górnokredowych. Poziomy wodonośne znajdują się na głębokości od 21,5 m p.p.t. do 29,0 m p.p.t.

Mniejsze znaczenie w zakresie gospodarki wodami podziemnymi ma czwartorzędowy poziom wodonośny, którego występowanie zostało stwierdzone na głębokości od 10,0 m p.p.t. do 13,0 m p.p.t.

Wody czwartorzędowe tworzą kilka poziomów wodonośnych, co jest związane z dużą miąższością tych utworów i naprzemiennym ułożeniem warstw przepuszczalnych i trudnoprzepuszczalnych. Na całym terenie gminy pierwszy horyzont wód podziemnych występuje w obrębie serii piaszczystych, rzadziej żwirowych, występujących wspólnie z glinami glacialnymi i seriami piasków gliniastych lub bezpośrednio pod nimi. Głębokość występowania pierwszego poziomu wód gruntowych nawiązuje do morfologii terenu (od 0,5 m p.p.t. w strefach osiowych dolin do 36 m p.p.t. na obszarach wysoczyznowych).

Ze względu na sposób i głębokość zalegania 1 poziomu wodonośnego teren gminy można podzielić na:

- obszar dolin i obniżeń - charakteryzujący się występowaniem ciągłego poziomu wód o zwierciadle swobodnym i głębokości zalegania od 0,0 do 1,0 m. Warstwę wodonośną tworzą tu osady łatwoprzepuszczalne, o dobrych warunkach infiltracyjnych (torfy, namuły, piaski, żwiry). Zasobność warstwy zależy głównie od intensywności i długotrwałości opadów atmosferycznych oraz poziomu wody w ciekach,
- obszar wysoczyzny - charakteryzujący się występowaniem ciągłego poziomu wód o zwierciadle swobodnym i głębokości zalegania poniżej 2,0, a nawet 3,0 m. Lokalnie, na obszarach zbudowanych z gruntów trudnoprzepuszczalnych (glin), występują stosunkowo blisko powierzchni (do 2,0 m), w postaci soczewek, wody śródglinne, o napiętym zwierciadle. Mezozoiczny poziom wodonośny związany jest z utworami kredowymi (rumoszem wapiennym i wapienno-marglistym).

Głównym źródłem zasilania poziomów czwartorzędowych są wody opadowe infiltrujące w głąb gruntu, stąd ich znaczne zanieczyszczenie i przekroczenie obowiązujących norm sanitarnych (podwyższone zawartości żelaza, manganu, chlorków i siarczanów).

Wody górnokredowe związane są z porowatymi utworami węglanowymi (wapień, wapień margliste, margle, piaskowce). Tworzą one główny poziom użytkowy dla potrzeb mieszkańców gminy. Strop warstwy wodonośnej stanowią na ogół leżące poniżej utworów czwartorzędowych gliny i piaski gliniaste; sporadycznie są to przepuszczalne osady piaszczysto-żwirowe. W tych strefach wystąpić może bezpośredni kontakt wód z utworów kredowych i czwartorzędowych.

Suma zasobów eksploatacyjnych wód podziemnych dla ujęć wykorzystywanych do zaopatrzenia wodociągów komunalnych wynosi 365 m³/h.

Główne zagrożenia jakości wód podziemnych wynikają z braku kanalizacji sanitarnej (zwłaszcza na terenach zaopatrzonych w sieć wodociagową, gdzie zużycie wody jest największe) oraz z prowadzonej gospodarki rolnej (nawadnianie pól ściekami). Ogniska zanieczyszczeń koncentrują się wokół budynków gospodarskich (kurniki, obory, chlewy, szamba, gnojowniki, śmietniki). Ponadto zagrożenie stanowi nadmierna chemizacja terenów uprawnych, powodująca migrację toksycznych związków z wodami opadowymi w głąb gruntu. Podkreślić należy szczególne niebezpieczeństwo zanieczyszczenia wód z eksploatowanych poziomów kredowych w strefach kontaktu z wodonośnymi utworami czwartorzędu.

Obecnie na terenie gminy Szadek nie funkcjonuje system monitoringu jakości wód podziemnych.

Wokół ujęć wodnych wyznaczono strefy ochrony bezpośredniej, tereny te są ogrodzone i oznakowane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3.5. Warunki klimatu lokalnego

Wg podziału klimatycznego Polski W. Okołowicza gmina Szadek położona jest w strefie pośredniej między wpływami kontynentalnymi i oceanicznymi; na granicy dwóch regionów klimatycznych: śląsko-wielkopolskiego i środkowopolskiego.

Ogólna charakterystyka tego regionu to:

- średnia temperatura stycznia około 2°C, lipca 17,5°C,
- zima trwa średnio 80 dni, lato 98 dni,
- dni pogodnych w roku jest średnio 62, pochmurnych 108,
- średni roczny opad wynosi 556 mm,
- pokrywa śnieżna utrzymuje się 55 dni,
- okres wegetacyjny trwa około 215 dni (od początku kwietnia do początku listopada).

Na terenie gminy przeważają wiatry zachodnie, północno-zachodnie i południowo-zachodnie. Ogółem wiatry wiejące z kierunku zachodniego stanowią około 45% przypadków i osiągają największe prędkości. Najrzadziej wieją wiatry północno-wschodnie i północne. Najmniejsze prędkości osiągają wiatry południowo-wschodnie.

Stosunki wietrzne omawianego terenu (nawietrzanie i przewietrzanie) stymulują przede wszystkim naturalne dyspozycje terenowe i sieć hydrograficzna.

Generalnie obszar gminy odznacza się przewagą dobrych warunków klimatycznych, nie stwarzających barier jej rozwoju gospodarczego.

Tereny o korzystnych warunkach (dobre i przeciętne warunki solarne, termiczne i wilgotnościowe oraz bardzo dobre warunki przewietrzania terenu), przeważające na terenie gminy Szadek, związane są z płaską powierzchnią wysoczyzny morenowej. Obszary te sprzyjają rozwojowi budownictwa mieszkaniowego i uprawie roślin o większych wymaganiach klimatycznych.

Doliny i obniżenia odznaczają się najmniej korzystnymi warunkami topoklimatycznymi. Charakterystyczne są dla nich niekorzystne warunki termiczne, wilgotnościowe, związane z częstym występowaniem inwersji termicznej i stagnacji chłodnego i wilgotnego powietrza oraz gorsze warunki solarne - z uwagi na zwiększoną częstotliwość występowania mgieł. Wzrasta tu prawdopodobieństwo występowania przygruntowych przymrozków.

3.6. Flora i fauna

Zgodnie z klasyfikacją przyrodniczo-leśną teren gminy Szadek leży w VI Krainie Małopolskiej, w Dzielnicy Łódzko-Opoczyńskiej, w Mezoregionie Sieradzko-Łódzkim. Zdecydowana większość gatunków roślinnych występujących w gminie, należy do tzw. Elementu geograficznego hol arktycznego, do którego należą wszystkie gatunki naszych drzew lasotwórczych, większość krzewów i kwiatowych roślin leśnych, łąkowych i torfowiskowych. Nielicznie reprezentowane są rośliny o zasięgu subatlantyckim, a element irańsko-turański i śródziemnomorski reprezentowany jest jedynie przez gatunki synantropijne.

Przez teren gminy Szadek przebiega północna granica biogeograficzna zasięgu jodły w Polsce. Występujące tu cenne okazy tego gatunku zostały objęte ochroną w formie rezerwatu leśnego Jamno (utworzonego w 1960 r.), położonego kilka kilometrów na zachód od Szadku w obrębie uroczyska „Kobyła – Jamno”.

Powierzchnia lasów na terenie gminy wynosi 3302 ha (33 km²), co kształtuje wskaźnik lesistości na poziomie 21,71%. Zdecydowana większość (90%) stanowi własność Skarbu Państwa i jest administrowana przez Nadleśnictwo Poddębice (wchodzące w skład Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Łodzi). Lasy położone na gruntach prywatnych mają postać drobnych enklaw nieregularnie rozrzuconych na terenie gminy. Na terenie gminy działają następujące leśnictwa:

- Leśnictwo Zygry,
- Leśnictwo Wilamów,
- Leśnictwo Szadek,
- Leśnictwo Jamno,
- Leśnictwo Reduchów.

Lasy leżące na omawianym terenie wg regionalizacji leśnej Trampiera (1990 r.) zaliczane są do VI krainy przyrodniczo-leśnej tzw. Małopolskiej, Dzielnicy Łódzko-Opoczyńskiej, Mezoregionu Sieradzko-Łódzkiego. Główne typy siedliskowe lasów to: Bs, Bśw, Bw, BMśw, BMw, BMb, LMśw, LMw, Lśw, Lw i Ol. Głównymi gatunkami lasotwórczymi na terenie gminy Szadek są: sosna pospolita, dąb szypułkowy, brzoza, olsza czarna, modrzew, jesion wyniosły. Część lasów na terenie gminy zalicza się do kategorii lasów ochronnych. Są to lasy wodochronne oraz chroniące środowisko przyrodnicze na terenach miejskich.

Układ florystyczny lasów na terenie gminy jest mało urozmaicony. W przeważającej części dominuje bór świeży, a wiodącym gatunkiem w drzewostanie jest sosna (87%). Pozostałe gatunki występują sporadycznie, co jest niekorzystne dla kształtowania ekosystemów leśnych. Ponadto na terenie gminy istnieje pięć skupisk zieleni wysokiej o charakterze parkowym (relikty parków dworskich w Boczkach i Dziadkowicach oraz parki dworskie w Lichawie, Rzepiszewie i Woli Krokockiej).

Z uwagi na przewagę wiatrów zachodnich, lasy gminy Szadek narażone są na oddziaływanie zanieczyszczeń emitowanych przez zakłady przemysłowe w Sieradzu i Zduńskiej Woli.

Z uwagi na spadek opłacalności produkcji rolniczej i wzrost zainteresowania gospodarką leśną należy przewidywać przekształcenie funkcjonalne gruntów rolnych najsłabszych klas bonitacyjnych i ich przeznaczenie pod dalsze zalesienia (tendencja ta jest zgodna z polityką państwa w tym zakresie). Dalsze zalesienia pozwolą podwyższyć wskaźnik lesistości gminy Szadek do poziomu 26%.

Ważnym elementem środowiska przyrodniczego analizowanego obszaru są parki podworskie. Na terenie gminy Szadek znajduje się obecnie 8 parków, z których 3 są w rejestrze zabytków, a pozostałe w ewidencji wojewódzkiego konserwatora zabytków:

- Park w Lichawie – na terenie parku znajdują się fundamenty dawnego

pałacyku, park dzieli się na trzy części – odmienne pod względem składu gatunkowego drzew: w części północnej dominują świerki, w centralnej stare lipy i jesiony, a w północnej brzoza i olsza. Na terenie parku znajduje się też aleja świerkowa, zachowała się również część sadu. Obecnie brak ustalonego profilu użytkowania parku, pełni on jedynie rolę fito klimatyczną.

- Park w Woli Krokockiej – park został znacznie uszczuplony w wyniku wycinki pod budynki SKR-u. Dawne centrum parku jest zniszczone. W układzie przestrzennym wyróżnia się duży plac – dawny dziedziniec gospodarczy otoczony kępami i grupami drzew, kanał odprowadzający wodę ze stawów obsadzony dwoma szpalerami kasztanowców. We wschodniej części rosną grupy olszy czarnej, a w zachodniej akacje, wiązy, kasztany. Na południowej granicy rośnie grupa białodrzewi. W przeszłości był to niewielki park spacerowy. Obecnie teren parku jest zaniedbany.
- Park w Przatówku – park można podzielić na kilka części o odmiennym charakterze i składzie drzewostanu. Południowo-zachodnią część budują stare sosny, klony i lipy. Środek parku to resztki dawnego sadu otoczone świerkami i brzoza. Rośnie także aleja leszczynowa oraz szpaler kasztanów wzdłuż dawnych stajni i przy placu apelowym. Obecnie na terenie parku znajduje się Środowiskowy Dom Samopomocy w Przatówku.
- Park w Prusinowicach – w parku rośnie aleja grabowa, rosną pomnikowe drzewa: dęby szypułkowe, jesion wyniosły oraz lipy. W południowo-zachodniej części znajduje się rozległy staw, którego brzegi porasta różnogatunkowy starodrzew. Kompozycję północnej części parku zakłócają nowe budynki socjalno-gospodarcze.
- Park w Boczkach – powstał w 1910 r., obecnie jest mocno zniszczony. Występują tutaj aleje grabowe, dęby czerwone, kępy i aleje klonów, lip i jesionów otaczające wyschnięte starorzecze Szadkówki. Rosną tu także grupy świerków i sosen czarnych oraz ogrodowa forma wiązu. Jedna z alei prowadzi do kapliczki - grotty z kamienia, wykonanej w 1925 r. Na terenie parku, obecnie zaniedbanego, znajdują się ruiny modrzewiowego dworku.
- Park w Przatowie Górnym poddany jest niekorzystnemu oddziaływaniu pozostającej w bezpośrednim sąsiedztwie spółdzielni produkcyjnej, co poważnie zakłóca jego funkcje przyrodnicze, rekreacyjne i kompozycyjne.
- Park w Rzepiszewie to spacerowy park wiejski, położony na skraju doliny rzeki Pisi. Obecnie park jest w znacznym stopniu zniszczony i zdeformowany. Osią założenia parku jest aleja kasztanowa wzdłuż drogi do Łobudzie. Park porasta także drzewostan olszowy oraz grabowy. Obecnie park stanowi otoczenie dla szkoły podstawowej mieszczącej się w dworze położonym w centrum parku.
- Relikt parku w Dziadkowicach – obecnie układ zieleni nieczytelny, o mocno uszczuplonym drzewostanie.

Jednym z niedocenianych, a bardzo istotnym elementem krajobrazu gminy są zadrzewienia. Mało skuteczny system prawny związany z ich ochroną jest powodem powolnego niszczenia tego elementu krajobrazu. Wprowadzenie w minionym okresie do zadrzewień przydrożnych zbyt dużej ilości topoli jest obecnie uciążliwym problemem cywilno-prawnym. Zadrzewienia przydrożne, śródpolne, rosnące nad ciekami wodnymi winny być poddane bardziej zdecydowanej opiece i stałej pielęgnacji. Specyficzną formę zadrzewień stanowi także drzewostan związany z terenami cmentarzy, wymagający szczególnej ochrony i prawidłowej pielęgnacji.

3.7. Hałas

Stan środowiska akustycznego gminy Szadek jest względnie dobry. Nie występują tutaj przedsiębiorstwa uciążliwe, w których używane są wytwarzające hałas systemy wentylacyjne oraz zakłady posiadające bazę transportową. W strukturze działalności (poza rolnictwem) dominują niewielkie zakłady usługowe, produkcyjne i przetwórcze. Ze względu na brak odpowiednich badań, można jedynie przypuszczać, że poziom emitowanego przez nie hałasu nie przekracza dopuszczalnych norm.

Największe natężenie hałasu komunikacyjnego notuje się w bezpośrednim sąsiedztwie dróg, a wielkość emisji odpowiada natężeniu ruchu (najwyższa – korytarze dróg wojewódzkich nr 710 i 473). Podwyższone wskaźniki hałasu mogą być też notowane wzdłuż odcinka węglowej magistrali kolejowej, przecinającej teren gminy. Najbardziej uciążliwe są odgłosy emitowane w czasie przejazdu obciążonych składów towarowych, zwłaszcza w porze nocnej.

3.8. Pole elektromagnetyczne

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego są systemy przesyłowe energii elektrycznej, stacje radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, urządzenia diagnostyczne, terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i urządzenia użytku domowego, słowem - promieniowanie to występuje powszechnie w środowisku. Ujemny wpływ na stan środowiska i zdrowie ludzi mają urządzenia, które emitują fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci radiofal o częstotliwości od 0,1 do 300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz, umieszczone w środowisku naturalnym. W gminie Szadek do sztucznych źródeł emisji pól elektromagnetycznych stanowiących potencjalne zagrożenie dla środowiska należą:

- linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym 110 kV i 220 kV,
- sieć trakcyjna szlaku kolejowego,
- stacje bazowe telefonii komórkowej,
- urządzenia emitujące pola elektromagnetyczne wykorzystywane w przemyśle, ośrodkach medycznych, policji, straży pożarnej.

3.9. Uwarunkowania ekologiczne

Prowadzona eksploatacja kopaliny związana jest ze zwiększonym poziomem hałasu z uwagi na konieczność wykorzystania ciężkiego sprzętu urabiającego (koparki, spycharko-ladowarki, samochody ciężarowe). Eksploatacja odkrywkowa powoduje zmianę topografii terenu, ważne jest więc właściwa rekultywacja i zagospodarowanie powstałych skarp i wyrobisk. W bezpośrednim sąsiedztwie wyrobiska może występować także wzmożona emisja pyłów. Wszystkie wyrobiska w których zaniechano eksploatacji powinny być jak najszybciej rekultywowane, w przeciwnym razie stają się często miejscem niekontrolowanego składowania odpadów. Cechą charakterystyczną dla nielegalnych wysypisk jest składowanie różnorodnych, często bardzo toksycznych odpadów (opakowania z resztkami nawozów i środków ochrony roślin, padlina, zużyte materiały ropopochodne, opony). Nieformalne składowiska śmieci powinny być na bieżąco lokalizowane i szybko uprzątnięte oraz zabezpieczone przed dalszym składowaniem.

Elementem środowiska na terenie gminy Szadek, odznaczającym się znacznym zanieczyszczeniem, jest gleba. Odsetek gleb wymagających rekultywacji na terenie gminy jest niewielki i wynosi 0,18% powierzchni gruntów ornych (16,66 ha). Podstawowym źródłem zanieczyszczenia gleb jest nieracjonalna gospodarka na użytkach rolnych. Powodem

degradacji może być zarówno przedawkowanie nawożenia upraw, jak ich niedostateczne nawożenie. Gleby zakwaszone powinny być regularnie wapnowane, a środki ochrony roślin stosowane zgodnie z zalecanymi dawkami. Środowisko glebowe może być też zanieczyszczone przez zagospodarowywanie we własnym zakresie ścieków bytowych na obszarach nieskanalizowanych (wylewanie ścieków na pola oraz do sieci melioracyjnej). Podobne skażenia mogą wystąpić w rejonach nielegalnych składowisk odpadów komunalnych. Lokalnie, wzdłuż szlaków drogowych o dużym natężeniu ruchu, może wystąpić zanieczyszczenie metalami ciężkimi.

Zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych powodują przede wszystkim następujące punktowe i obszarowe źródła zanieczyszczeń:

- zrzuty ścieków z jednostek wiejskich, gdzie budowa wodociągów wyprzedziła budowę sieci kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków – stopień zwodociągowania gminy jest wysoki, brak natomiast wystarczającej ilości sieci kanalizacyjnych i obiektów oczyszczania ścieków;
- ścieki deszczowe spływające z terenów komunikacyjnych, placów utwardzonych i stacji paliw;
- spływy z terenów rolniczych (stosowane w nadmiarze nawozy sztuczne, środki ochrony roślin, nawozy naturalne – obornik, gnojowica);
- nieszczelne zbiorniki bezodpływowe na nieczystości płynne, nielegalne wykorzystywanie nie eksploatowanych studni jako szamb powodujące bezpośrednie zanieczyszczenie całych poziomów wodonośnych.

Gmina Szadek charakteryzuje się dobrymi warunkami aerosanitarnymi. Na terenie gminy brak jest zakładów przemysłowych uciążliwych dla środowiska pod względem emisji zanieczyszczeń do powietrza. Pewnym zagrożeniem dla jakości powietrza jest emisja zanieczyszczeń z lokalnego transportu samochodowego oraz (w okresie zimowym) emisja pyłów i gazów ze spalania węgla w domowych piecach.

4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

4.1. Rys historyczny

Początek Szadkowi dała najprawdopodobniej osada należąca do dóbr monarszych, założona w okresie pierwszej fali lokacji miast polskich na początku drugiego tysiąclecia. Położona była na wzgórzu, być może nad istniejącym tu wówczas jeziorem, na skrzyżowaniu dróg średniowiecznych, z których jedna wiodła z Łęczycy do Sieradza, a druga z Piotrkowa do Uniejowa. Najstarszą częścią miejscowego zespołu osadniczego był stary Szadek (*antiqua Schadek*), przekształcony w przedmieście nazywane Podgórzem. Prawdopodobnie już w XI w. istniał tu dwór i kościół pod wezwaniem św. Idziego, który po erygowaniu parafii w XII w. stał się kościołem parafialnym. Przywilej lokacyjny (dokument niestety zaginął) Szadek otrzymał między 1247 a 1255 r. Pierwsza wzmianka o Szadku - mieście książęcym, rządzącym się prawem polskim, leżącym na północ od Starego Szadku - utrwalona na papierze, pochodzi z 1295 r. Wtedy to ówczesny książę kujawski i sieradzki Władysław Łokietek nadał rycerzowi Wilczkowi dwa łany ziemi na Wielkiej Wsi (*apud civitatem nostram Schadek* - pod miastem naszym Szadkiem). Pod względem terytorialno-administracyjnym miasto przynależało wówczas do kasztelani sieradzkiej, natomiast parafia Szadkowska należała do utworzonego na przełomie XIII/XIV w. archidiakonatu uniejowskiego, wchodzącego w skład diecezji gnieźnieńskiej. We wrześniu 1331 r. Krzyżacy, którzy najechali na Wielkopolskę spłądowali Szadek i spalili drewnianą farę wraz z dzwonnica i plebania. W latach 1333-1335 szadkowie wzniesli nowy murowany kościół. Od 1362 r. odbywały się w mieście sądy wiecowe ziemi sieradzkiej. W 1370 r. król Kazimierz

Wielki odwiedził Szadek. W czasie tego pobytu nadał przywilej lokacyjny wsi Grójec w Sieradzkim. W 1392 r. w pobliżu miasta została lokowana na prawie niemieckim wieś Szadkowie. W XIV w. Szadek został miastem powiatowym. W 1401 r. prawa miejskie potwierdził Władysław Jagiełło przenosząc miasto Szadek wraz z przedmieściem Podgórze (Stary Szadek) z prawa polskiego na magdeburskie, co oznaczało zwiększenie jego uprawnień samorządowych i rozszerzenie przywilejów ekonomicznych. W XV w. w Szadku osiedliło się wielu rzemieślników, a miasto stało się ważnym ośrodkiem sukienniczym. Nastąpił także silny rozwój piwowarstwa, co zaowocowało w 1405 r. budową konnego młyna słodowego. W 1465 r. otwarto szpital o charakterze przytułku. W roku 1459 Szadek wysłał na wojnę pruską 25 zbrojnych, co postawiło miasto w grupie największych miast woj. łęczyckiego i sieradzkiego. Miasto stało się ogniskiem życia szlacheckiego na ziemi sieradzkiej, siedzibą ziemskiego sądownictwa i sądów wiecowych, odbywały się w nim powiatowe turnieje rycerskie. Na początku XVI w. nastąpiło okresowe załamanie stabilności gospodarczej miasta. Poprawa nastąpiła dzięki nadanym przez króla Zygmunta I przywilejów: ograniczenie podatków (1511 r.), zakaz pobierania opłat słodowych od mieszczan (1520 r.), zatwierdzenie wolnego użytkowania pastwisk przez mieszczan w lasach wsi Dziadkowie (1535 r.) oraz zwolnienie dotkniętego pożarem miasta na 8 lat od wszelkich opłat i przyznanie prawa swobodnego ścinania budulca w lasach prusinowskich (1537 r.). W 1547 r. Zygmunt Stary zabronił kupcom z innych miast przywozić na targ do Szadku te towary, które kupcy szadkowscy mieli na sprzedaż. Natomiast w 1561 r. Zygmunt August pozwolił szadkowanom pobierać myto od wozów, a w 1568r. nadał miastu las Osiny. W 1569 r. wybuchł drugi wielki pożar, który zniszczył 2/3 miasta, a w 1574 r. kolejny. Panujący wówczas królowie Henryk Walezy, a następnie Stefan Batory zwolnili Szadek z szeregu świadczeń ekonomicznych, co spowodowało rozwój gospodarczy miasta. Budowane są wodociągi i powstają nowe cechy rzemieślnicze: krawiecki, szewski, kuśnierski. Szybko zaczął rozwijać się handel. Odbywały się jarmarki i targi. Istotne znaczenie miało młynarstwo. Spośród 5 młynów (1 koński i 4 wodne) trzy należały do króla, a po jednym do wójta i plebana. Od drugiej połowy XVI w. w Szadku odbywały się sejmiki i zjazdy szlachty województwa sieradzkiego. Synowie Szadkowskich mieszczan coraz częściej podejmowali studia w Krakowie, uzyskując tytuły bakałarzy, magistrów i profesorów. W 1604 r. król Zygmunt III Waza nadał Janowi Zebrzydowskiemu miasto Szadek ze wsiami Brodnia i Łubień. W 1618 r. zatwierdził cech garncarski, a w 1623 r. kuśnierski. W 1624 r. król wydał dekret zabraniający Żydom osiedlania się w Szadku i całej szadkowskiej jurysdykcji. Kolejne pożary i epidemie przyczyniły się do zubożenia miasta. Szadek podupadł również wskutek działań wojennych. W 1621 r. nagrodę za zasługi w wojnach: moskiewskiej, finlandzkiej i włoskiej, starostą został Mikołaj Wierzbowski. Pozostawał on w konflikcie z mieszczaństwem. W 1629 r. spłonął szpital-przytułek, a w 1630 r. Szadek stracił część swej ludności w skutek pożarów i panującego głodu. W 1653 r. miasto dotknął wielki pożar, z którego ocalał jedynie kościół, szkoła i 20 stodół. W 1665 r. w Szadku stacjonował obóz Marszałka Wielkiego Koronnego zbuntowanego przeciwko królowi. On także poczynił wielkie szkody. W 1677 r. miasto było miejscem zimowego stacjonowania chorągwi cześnika koronnego Opalińskiego. Wiek XVII był dla Szadku okresem upadku i pustoszenia miasta. W 1704 r. przeprowadzono w Szadku konfiskaty, a w 1713 r. spustoszenia dokonały wojska szwedzkie. W 1734 r. odbył się w Szadku wielki zjazd szlachty, zwołany uniwersałem króla wygnańca - Stanisława Leszczyńskiego. Zawiązano konfederację sieradzką przeciwko Augustowi III, po upadku której miasto zostało splądrowane przez zwycięskich żołnierzy. W drugiej połowie XVIII w. Szadek powoli się odbudowywał. Jednakże ośrodki rzemieślnicze nie powróciły do swej świetności. Ludzie zaczęli trudnić się rolnictwem. W 1791 r. Szadek został zaliczony w poczet miast wolnych, a rok później został przeznaczony na miasto rezydencjonalne Komisji Cywilno-Wojskowej województwa sieradzkiego. W 1793 r. wraz z drugim rozbiorem Polski, Szadek znalazł się w zaborze pruskim, a powiat szadkowski został przypisany do Departamentu Kameralnego Kaliskiego.

W latach 1807 - 1815 miasto należało do Księstwa Warszawskiego, a po Kongresie Wiedeńskim do Królestwa Polskiego. W 1816 r. powiat szadkowski wraz z powiatem sieradzkim tworzył obwód sieradzki wchodzący w skład województwa kaliskiego. W 1822 r. wydano zgodę na osiedlenie się w Szadku Żydów. Miasto zaczęło się rozbudowywać. W 1831 r. mieszkańców Szadku dotknęła epidemia cholery. W tymże roku zorganizowano również ochotniczy oddział strzelców pieszych. W 1833r. w lasach janowickich partyzanci stoczyli przegraną walkę z wojskami rosyjskimi. Od 1837 r. miasto znalazło się w guberni kaliskiej zaboru rosyjskiego. W 1847 r. powstała w Szadku czytelnia książek polskich (wkrótce zamknięta przez władze), a w 1853 r. Izabela Sosnowska otworzyła prywatną elementarną szkołę żeńską. Wystąpienia antyrządowe w 1861 r. stały się początkiem dla sformowania się silnego oddziału powstańczego w lasach rossoszyckich w styczniu 1863 r. Udział szadkowiec w powstaniu dokumentuje pomnik poległych powstańców znajdujący się na miejscowym cmentarzu. W wyniku reorganizacji administracji terytorialnej w 1867 r. zlikwidowano powiat szadkowski, przyłączając jego część północną do powiatu sieradzkiego, a pozostałą do powiatu łaskiego. Szadek utracił prawa miejskie. W latach 1905 - 1907 w okresie nasilenia ruchów rewolucyjnych w Szadku dochodziło do starć z wojskiem i żandarmerią. W czasie I wojny światowej doszło w pobliżu Szadku do zaciętych potyczek między wojskami niemiecko-austriackimi a rosyjskimi (listopad 1914 r.). Szadek ponownie odzyskał prawa miejskie w 1919 r. po odzyskaniu przez Polskę niepodległości. Szadkowiec także brali czynny udział w walce o niepodległość, co upamiętnia obelisk ufundowany przez miejscową ludność obelisk w pobliżu cmentarza, przy drodze do Zduńskiej Woli. Pierwsze wybory do Rady Miejskiej Szadku odbyły się 4 maja 1919 r. Po wojnie rozwijał się w Szadku przemysł młynarski. Przy ulicy Widawskiej nad rzeką funkcjonował browar miejski. Od 1927 r. działała spółdzielnia mleczarska, powstało też kółko rolnicze. W latach trzydziestych wybudowano linię kolejową Śląsk (Herby)-Gdynia. W okresie międzywojennym w Szadku funkcjonowała szkoła powszechna, biblioteka, klub mieszczański i łaźnia publiczna. Po wybuchu II wojny światowej Szadek został zajęty przez Niemców 6 września 1939 r. Dekretem Hitlera z 8 października 1939 r. miasto wraz z całym powiatem sieradzkim wcielono do Rzeszy. Zaczęto przeprowadzać aresztowania. Ludność miejscową wysiedlano, następował napływ ludności niemieckiej. W 1940 r. przy ulicy Wilanowskiej utworzono getto, gdzie przebywała ludność żydowska, którą w sierpniu 1942 r. wywieziono do obozu zagłady w Chełmnie nad Nerem. W maju 1940 r. przeprowadzono aresztowania wśród inteligencji polskiej, działaczy społecznych i politycznych miasta, wysłano ich do Dachau i innych obozów koncentracyjnych. Kolejne aresztowania przeprowadzono w 1942 r. wśród przedwojennych oficerów i podoficerów polskich. W okresie okupacji wielu mieszkańców miasta brało czynny udział w ruchu oporu. 21 stycznia 1945 r. do Szadku wkroczyły wojska radzieckie. W okresie II wojny światowej miasto poniosło duże straty ludnościowe. Liczba mieszkańców spadła z 3150 do 2191 osób.

4.2. Obiekty objęte ochroną

Wszystkie obiekty znajdujące się na terenie gminy Szadek wpisane do rejestru zabytków oraz ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków wyszczególnione zostały w poniższej tabeli.

Lp.	Nazwa obiektu, adres	Wpis do rejestru	Wojewódzka ewidencja zabytków	Gminna ewidencja zabytków
miasto Szadek				
1.	kościół (część zespołu kościoła parafialnego p.w. Wniebowzięcia NMP)	X nr rej. 65/A	X	X

	i św. Jakuba)			
2.	dzwonnica (część zespołu kościoła parafialnego p.w. Wniebowzięcia NMP i św. Jakuba)	X nr rej. 66/A	X	X
3.	otoczenie kościoła z zadrzewieniem i ogrodzeniem (część zespołu kościoła parafialnego p.w. Wniebowzięcia NMP i św. Jakuba)		X	X
6.	młyn, ul. Nowe Miasto 2		X	X
7.	młyn, ul. Widawska 17		X	X
8.	budynek mieszkalny ul. Kilińskiego 1			X
9.	budynek mieszkalny ul. Kilińskiego 2			X
10.	budynek mieszkalny ul. Kilińskiego 5			X
11.	budynek mieszkalny ul. Kościelna 7			X
12.	budynek mieszkalny ul. Kościelna 11			X
13.	budynek mieszkalny ul. Parczewskiego 3			X
14.	budynek mieszkalny ul. Parczewskiego 5			X
15.	budynek mieszkalny ul. Parczewskiego 6			X
16.	budynek mieszkalny ul. Parczewskiego 8			X
17.	budynek mieszkalny ul. Parczewskiego 10			X
18.	budynek mieszkalny ul. Piotrkowska 4			X
19.	budynek mieszkalny ul. Piotrkowska 7			X
20.	budynek mieszkalny ul. Piotrkowska 15			X
21.	budynek mieszkalny ul. Piotrkowska 22			X
22.	budynek mieszkalny ul. Rynek 3			X
23.	budynek handlowy ul. Rynek 17			X
24.	budynek mieszkalno-handlowy ul. Rynek 2			X
25.	budynek mieszkalno-handlowy ul. Rynek 4			X
26.	budynek mieszkalny ul. Rynek 6			X
27.	budynek handlowy ul. Rynek 9			X
28.	budynek handlowy ul. Rynek 10			X
29.	budynek mieszkalno-handlowy ul. Rynek 11			X
30.	budynek mieszkalno-handlowy ul. Rynek 13			X
31.	budynek mieszkalno-handlowy ul. Rynek 14			X
32.	budynek handlowy ul. Rynek 15			X
33.	budynek mieszkalno-handlowy ul. Rynek 18			X
34.	budynek mieszkalno-handlowy ul. Rynek 23			X
35.	budynek mieszkalny, sklep ul. Rynek 25			X
36.	budynek mieszkalny ul. Sieradzka 4/6			X
37.	budynek mieszkalny ul. Warszawska 2			X
38.	budynek mieszkalno-handlowy ul. Warszawska 2a			X
39.	budynek mieszkalno-handlowy ul. Warszawska 5			X
40.	budynek mieszkalny ul. Warszawska 6			X

41.	budynek handlowy ul. Warszawska 10			X
42.	budynek mieszkalny ul. Warszawska 11			X
43.	budynek mieszkalny ul. Warszawska 13			X
44.	budynek mieszkalny ul. Warszawska 20			X
45.	budynek mieszkalny ul. Warszawska 26/28			X
46.	zespół młyna – obora ul. Widawska 17			X
47.	budynek mieszkalny ul. Wilamowska 9			X
48.	budynek mieszkalny ul. Wilamowska 8			X
49.	budynek mieszkalny Glinianki 5			X
50.	układ urbanistyczny miasta Szadek			X
Szadek-Szadkowice				
51.	cmentarz żydowski		X	X
52.	cmentarz wojenny		X	X
Boczki				
53.	park dworski		X	X
54.	zespół dworski - obora			X
55.	zespół dworski - spichlerz			X
56.	budynek mieszkalny Boczki 22			X
Dziadkowice				
57.	dwór (część zespołu dworskiego)		X	X
58.	relikt parku (część zespołu dworskiego)		X	X
Górna Wola				
59.	budynek mieszkalny Górna Wola 30			X
Grzybów				
60.	szkoła			X
61.	budynek mieszkalny Grzybów 6			X
Krokocice				
62.	szkoła			X
63.	budynek mieszkalny Krokocice 19			X
Lichawa				
64.	park dworski	X nr rej. 294/A	X	X
Łobudzice				
65.	kościół ewangelicki		X	X
Ogrodzim-Szadkowice				
66.	cmentarz parafialny grzebalny p.w. św. Wawrzyńca		X	X
Osiny				
67.	kurhan wojenny		X	X
68.	budynek mieszkalny Osiny 27			X
Prusinowice				
69.	dwór (część zespołu dworskiego)	X nr rej. 47/A	X	X
70.	oficyna (część zespołu dworskiego)	X nr rej. 48/A	X	X
71.	oficyna (część zespołu dworskiego)		X	
72.	obora (część zespołu dworskiego)		X	
73.	spichlerz (część zespołu dworskiego)	X nr rej. 49/A	X	
74.	elektrownia (część zespołu dworskiego)		X	X
75.	gorzelnia (część zespołu dworskiego)		X	X
76.	młyn (część zespołu dworskiego)		X	X
77.	ogrodzenie (część zespołu dworskiego)		X	X
78.	park (część zespołu dworskiego)		X	X
79.	aleja wiodąca do stawów rybnych		X	X

	(część zespołu dworskiego)			
Przatówek				
80.	dwór (część zespołu dworskiego)		X	X
81.	park (część zespołu dworskiego)	X nr rej. 296/A	X	X
Przatów Górny				
82.	oficyna (część zespołu dworskiego)		X	
83.	spichlerz (część zespołu dworskiego)	X nr rej. 249/A	X	X
84.	park (część zespołu dworskiego)		X	X
85.	zespół dworski - stodoła			X
86.	zespół dworski - lodownia			X
87.	zespół dworski - ogrodzenie			X
Rzepiszew				
88.	dwór (część zespołu dworskiego)	X nr rej. 399/A	X	X
89.	obora (część zespołu dworskiego)		X	X
90.	park (część zespołu dworskiego)		X	X
Sikucin				
91.	szkoła			X
92.	budynek mieszkalny Sikucin 28			X
Tarnówka				
93.	cmentarz wojenny		X	X
Wielka Wieś				
94.	cmentarz ewangelicki		X	X
95.	kościół cmentarny p.w. św. Idziego			X
96.	cmentarz parafialny – grzebalny p.w. św. Idziego			X
97.	ogrodzenie cmentarne			X
Wilamów				
98.	park dworski			X
99.	zagroda – dom Wilamów 6			X
100.	zagroda – stodoła Wilamów 6			X
101.	budynek mieszkalny Wilamów 22			X
Wola Krokocka				
102.	park dworski	X nr rej. 295/A	X	X
103.	budynek mieszkalny Wola Krokocka 4			X
104.	budynek mieszkalny Wola Krokocka 14			X
Wola Łobudzka				
105.	Relikt zespołu dworskiego (obora)			X
106.	Relikt zespołu dworskiego (silosy)			X

4.3. Stanowiska archeologiczne

Na terenie gminy znajduje się 311 stanowisk archeologicznych, będących świadectwem wielowiekowego osadnictwa. Stanowią one świadectwo obecności osiedli ludzkich na przestrzeni wieków. W celu ich ochrony należy w niniejszym opracowaniu wyznaczyć strefy ochrony obszarowej.

5. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia

5.1. Liczba i rozmieszczenie ludności

Gminę zamieszkuje 7331 osób. Na 3649 mężczyzn przypada 3682 kobiet, na 100 mężczyzn przypadają średnio 101 kobiet (stan w dniu 31 XII 2007 r., dane US Łódź).

Poza miastem Szadek (liczba ludności – 2006 osób) spośród jednostek osadniczych największe pod względem liczby ludności są sołectwa: Szadkowice (926 osoby), Prusinowice (394 osoby) i Przatów (365 osób), natomiast najmniejsze: Antonin (37 osób) i Kobyla Miejska (60 osób).

Średnia gęstość zaludnienia gminy Szadek wynosiła 48 osób/km² (stan w dniu 31 XII 2007 r., dane US Łódź) - była więc znacznie niższa niż średnia w kraju (124 osób/km²) oraz w województwie łódzkim (141 osób/km²).

<u>Lp.</u>	<u>Jednostki osadnicze</u>	<u>Ludność ogółem</u>
<i>miasto</i>		
<u>1.</u>	<u>Szadek</u>	<u>2006</u>
<i>sołectwa</i>		
<u>2.</u>	<u>Antonin</u>	<u>37</u>
<u>3.</u>	<u>Boczki</u>	<u>273</u>
<u>4.</u>	<u>Borki Prusinowskie</u>	<u>102</u>
<u>5.</u>	<u>Choszczewo</u>	<u>246</u>
<u>6.</u>	<u>Dziadkowice</u>	<u>150</u>
<u>7.</u>	<u>Grzybów</u>	<u>172</u>
<u>8.</u>	<u>Górna Wola</u>	<u>88</u>
<u>9.</u>	<u>Góry Prusinowskie</u>	<u>84</u>
<u>10.</u>	<u>Karczówek</u>	<u>169</u>
<u>11.</u>	<u>Kobyla Miejska</u>	<u>60</u>
<u>12.</u>	<u>Kotliny</u>	<u>143</u>
<u>13.</u>	<u>Krokocice</u>	<u>281</u>
<u>14.</u>	<u>Kromolin Stary</u>	<u>225</u>
<u>15.</u>	<u>Lichawa</u>	<u>130</u>
<u>16.</u>	<u>Łobudzice</u>	<u>107</u>
<u>17.</u>	<u>Piaski</u>	<u>123</u>
<u>18.</u>	<u>Prusinowice</u>	<u>394</u>
<u>19.</u>	<u>Przatów</u>	<u>365</u>
<u>20.</u>	<u>Reduchów</u>	<u>101</u>
<u>21.</u>	<u>Rzepiszew</u>	<u>180</u>
<u>22.</u>	<u>Sikucin</u>	<u>255</u>
<u>23.</u>	<u>Szadkowice</u>	<u>926</u>
<u>24.</u>	<u>Tarnówka</u>	<u>129</u>
<u>25.</u>	<u>Wielka Wieś</u>	<u>209</u>
<u>26.</u>	<u>Wilamów</u>	<u>171</u>
<u>27.</u>	<u>Wola Krokocka</u>	<u>104</u>
<u>28.</u>	<u>Wola Łobudzka</u>	<u>79</u>
<u>Gmina ogółem</u>		<u>7309</u>

(Źródło: Dane UM w Szadku, stan na 31.12.2008 r.).

Gminę zamieszkuje 7385 osób (Źródło: Dane UM w Szadku, stan na 31.12.2011 r.). Poza miastem Szadek (liczba ludności – 2020 osób) spośród jednostek osadniczych największe pod względem liczby ludności są sołectwa: Szadkowice (864 osoby), Prusinowice

(408 osoby) i Przatów (325 osób).

Średnia gęstość zaludnienia gminy Szadek wynosiła 48 osób/km² (stan w dniu 31 XII 2010 r., dane GUS) - była więc znacznie niższa niż średnia w kraju (122 osób/km²) oraz w województwie łódzkim (139 osób/km²).

Lp.	Jednostki osadnicze	Ludność ogółem
<i>miasto</i>		
1.	Szadek	2020
<i>miejsowości</i>		
2.	Antonin	39
3.	Babiniec	7
4.	Boczki Nowe	43
5.	Boczki Stare	169
6.	Boczki-Kolonia	8
7.	Boczki-Parcela	43
8.	Borki Prusinowskie	101
9.	Brądy	13
10.	Choszczewo	187
11.	Choszczewo-Kolonia	30
12.	Choszczewo-Parcela	24
13.	Dziadkowice	145
14.	Dziewulin	67
15.	Górna Wola	89
16.	Góry Prusinowskie	84
17.	Grzybów	182
18.	Hamentów	93
19.	Jamno	43
20.	Janów	28
21.	Karczówek	24
22.	Karczówek-Kolonia	78
23.	Kobyła Miejska	62
24.	Kornaty	17
25.	Kotlinki	85
26.	Kotliny	66
27.	Krokocice	96
28.	Krokocice-Kolonia	31
29.	Krokocice-Osada	22
30.	Kromolin Nowy	71
31.	Kromolin Stary	159
32.	Lichawa	55
33.	Lichawa-Kolonia	16
34.	Lichawa-Parcela	52
35.	Łobudzice	109
36.	Łodzia	12
37.	Marcelin	29
38.	Ogrodzim-Kolonia	62
39.	Piaski	127
40.	Prusinowice	223
41.	Prusinowice-Parcela	185
42.	Przatów Dolny	141
43.	Przatów Górny	106
44.	Przatówek	78
45.	Przybyłów	29
46.	Reduchów	40
47.	Reduchów-Kolonia	58
48.	Rzepiszew	94
49.	Rzepiszew-Kolonia A i B	61
50.	Rzepiszew-Resztówka	7

51.	Rzeszówka	16
52.	Sikucin	29
53.	Sikucin-Kolonia	57
54.	Starostwo Szadek	87
55.	Szadkowice	61
56.	Szadkowice-Kolonia	82
57.	Szadkowice-Ogrodzim	782
58.	Tarnówka	49
59.	Tarnówka Folwark	1
60.	Tarnówka-Kolonia A	58
61.	Tarnówka-Kolonia B	28
62.	Tomaszew	37
63.	Wielka Wieś	95
64.	Wielka Wieś-Folwark	23
65.	Wilamów	80
66.	Wilamów-Kolonia	59
67.	Wilamów-Parcela	35
68.	Wola Krokocka	83
69.	Wola Krokocka-Parcela	23
70.	Wola Łobudzka	19
71.	Wola Łobudzka-Folwark	63

(Źródło: Dane UM w Szadku, stan na 24.01.2012 r.)

5.2. Ruch naturalny ludności

Układ struktury wieku i płci ludności jest w znacznej mierze wynikiem dotychczasowego ruchu naturalnego ludności - a z drugiej strony ma decydujący wpływ na obecną liczbę urodzeń i zgonów mieszkańców gminy oraz będący ich wynikiem przyrost naturalny na terenie gminy.

W latach ubiegłych można było zaobserwować nieznaczny spadek bezwzględnej liczby urodzeń (w roku 2004 r. – 71 urodzeń, w 2007 r. – 75 urodzeń).

W porównaniu do pozostałych gmin powiatu zduńskowolskiego przyrost naturalny na 1 tysięcy mieszkańców w gminie Szadek należał do najniższych w 2007 r. – niższy przyrost zanotowano jedynie na terenie gminy Zapolice i osiągał on wartość -5,0.

Przyrost naturalny w gminie Szadek wynosił w latach ubiegłych:

- w 2003 r.: -15 osób,
- w 2004 r.: -20 osób,
- w 2005 r.: -39 osób,
- w 2006 r.: -40 osób,
- w 2007 r.: -26 osób,
- **w 2008 r.: -12 osób,**
- **w 2009 r.: -11 osób,**
- **w 2010 r.: -3 osoby,**
- **w 2011 r.: -45 osób,**

zaś na 1 tysięcy mieszkańców gminy:

- w 2003 r.: -2,0,
- w 2004 r.: -2,7,
- w 2005 r.: -5,2,
- w 2006 r.: -5,4,
- w 2007 r.: -3,5,
- **w 2008 r.: -1,6,**
- **w 2009 r.: -1,5,**
- **w 2010 r.: -0,4,**
- **w 2011 r.: -6,1.**

Urodzenia i zgony ogółem w latach 2004-2011

Liczba osób w gminie Szadek	2004 r.		2005 r.		2006 r.		2007 r.	
	Urodzenia	Zgony	Urodzenia	Zgony	Urodzenia	Zgony	Urodzenia	Zgony
	71	91	65	104	64	104	75	101
	2008 r.		2009 r.		2010 r.		2011 r.	
	Urodzenia	Zgony	Urodzenia	Zgony	Urodzenia	Zgony	Urodzenia	Zgony
	79	91	82	93	79	82	62	107

5.3. Uwarunkowania społeczne w zakresie rynku pracy

Odsetek mieszkańców w wieku produkcyjnym jest wysoki i sięga ponad 60%, zbliżony jest do wskaźnika dla województwa i dla powiatu. Społeczeństwo gminy Szadek jest społeczeństwem młodym, o czym świadczy również duży procent mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym i produkcyjnym oraz niski w wieku poprodukcyjnym.

Jednostka terytorialna	Ogółem	Przedprodukcyjny	Produkcyjny	Poprodukcyjny
		%		
<u>województwo łódzkie</u>	<u>2 607 380</u>	<u>20,56</u>	<u>62,36</u>	<u>17,08</u>
<u>powiat zduńskowski</u>	<u>67 693</u>	<u>20,12</u>	<u>63,86</u>	<u>16,02</u>
gmina Szadek	7 385	16,2	66,5	17,3

(Źródło: Dane UM w Szadku, stan na 31.12.2011 r.)

Liczba bezrobotnych w gminie Szadek w pierwszym kwartale 2009 r. wynosiła 331 osób i w stosunku do roku ostatniego kwartału 2008 nastąpił wzrost o 86 osób. Liczbę i strukturę bezrobocia w gminie Szadek w okresie 2005-2009 przedstawia poniższa tabela.

Lata	Liczba bezrobotnych			% ogółu bezrobotnych	
	Ogółem	W tym		Kobiety	Mężczyźni
		Kobiety	Mężczyźni		
2005 r. (stan za 01.10.2005 r.- 31.12.2005 r.)	519	238	281	45,9	54,1
2006 r. (stan za 01.10.2006 r.- 31.12.2006 r.)	407	192	215	47,2	52,8
2007 r. (stan za 01.10.2007 r.- 31.12.2007 r.)	283	149	134	52,7	47,3
2008 r. (stan za 01.10.2008 r.- 31.12.2008 r.)	245	140	105	57,1	42,9
2009 r. (stan za	331	176	155	53,2	46,8

01.01.2009 r.- 31.03.2009 r.)					
----------------------------------	--	--	--	--	--

(Źródło: dane uzyskane z PUP w Zduńskiej Woli)

Trudna sytuacja na rynku pracy dotyczy głównie ludzi młodych tj. w grupie wiekowej 18-34 lata. Najliczniejszą grupą wśród bezrobotnych są osoby w wieku 25-34 lata, które stanowią 30,8% ogółu bezrobotnych. Kolejne 25,4% bezrobotnych to osoby w wieku 18-24 lata.

Bezrobotni według wieku (stan za 01.01.2009 r. – 31.03.2009 r.)						
18-24	25-34	35-44	45-54	55-59	60-64	razem
84	102	58	61	20	6	331

Biorąc pod uwagę poziom wykształcenia w najtrudniejszej sytuacji są osoby z wykształceniem gimnazjalnym i poniżej, które w pierwszym kwartale 2009 roku stanowiły 44,1% ogółu bezrobotnych (tj. 146 osób). Natomiast najmniejszy udział w ogólnej liczbie bezrobotnych mają osoby z wykształceniem wyższym stanowiąc 4,2% ogółu bezrobotnych (tj. 14 osób).

Bezrobotni według wykształcenia (stan za 01.01.2009 r. – 31.03.2009 r.)					
wyższe	policealne i średnie zawodowe	średnie ogólnokształ- cące	zasadnicze zawodowe	gimnazjalne i poniżej	razem
14	60	42	69	146	331

Analizując strukturę bezrobotnych wzięto pod uwagę również okres pozostawania bez pracy. Wydłużający się czas poszukiwania zatrudnienia prowadzi do utraty dotychczasowych kwalifikacji zawodowych, a także coraz mniejszej aktywności w poszukiwaniu pracy. O pozostawaniu przez dłuższy okres bez pracy decydują różnorodne czynniki takie jak: wiek, wykształcenie, kwalifikacje zawodowe czy staż pracy. Pod tym względem sytuacja wśród bezrobotnych w gminie Szadek jest raczej korzystna, gdyż w okresie 01.01.2009 r. – 31.03.2009 r. zaledwie 20,0% ogółu bezrobotnych stanowili ci, którzy pozostawali bez pracy powyżej 12 miesięcy (tj. 66 osób).

5.4. Warunki życia mieszkańców

Zasoby mieszkaniowe i ich wyposażenie to jeden z podstawowych warunków poziomu i jakości życia mieszkańców. W roku **2010** w gminie Szadek zlokalizowanych było **2372** mieszkań, o łącznej powierzchni użytkowej **186 840 m²**. Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania wynosi **78,8 m²**, a na 1 osobę **25,5 m²**.

Warunki mieszkaniowe oceniane pod względem przeciętnych powierzchni mieszkań przypadających na osobę (**25,5 m²**) kształtują się korzystniej od średnich krajowych, znaczny jednak wpływ na ten fakt ma raczej sytuacja demograficzna, niż zasoby budownictwa mieszkaniowego.

Liczba mieszkań oddanych do użytku w ostatnich latach waha się i nie można zauważyć wyraźnego trendu. Większość mieszkań znajduje się w budynkach indywidualnych.

	2003 r.	2005 r.	2006 r.	2007 r.	2010 r.
Ilość mieszkań oddanych do	5	4	7	12	32

użytkowania (w szt.)						
----------------------	--	--	--	--	--	--

5.5. Administracja

W mieście Szadek znajdują się siedziby Urzędu Miasta i Gminy, poczty oraz Banku Spółdzielczego w Szadku.

5.6. Opieka medyczna i socjalna

Podstawową opiekę medyczną mieszkańcom gminy Szadek świadczy Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Szadku. W zakresie opieki szpitalnej mieszkańcy korzystają natomiast z obiektów zlokalizowanych głównie w Łodzi, Sieradzu i Zduńskiej Woli.

Na terenie gminy funkcjonuje także Środowiskowy Dom Samopomocy w Przatówku, zajmujący się opieką nad osobami z obniżoną lub zaburzoną sprawnością psychiczną i umysłową, zapewniając im w szczególności podtrzymanie i rozwijanie umiejętności niezbędnych do samodzielnego życia. Terenem działania Domu jest Powiat Zduńskowski.

5.7. Oświata i wychowanie

W mieście Szadek funkcjonuje Zespół Szkoły Podstawowej i Publicznego Gimnazjum w Szadku. Poza tym na terenie gminy działają: Gimnazjum Społecznego Stowarzyszenia Oświatowego w Prusinowicach, Niepubliczna Szkoła Podstawowa w Sikucinie, Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Prusinowicach, Szkoła Podstawowa w Krokocicach. Wychowaniem przedszkolnym na terenie gminy zajmuje się Publiczne Przedszkole w Szadku. Ponadto w mieście Szadek znajduje się Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kadr im. Jadwigi Kałużewskiej s.c. Janusz Kałużewski, Michał Kałużewski. Na terenie gminy nie znajdują się obiekty szkolnictwa wyższego.

5.8. Zróżnicowanie i dostępność usług

Gmina Szadek nie dysponuje zbyt dużą ofertą usług. Zróżnicowana jest także dostępność do usług. Najwyższy stopień dostępności do usług istnieje na terenie miasta, w pozostałych ośrodkach osadniczych ogranicza się do możliwości zaspokojenia usług podstawowych.

5.9. Kultura, sport, turystyka i rekreacja

Podstawowym ośrodkiem, który organizuje życie kulturalne na terenie gminy Szadek jest Miejsko Gminny Ośrodek Kultury w Szadku, który zajmuje się organizacją różnorodnych form zajęć dla dzieci i młodzieży rozwijając ich zainteresowania plastyczne, wokaln-teatralne, taneczne, muzyczne. Oprócz stałych form pracy MGOK organizuje zajęcia dla dzieci i młodzieży w czasie ferii zimowych i letnich. Bogata działalność kulturalna jest utrudniona ze względu na brak właściwej bazy. Funkcjonujące zespoły dziecięce, wokalny zespół seniorów „Towarzystwo Śpiewacze”, kapela podwórkowa „Szadkowiacy” i Towarzystwo Przyjaciół Szadku uczestniczą w imprezach o zasięgu gminnym, powiatowym oraz regionalnym. W Szadku działa Klub Seniora oraz Klub Sportowy. W zakresie działalności kulturalnej znaczną rolę odgrywa także Miejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Szadku oraz jej filie biblioteczne w Boczkach, Górnej Woli, Krokocicach i Prusinowicach.

Do obiektów kultury należy zaliczyć także Izbę Muzealną w Prusinowicach, utworzoną w dawnym budynku szkolnym, gromadzącą przedmioty związane z życiem wsi.

W zakresie promowania sportu najważniejszy wpływ na społeczność lokalną mają obiekty sportowe, związane z placówkami oświatowymi (boiska, stadiony oraz sale gimnastyczne). Gmina nie dysponuje właściwym i wystarczającym zapleczem związanym z turystyką i rekreacją. Właściwa lokalizacja bazy turystyczno-rekreacyjnej wykorzystująca wszystkie atuty gminy odegrałyby na jej obszarze rolę stymulatora rozwoju turystyki. Podniesienie atrakcyjności gminy Szadek możliwe jest przez wyznaczenie terenów aktywnego i biernego wypoczynku oraz powiązanego z tą funkcją zaplecza gastronomiczno-noclegowego. Ze względu na rolniczy charakter gminy oraz wysokie walory krajobrazowe i kulturowe, na terenie gminy powinna rozwijać się także działalność agroturystyczna. Przez teren gminy przebiegają szlaki rowerowe „W środku Polski”, „Łódzka Magistrała Rowerowa”, „Borki Prusinowickie – Zyгры” prowadzące przez najatrakcyjniejsze zakątki gminy.

6. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

6.1. Zagrożenie powodziowe

Tereny położone w dolinach rzek: Pichna, Pichna Szadkowska i Pisia są narażone na niebezpieczeństwo powodzi. Dla rzek płynących przez gminę Szadek Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu obecnie nie posiada sporządzonego studium ochrony przeciwpowodziowej, określającego obszary służące przepuszczaniu wód powodziowych, dlatego też na terenie gminy nie występują obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią w rozumieniu przepisów szczególnych.

Na terenie gminy i miasta Szadek nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu przepisów szczególnych jednak uwzględniając ustalenia Planu zagospodarowania łódzkiego należy wskazać tereny położone w dolinach rzek: Pichna, Pichna Szadkowska i Pisia jako tereny zagrożenia powodziowego wodą o P=1%.

6.2. Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych

Na terenie gminy nie ma obszarów narażonych na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.

6.3. Zagrożenie bezpieczeństwa publicznego

Za bezpieczeństwo publiczne w gminie Szadek odpowiada Komenda Powiatowa Policji w Zduńskiej Woli. W gminie funkcjonują 2 jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej, mające swoje zaplecze w Szadku oraz w Wilamowie, podlegające pod Komendę Powiatową Straży Pożarnej w Zduńskiej Woli.

7. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy Szadek

Potrzeby rozwoju gminy pokazują między innymi wnioski mieszkańców do niniejszego studium, z których wynika, że najpilniejszymi potrzebami w gminie są:

- przeznaczenie terenów na zabudowę mieszkaniową jednorodziną,
- przeznaczenie terenów na zabudowę usługową,

- przeznaczenie terenów na działalność rekreacyjną,
- rozbudowa i modernizacja systemów infrastruktury.

Poza powyższymi do potrzeb rozwoju gminy należy zaliczyć:

- usprawnienie i modernizację systemu komunikacyjnego,
- dostosowanie obiektów i przestrzeni do potrzeb osób niepełnosprawnych,
- preferowanie rozwoju nowoczesnych technologii ochrony środowiska,
- wyznaczenie i zagospodarowanie miejsc do organizacji imprez masowych,
- uporządkowanie zieleni przy obiektach usługowych,
- propagowania rolnictwa ekologicznego,
- ochronę gruntów o wyższych klasach bonitacyjnych przed ruralizacją,
- stworzenie bazy mieszkań socjalnych,
- wykorzystanie potencjału środowiska przyrodniczego, w tym naturalnej wietrzności i dużych terenów otwartych, na odnawialne źródła energii np. farmy wiatrowe,
- adaptację rozproszonej zabudowy zagrodowej,
- zaktywizowanie szlaków turystycznych,
- pełne wykorzystanie linii kolejowej.

Za możliwości rozwoju gminy należy uznać:

- wykorzystanie środków unii europejskiej,
- wykorzystanie walorów przyrodniczych gminy do rozwoju funkcji agroturystycznej, wzrost popytu na usługi agroturystyczne,
- rozwój usług jako konsekwencja wzrostu dochodów ludności,
- rosnący popyt na działki pod budownictwo mieszkaniowe, letniskowe i usługowe,
- przebieg przez obszar gminy projektowanego gazociągu,
- wykorzystanie dogodnego połączenia komunikacyjnego z regionem.

8. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów

W strukturze własnościowej gminy Szadek dominują indywidualne gospodarstwa rolne. Na terenie miasta 100% użytków rolnych, a na terenie gminy 96% użytków rolnych, należy do indywidualnych użytkowników. Niewielka powierzchnia gruntów jest we władaniu sektora publicznego, są to głównie grunty zajęte pod lasy, drogi oraz wody.

9. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

9.1. Rezerwaty przyrody

Na terenie gminy Szadek znajduje się rezerwat przyrody Jamno utworzony 13 lutego 1960 r. w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego fragmentu lasu dębowo-jodłowego. Powierzchnia rezerwatu wynosi 22,35 ha, z czego ochronie częściowej podlega 21,76 ha. Za najcenniejsze drzewa uznano 27 starych egzemplarzy jodły pospolitej o wysokościach 30-40 m i obwodach pni 200-270 cm oraz 9 egzemplarzy dębu szypułkowego, 5 egzemplarzy sosny pospolitej i 1 egzemplarz brzozy brodawkowatej. Wiek drzewostanu jodłowego określa się na około 150 lat, a przeciętna wieku drzew w rezerwacie wynosi 126 lat. Piętro niskie (runo) reprezentują między innymi gruszyca, widłak gwieździsty, widłak jałowcowy, jemioła, paprotka zwyczajna i kruszyna (dwie ostatnie podlegają ochronie częściowej). Wśród fauny ochronie podlega kilka gatunków trzmieli oraz

traszka zwyczajna; cenne przyrodniczo są także zespoły siedliskowe (nory) borsuka.

Zgodnie z przepisami o ochronie przyrody w rezerwatach przyrody zabrania się:

1. budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych, z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących celom parku narodowego albo rezerwatu przyrody;
2. rybactwa, z wyjątkiem obszarów ustalonych w planie ochrony albo w zadaniach ochronnych;
3. chwytania lub zabijania dziko występujących zwierząt, zbierania lub niszczenia jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych zwierząt, umyślnego płoszenia zwierząt kręgowych, zbierania poroży, niszczenia nor, gniazd, legowisk i innych schronień zwierząt oraz ich miejsc rozrodu;
4. polowania, z wyjątkiem obszarów wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych ustanowionych dla rezerwatu przyrody;
5. pozyskiwania, niszczenia lub umyślnego uszkodzenia roślin oraz grzybów;
6. użytkowania, niszczenia, umyślnego uszkodzenia, zanieczyszczenia i dokonywania zmian obiektów przyrodniczych, obszarów oraz zasobów, tworów i składników przyrody;
7. zmiany stosunków wodnych, regulacji rzek i potoków, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody;
8. pozyskiwania skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, minerałów i bursztynu;
9. niszczenia gleby lub zmiany przeznaczenia i użytkowania gruntów;
10. palenia ognisk i wyrobów tytoniowych oraz używania źródeł światła o otwartym płomieniu, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody;
11. prowadzenia działalności wytwórczej, handlowej i rolniczej, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony;
12. stosowania chemicznych i biologicznych środków ochrony roślin i nawozów;
13. zbioru dziko występujących roślin i grzybów oraz ich części, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody;
14. amatorskiego połowu ryb, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych;
15. ruchu pieszego, rowerowego, narciarskiego i jazdy konnej wierzchem, z wyjątkiem szlaków i tras narciarskich wyznaczonych przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody;
16. wprowadzania psów na obszary objęte ochroną ścisłą i czynną, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony oraz psów pasterskich wprowadzanych na obszary objęte ochroną czynną, na których plan ochrony albo zadania ochronne dopuszczają wypas;
17. wspinaczki, eksploracji jaskiń lub zbiorników wodnych, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody;
18. ruchu pojazdów poza drogami publicznymi oraz poza drogami położonymi na nieruchomościach będących w trwałym zarządzie parku narodowego, wskazanymi przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody - przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody;
19. umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną przyrody, udostępnianiem parku albo rezerwatu przyrody, edukacją ekologiczną, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną bezpieczeństwa i porządku powszechnego;
20. zakłócania ciszy;

21. używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego, uprawiania sportów wodnych i motorowych, pływania i żeglowania, z wyjątkiem akwenów lub szlaków wyznaczonych przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody;
22. wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu;
23. biwakowania, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody;
24. prowadzenia badań naukowych bez zgody organu uznającego obszar za rezerwat przyrody;
25. wprowadzania gatunków roślin, zwierząt lub grzybów, bez zgody ministra właściwego do spraw środowiska;
26. wprowadzania organizmów genetycznie zmodyfikowanych;
27. organizacji imprez rekreacyjno-sportowych - w parku narodowym bez zgody organu uznającego obszar za rezerwat przyrody.

Zakazy, o których mowa w przepisach o ochronie przyrody, nie dotyczą:

1. wykonywania zadań wynikających z planu ochrony lub zadań ochronnych;
2. likwidacji nagłych zagrożeń oraz wykonywania czynności nieujętych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych, za zgodą organu ustanawiającego plan ochrony lub zadania ochronne;
3. prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
4. wykonywania zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
5. obszarów objętych ochroną krajobrazową w trakcie ich gospodarczego wykorzystywania przez jednostki organizacyjne, osoby prawne lub fizyczne oraz wykonywania prawa własności, zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego.

9.2. Pomniki przyrody

Rozporządzeniem Nr 4/2004 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 marca 2004 roku (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 88, poz. 741 z 2004 r.) na terenie gminy Szadek za pomniki przyrody zostały uznane następujące obiekty:

Zgodnie z:

- **Rozporządzeniem Wojewody Sieradzkiego z dnia 3 lutego 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Sieradzkiego Nr 3, poz. 9)**
- **Rozporządzeniem Nr 4/2004 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 marca 2004 roku (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 88, poz. 741 z 2004 r.)**

na terenie gminy Szadek za pomniki przyrody zostały uznane następujące obiekty:

Pomnik przyrody	Cechy	Lokalizacja
Lipa drobnolistna	obwód 327 cm	park w m. Boczki (relikt parku dworskiego)
Lipa drobnolistna	obwód 227 cm	park w m. Boczki (relikt parku dworskiego)
Sosna czarna	obwód 274 cm	park w m. Boczki (relikt parku dworskiego)
Tulipanowiec	obwód 185 cm	park w m. Boczki (relikt parku dworskiego)
Świerk pospolity	obwód 250 cm	park w m. Boczki (relikt parku dworskiego)
Lipa drobnolistna	obwód 488 cm	Dziadkowice (relikt parku dworskiego)

Lipa drobnolistna	obwód 935 cm	Dziadkowice (relikt parku dworskiego)
Lipa drobnolistna	obwód 496 cm	Dziadkowice (relikt parku dworskiego)
Dąb szypułkowy	obwód 415 cm	Dziadkowice (relikt parku dworskiego)
Lipa drobnolistna	obwód 233 cm	park dworski w Lichawie
Lipa drobnolistna	obwód 272 cm	park dworski w Lichawie
Jesion wyniosły	obwód 320 cm	park dworski w Lichawie
Jesion wyniosły	obwód 400 cm	park dworski w Lichawie
Jesion wyniosły	obwód 310 cm	park dworski w Rzepiszewie
Jesion wyniosły	obwód 305 cm	park dworski w Rzepiszewie
Jesion wyniosły	obwód 318 cm	park dworski w Rzepiszewie
Jesion wyniosły	obwód 260 cm	park dworski w Rzepiszewie
Jesion wyniosły	obwód 316 cm	park dworski w Rzepiszewie
Jesion wyniosły	obwód 255 cm	park dworski w Rzepiszewie
Modrzew europejski	obwód 234 cm	park dworski w Rzepiszewie
Lipa drobnolistna	obwód 295 cm	park dworski w Rzepiszewie
Wiąz szypułkowy	obwód ok. 330 cm	park dworski w Woli Krokockiej
Wiąz szypułkowy	obwód ok. 330 cm	park dworski w Woli Krokockiej
Topola biała	obwód 480 cm	park dworski w Woli Krokockiej

9.3. Inne obiekty cenne przyrodniczo

Walory przyrodniczo-krajobrazowe zachodniej części gminy Szadek zostały uwzględnione w koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET-Polska i zaliczone do strefy korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym numer 38k „Sieradzki Warty” (Liro, 1998).

Ze względu na typ opracowania, wyznaczającego długoletnią politykę gminy, można się spodziewać zmian dotyczących aktów prawnych, jednak za aktualność dokumentu studium odpowiadać będzie zakres tych zmian (oceny aktualności studium zgodnie z przepisami o zagospodarowaniu przestrzennym dokonuje wójt). Z związku z powyższym uznaje się, że przepisy o ochronie przyrody są jedynie wyznacznikiem prawa w zakresie ochrony przyrody i mogą w przyszłości ulec zmianie. W przypadku poważnych zmian przepisów o ochronie przyrody, konieczna będzie zmiana studium, jeśli zmiany będą nieznaczne, studium uznaje się za aktualne.

10. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

Na terenie gminy Szadek nie występują naturalne zagrożenia geologiczne.

11. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych

11.1. Udokumentowane złoża kopalin oraz tereny górnicze

Na terenie gminy występują następujące złoża:

- **Złoże Dziadkowice II** - złoże kruszywa naturalnego (piasku i piasku ze żwirem) Dziadkowice II zostało rozpoznane w kat. C₁. Surowiec wykorzystuje się do celów budownictwa ogólnego i drogowego. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalni i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec **2011** r. wynosiły **40** tys. ton (zasoby geologiczne bilansowe). Prowadzona eksploatacja kopaliny spowodowała zmiany w krajobrazie i ukształtowaniu terenu. Powstało duże wyrobisko, na dnie którego okresowo pojawia się woda. Zaniechanie eksploatacji obliuguje dotychczasowego przedsiębiorcę do rekultywacji wyrobiska zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zaniechano eksploatacji złoża.
- **Złoże Dziadkowice III** - złoże kruszywa naturalnego (piasku i piasku ze żwirem) Dziadkowice III. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalni i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec **2011** r. wynosiły 17 tys.m³ (zasoby geologiczne bilansowe). Zaniechano eksploatacji złoża.
- **Złoże Dziadkowice VI** - złoże kruszywa naturalnego (piasku) Dziadkowice VI zostało rozpoznane w kat. C₁. Złoże obecnie nie jest eksploatowane. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalni i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec **2011** r. wynosiły 294 tys.m³ (zasoby geologiczne bilansowe). Zgodnie z Dokumentacją geologiczną złoża kruszywa naturalnego (piasku) „Dziadkowice VI” eksploatacja kruszywa naturalnego ze złoża nie wykaże ujemnego wpływu na poszczególne komponenty środowiska. Jedyнным widocznym elementem mogącym pogorszyć stan środowiska jest zmiana konfiguracji terenu na obszarze ok. 1,7 ha. Po wyeksploatowaniu kopaliny wyrobisko będzie zrehabilitowane, co znacznie zniweluje ujemne skutki powstałe w środowisku. Kruszywo naturalne będzie wykorzystywane do celów budownictwa ogólnego i drogowego.
- **Złoże Dziadkowice VII** - złoże kruszywa naturalnego (piasku) Dziadkowice VII zostało rozpoznane w kat. C₁. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalni i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec **2011** r. wynosiły **115** tys. ton (zasoby geologiczne bilansowe). Kruszywo naturalne wykorzystywane do celów budownictwa ogólnego i drogowego.
- **Złoże Dziadkowice VIII** - złoże kruszywa naturalnego (piasku) Dziadkowice VIII zostało rozpoznane w kat. C₁. Złoże obecnie nie jest eksploatowane. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalni i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec **2011** r. wynosiły 92 tys. ton (zasoby geologiczne bilansowe). Zgodnie z Dokumentacją geologiczną złoża kruszywa naturalnego (piasku) „Dziadkowice VIII” eksploatacja kruszywa naturalnego ze złoża nie wykaże ujemnego wpływu na poszczególne komponenty środowiska. Jedyнным widocznym elementem mogącym pogorszyć stan środowiska jest zmiana konfiguracji terenu na obszarze ok. 0,59 ha. Po wyeksploatowaniu kopaliny wyrobisko będzie zrehabilitowane, co znacznie zniweluje ujemne skutki powstałe w środowisku. Kruszywo naturalne będzie wykorzystywane do celów budownictwa ogólnego i drogowego.
- **Złoże Dziadkowice IX** – złoże kruszywa naturalnego (piasku) Dziadkowice IX udokumentowane w kategorii C₁. Zasoby geologiczne złoża wg „Bilansu zasobów kopalni i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2011 wynoszą 369 tys. ton. Złoże obecnie eksploatowane w ramach terenu górniczego „Dziadkowice IX”.
- **Złoże Dziadkowice X** – złoże kruszywa naturalnego (piasku) Dziadkowice X rozpoznane w kategorii C₁. Bilansowe zasoby geologiczne na dzień 31 grudnia 2011 r. ustalono w ilości 2 650 tys. ton, w tym Pole A – 1 887 tys. ton natomiast Pole B – 763 tys. ton. Złoże w chwili obecnej nie jest eksploatowane.
Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Okręgowego Urzędu Górniczego w granicach gminy Szadek położone są niżej wymienione tereny górnicze:

- teren górniczy „Dziadkowice VIIA” – wyznaczony został w Decyzji w sprawie koncesji na wydobywanie kopalin Starosty Zduńskowolskiego z dnia 10 marca 2009 r. znak: SR.7513-8/08 na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża „Dziadkowice VII” w miejscowości Dziadkowice.
- *teren górniczy „Dziadkowice IX” – wyznaczony w decyzji Znak: SP.7513-2/10 z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie udzielenia koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Dziadkowice IX” wydanej przez Starostę Zduńskowolskiego.*

11.2. Główne zbiorniki wód podziemnych

Na terenie gminy nie występują zbiorniki wód podziemnych podlegające ochronie.

12. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

Na terenie gminy występują: teren i obszar górniczy „Dziadkowice IV” oraz teren i obszar górniczy „Dziadkowice VIIA”.

Na terenie gminy występują: teren i obszar górniczy „Dziadkowice VIIA” oraz teren i obszar górniczy „Dziadkowice IX”.

13. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

13.1. Sieć drogowa i kolejowa

Układ drogowy obsługujący gminę Szadek i zapewniający jej powiązania komunikacyjne z regionem stanowią: drogi wojewódzkie, drogi powiatowe oraz drogi gminne.

Drogi wojewódzkie na terenie gminy Szadek:

Nr drogi	Przebieg
710	Łódź – Konstantynów Łódzki – Szadek – Warta – Błaszki
473	granica województwa – Uniejów – Balin – Szadek – Łask

Drogi powiatowe na terenie gminy Szadek:

Nr drogi	Przebieg
1762E	Sieradz (ul. Sosnowa) – Męcka Wola – Wojsławice – Wielka Wieś
3715E	Brodnia – Lubola - Rzeczyca – Szadek (ul. Przedmieście Grabowiny, ul. Stodolniana)
3721E	Otok – Borki Prusinowskie
3722E	Zygry – Borki Prusinowskie
3725E	od drogi powiatowej 3724E – Lichawa – Górna Wola – Wilamów
3726E	Kłoniszew – Lichawa
4902E	Zamłynie – Kromolin
4903E	Grzybów – Kromolin – Tymienice – do drogi 4914E

4907E	Zduńska Wola (ul. Szadkowska) – Wielka Wieś
4909E	Prusinowice – Choszczewo - Lichawa
4910E	Lichawa – Przyrownica – Kwiatkowice
4911E	Piaski – Chorzeszów – Janowice – Pabianice (ul. Wspólna)
4912E	Dziadkowice – Kiki – Mauryców – Wincentów – Dobroń – Rokitnica – Karczmy – Roźniatowice
4914E	Boczki – Zduńska Wola
4932E	ul. Widawska
4933E	ul. Spacerowa
4934E	Al. 3 Maja, ul. Bobownia
4935E	ul. Glinianki
4936E	ul. Kościelna
4937E	ul. Senatorska
4938E	ul. Parkowa
4939E	ul. Przatowska
4940E	ul. Rynek
4941E	ul. Młynarska, Łąkowa, Leśna
4942E	ul. Prusinowska
4943E	ul. Wilamowska
4944E	ul. Parczewskiego

Drogi publiczne gminne na terenie gminy Szadek:

Nr drogi	Przebieg
103401E	(Magnusy) – gr. gm. Wodzierady – (Przyrownica)
114462E	(Rożdżały) – granica gminy Warta – Boczki Stare
119051E	(Zborowskie) – granica gminy Zduńska Wola – Reduchów - Sikucin
119052E	(Rebieskie Stare) – granica gminy Zduńska Wola – Sikucin
119056E	(Suchoczasy) – granica gminy Zduńska Wola – Dziadkowice
119101E	(Odwet) – granica gminy Zadzim – droga powiatowa Nr 3715E – (Prusinowice)
119102E	Boczki Parcela – Grzybów
119103E	Prusinowice – Górki Prusinowskie – Jamno – Sikucin
119104E	Kolonia Starostwo – Karczówek – Szadek
119105E	Choszczewo – granica gminy Zadzim – (Bogucice)
119106E	Kolonia Kornaty – Wola Kornacka – Tarnówka
119107E	Marcelin – Łobudzice – Wola Łobudzka
119108E	Górna Wola – granica gminy Wodzierady – (Magnusy)
119109E	Starostwo Szadek – Ogrodzim
119110E	Szadek – Przatów Dolny
119111E	Piaski – Wola Przatowska – granica gminy Łask – (Remiszew)
119112E	Wilamów – granica gminy Łask – (Wrzeszczewice)
119113E	Rzepiszew Kolonia A – Rzepiszew Kolonia B
119114E	Rzepiszew – Tarnówka
119151E	ul. Błonie
119152E	ul. Działkowa
119153E	ul. Grabowiny
119154E	ul. Kąty
119155E	ul. Krótka
119156E	ul. Łanowa

119157E	ul. Nad Strugą
119158E	ul. Nadrzeczna
119159E	ul. Ogrodowa
119160E	ul. Opłotki
119161E	ul. Polna
119162E	ul. Szpitalna
119163E	ul. Akacjowa, ul. Słoneczna
119164E	ul. 40-Lecia PRL
119165E	ul. Młodzieżowa
119166E	ul. Spokojna, ul. Spółdzielcza
119167E	ul. Sadowa, ul. Sportowa
119168E	ul. Słowiańska
119169E	ul. Sosnowa, ul. Wspólna
119170E	ul. Skrajna

Całkowita długość gminnej sieci drogowej (drogi publiczne) na terenie gminy wynosi 48,895 km z czego:

- 17,701 km dróg to drogi o nawierzchni bitumicznej,
- 0,607 km dróg to drogi o nawierzchni brukowej,
- 4,673 km dróg to drogi o nawierzchni tłuczniowej,
- 14,101 km dróg to drogi o nawierzchni żwirowej,
- 11,813 km dróg to drogi o nawierzchni gruntowej.

Równomierne pokrycie siecią drogową zapewnia gminie dobrą obsługę komunikacyjną. Stanowiące szkielet układu komunikacyjnego drogi wojewódzkie Nr 473 i Nr 710 to jednojezdniowe drogi klasy G, pokryte nawierzchnią bitumiczną. Do podstawowego układu komunikacyjnego gminy zalicza się również sieć dróg powiatowych. Drogi te stanowią drogi klasy Z i L o nawierzchni bitumicznej i zadowalającym stanie technicznym. Zarówno drogi wojewódzkie jak i drogi powiatowe wymagają jednak modernizacji.

Uzupełnienie układu dróg wojewódzkich i powiatowych stanowią drogi gminne, zapewniające obsługę wewnętrzną gminy. Układ dróg gminnych dopełniony jest przez drogi wewnętrzne pełniące w systemie komunikacyjnym gminy rolę dojazdów do wsi, siedlisk i pól. Gęstość dróg znaczenia lokalnego jest wystarczająca dla zapewnienia wewnętrznej obsługi komunikacyjnej gminy. Głównym mankamentem tych dróg są ich parametry, przede wszystkim szerokości pasa drogowego i jezdni oraz nie zawsze zadowalający stan techniczny nawierzchni.

Istotną sprawą w transporcie staje się zagadnienie obsługi komunikacją publiczną w zakresie przewozów pasażerskich i połączeń między głównymi strukturami zagospodarowania. Powiązanie gminy z gminami sąsiednimi w zakresie obsługi komunikacją zbiorową zapewniają linie PKS przebiegające wzdłuż dróg wojewódzkich.

Ważną rolę w powiązaniach zewnętrznych odgrywa przebiegająca przez obszar gminy linia kolejowa, tzw. „magistrala węglowa” Śląsk – Porty. Linia ta pełni strategiczną rolę w systemie transportowym województwa łódzkiego. Około 1,5 km na południowy zachód od miasta znajduje się stacja kolejowa, która z uwagi na przewagę ruchu towarowego nie odgrywa znaczącej roli w komunikacji pasażerskiej.

Przez teren gminy przebiega międzynarodowy szlak rowerowy Łódź – Berlin, stanowiący część Europejskiego Szlaku Rowerowego R1, łączącego Polskę, Niemcy, Francję i Rosję. W województwie łódzkim szlak przebiega wzdłuż drogi Łódź – Sieradz, przez Łask i Zduńską Wolę. Dalej trasa pobiegnie w kierunku Poznania i Piły, do granicznego Kostrzyna.

13.2. Zaopatrzenie w wodę

Na terenie gminy Szadek funkcjonują dwa oddzielne wodociągi komunalne. Zachodnią i południową część gminy w wodę zaopatruje wodociąg „Szadek”, zaś część wschodnią wodociąg grupowy „Łobudzice”.

W skład wodociągu „Szadek” wchodzi ujęcie wody o wydajności 230 m³/h, stacja uzdatniania wody oraz sieć rozdzielcza wodociągów w miejscowościach Szadek, Wielka Wieś, Kotliny, Sikucin, Reduchów, Babiniec, Boczki Parcela, Stare Boczki, Nowe Boczki, Jamno, Szadkowice, Kolonia Szadkowice, Osiny, Choszczewo, Kobyla-Miejska, Prusinowice, Góry Prusinowskie, Borki Prusinowskie, Grzybów, Karczówek, Przatówek, Przatów Dolny, Przatów Górny oraz Dziadkowie.

Wodociąg „Łobudzice” pracuje w oparciu o ujęcie głębinowe w Łobudziach o wydajności 69,0 m³/h. Po uzdatnieniu woda jest przekazywana do wodociągów w miejscowościach Łobudzice, Lichawa, Wola Łobudzka, Krokocice, Wola Krokocka, Rzepiszew, Górna Wola, Wilamów, Tarnówka, Piaski.

Poza wymienionymi ujęciami wody w Szadku i Łobudziach istnieją również wodociągi wiejskie w miejscowościach Krokocice, Sikucin i Wilamów jednak w chwili obecnej nie są one wykorzystywane.

Straty ogólne wody w sieci szacuje się na poziomie ok. 15–20%, jednak w tej ilości ujęte są zarówno awarie w sieci, jak i płukanie sieci oraz woda zużywana do celów przeciwpożarowych.

Oprócz systemu wodociągów na terenie gminy istnieją indywidualne ujęcia wód głębinowych i studnie kopane (z kręgów betonowych). Ze względu na bardzo intensywnie rozwijaną budowę sieci wodociągowej ich znaczenie bardzo zmalało.

13.3. Odprowadzanie ścieków

Na terenie gminy Szadek znajduje się jedna gminna oczyszczalnia ścieków zlokalizowana w Szadku. Jest to oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna o wydajności odpowiednio $Q_{\text{śrd.}} - 180 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_{\text{max}} - 300 \text{ m}^3/\text{d}$. Do w/w oczyszczalni ścieki doprowadzane są ciągami kanałów grawitacyjnych z rejonu centrum miasta oraz obszarów mieszkaniowych i produkcyjnych zlokalizowanych w jego zachodniej części. Odbiornikiem ścieków oczyszczonych jest rzeka Szadkówka (Pichna).

Sporadycznie występują lokalne oczyszczalnie ścieków zlokalizowane na terenach użyteczności publicznej (np. Szkoła Podstawowa w Prusinowicach, Dom Pomocy Społecznej w Przatówku) oraz podczyszczalnie ścieków zlokalizowane na terenach produkcyjnych i stacjach paliw.

Na terenach nie skanalizowanych ścieki komunalne gromadzone są w zbiornikach na nieczystości ciekłe. Ścieki gospodarcze w poszczególnych miejscowościach pochodzące z indywidualnych gospodarstw domowych są zagospodarowane przez nie na własnych gruntach. Ścieki komunalne z indywidualnych zbiorników są przyjmowane przez gminne oczyszczalnie ścieków.

13.4. Zaopatrzenie w energię elektryczną, ciepło i gaz

Gmina i miasto Szadek zasilane są napowietrznymi liniami SN 15 kV wprowadzonymi ze stacji 110/15 kV „Szadek” zlokalizowanej w miejscowości Wielka Wieś. Stacja ta połączona jest z systemem elektroenergetycznym napowietrznymi liniami WN 110 kV: „Szadek – Zduńska Wola” oraz „Szadek – Poddębice 1”. Sieć energetyczna średniego i niskiego napięcia pokrywa gminę proporcjonalnie do stopnia jej urbanizacji. Wraz

ze wzrostem intensywności zabudowy miejscowości wymagana będzie jednak modernizacja i rozbudowa tejże sieci.

Konwencjonalny system elektroenergetyczny wzbogacają odnawialne źródła energii w postaci turbin wiatrowych zlokalizowanych na całym terenie gminy, w szczególności Prusinowic i miasta Szadek.

Przez obszar gminy w północnej części przebiega linia elektroenergetyczna NN 220 kV Adamów-Pabianice należąca do krajowego systemu przesyłowego.

Zlokalizowane na terenie gminy linie elektroenergetyczne stwarzają ograniczenia urbanistyczne. Należy zachować przewidziane przepisami odrębnymi odległości zabudowy od linii i urządzeń elektroenergetycznych:

- dla linii napowietrznej NN 220 kV – strefa ochronna wzdłuż linii o szerokości 25 m,
- dla linii napowietrznej WN 110 kV – strefa ochronna wzdłuż linii o szerokości 36 m,
- wokół stacji 110/15 kV „Szadek” – strefa ochrony akustycznej o promieniu 150 m.

Głównym źródłem zaopatrzenia w ciepło na terenie gminy są indywidualne źródła ciepła oraz lokalne kotłownie zlokalizowane przy obiektach użyteczności publicznej, zasilane głównie paliwem stałym. Nie funkcjonują żadne scentralizowane systemy ogrzewania a istniejący sposób zaopatrzenia w ciepło zaspokaja potrzeby mieszkańców w tym względzie.

Na terenie gminy Szadek nie występuje sieć gazowa, gospodarstwa domowe korzystają z butli bądź zbiorników napełnianych gazem płynnym.

13.5. Odprowadzanie odpadów

Gmina Szadek nie dysponuje własnym składowiskiem odpadów komunalnych. Odpady odbierane są przez uprawnione przedsiębiorstwa, przewożone i składowane na położonym poza granicami gminy składowisku w Mostkach.

Przeważającą część odpadów wytwarzanych na terenie gminy stanowią odpady komunalne. Odpady przemysłowe ze względu na brak dużych zakładów produkcyjnych stanowią niewielki odsetek ogólnej liczby śmieci i trafiają do strumienia odpadów komunalnych. Ich źródłem są niewielkie zakłady usługowe i handlowe.

Podobnie jak odpady przemysłowe odpady niebezpieczne stanowią nieznaczącą część odpadów. Na ich wytwarzanie posiada pozwolenie niewielka liczba podmiotów gospodarczych i są to w szczególności przedsiębiorstwa budowlane prowadzące usługi w zakresie usuwania wyrobów azbestowych oraz punkt skupu złomu i surowców wtórnych.

Na terenie gminy w pobliżu obiektów użyteczności publicznej prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów. Przygotowano siedem miejsc do gromadzenia odpadów, tzw. „wysepek ekologiczny” (trzy na obszarze miasta oraz cztery we wsiach).

13.6. Telekomunikacja

Łączność teleinformatyczna oparta jest o linię telekomunikacyjną Łask-Zduńska Wola-Szadek oraz stacje bazowe telefonii komórkowej GSM (3 stacje przekaźnikowe na terenie Szadku).

14. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych to:

- budowa zbiornika retencyjnego „Przatów” na rzece Pichna, zbiornika retencyjnego „Prusinowice A” na rzece Szadkówka i zbiornika retencyjnego

„Prusinowice B” na rzece Szadkówka, będące w Programie Małej Retencji Województwa Łódzkiego,

- budowa gazociągu wysokoprężnego.

Powyższe zadania warunkują konieczność niezbędnej rezerwacji terenu i zagospodarowanie nie stojące w sprzeczności z tymi zadaniami.

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów

1. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*Dz. U. nr 80 poz. 717 z późn. zm.*) (*Dz. U. z 2012 r. poz. 647*) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Jednocześnie ustalenia zawarte w studium są wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe.

2. Ustalenia zawarte w tekście i załącznikach graficznych studium wyrażają jedynie kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru, nie są zaś ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania i użytkowania terenów.

3. Granice poszczególnych obszarów przy sporządzaniu mpzp mogą ulec korekcie, zwłaszcza w kontekście granic własności czy szczegółowego projektowania układu komunikacyjnego.

4. Określenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających lub towarzyszących rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być realizowane także inne formy zabudowy, pod warunkiem nie pozostawiania w sprzeczności z formami określonymi w studium.

5. Przy opracowywaniu planów miejscowych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę należy przewidzieć zieleń publiczną, stwarzającą warunki do wypoczynku, estetyki i przejść pieszych.

6. Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe obiekty winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym opracowaniu.

1.1. Wytyczne określania w planach miejscowych zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów. Dopuszczalny zakres i ograniczenia zmian.

1. Tereny zabudowy zagrodowej 2. Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach ogrodniczych	Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca: - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, - tereny zabudowy usługowej. Tereny zabudowy zagrodowej stanowią obecnie główną strukturę kształtującą przestrzeń gminy. Studium przewiduje adaptację dotychczasowego zagospodarowania oraz uzupełnienie istniejących pasm zabudowy. Ze względu na stopniową wymianę zabudowy zagrodowej na zabudowę mieszkaniową, oraz specjalizację gospodarstw rolnych nie przewiduje się zwiększonego popytu na tereny o tym charakterze zabudowy. Zlokalizowanie zabudowy zagrodowej wzdłuż ciągów komunikacyjnych i znaczne jej oddalenie od właściwych centrów miejscowości stwarza potrzebę sytuowania usług podstawowych jako funkcji uzupełniającej.
--	---

	<ul style="list-style-type: none">- adaptacja istniejącego zagospodarowania do nowych warunków, z uwzględnieniem modernizacji, rozbudowy i przebudowy budynków, z jednoczesnym porządkowaniem istniejącej zabudowy i jej uzupełnianiem,- nowa zabudowa stanowić ma uzupełnienie istniejącej zabudowy i nawiązanie do jej charakteru,- gabaryty i forma architektoniczna nie mogą powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,- zakaz lokowania dużych ferm zwierzęcych w terenach mieszkalnych,- możliwość lokowania małych zakładów przetwórstwa rolnego z ograniczeniem uciążliwości do granic własności.
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca: - tereny zabudowy usługowej.
	Analiza obecnego stanu zainwestowania wykazała niedobór terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. W celu zaspokojenia potrzeb lokalnej społeczności wskazano nowe tereny przeznaczone pod funkcję mieszkaniową. Tereny już zagospodarowane wymagają uzupełnienia struktury poprzez wypełnianie luk w pasmach zabudowy, porządkowania przestrzeni oraz tworzenia lokalnych wnętrz urbanistycznych. Projektowane skupiska zabudowy mieszkaniowej ze względu na swoją wielkość oraz potrzeby lokalnych społeczności wymagają uzupełnienia o dodatkowe funkcje: usługi podstawowe, lokalne przestrzenie zieleni urządzonej i rekreacji (skwery i place zabaw). Ponadto koniecznym może stać się wyznaczenie ciągów komunikacyjnych zapewniających dostęp do nowych terenów zabudowy i ich właściwe powiązanie z istniejącym układem drogowym.
	<ul style="list-style-type: none">- adaptacja istniejącego zagospodarowania do nowych warunków, z uwzględnieniem modernizacji, rozbudowy i przebudowy budynków, z jednoczesnym porządkowaniem istniejącej zabudowy i jej uzupełnianiem,- nowa zabudowa stanowić ma uzupełnienie istniejącej zabudowy i nawiązanie do jej charakteru,- gabaryty i forma architektoniczna nie mogą powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca: - tereny zabudowy usługowej.
	Wyznaczony obszar obejmuje istniejącą zabudowę mieszkaniową wielorodzinną. We wsi Prusinowice studium zakłada jedynie modernizację i przebudowę istniejącej zabudowy – zakaz lokalizacji nowych budynków mieszkalnych wielorodzinnych.
	<ul style="list-style-type: none">- adaptacja istniejącego zagospodarowania do nowych warunków, z uwzględnieniem modernizacji, rozbudowy i przebudowy budynków, z jednoczesnym porządkowaniem istniejącej zabudowy i jej uzupełnianiem,- adaptacja istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,- dla nowych budynków przy kształtowaniu zabudowy obowiązywać powinna forma kamieniczki małomiasteczkowej, odpowiadająca skalą i charakterem wystroju architektonicznego do istniejącego zagospodarowania,- gabaryty i forma architektoniczna nie mogą powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,- projektowana zabudowa winna być wyposażona w zieleni towarzyszącą, obiekty małej architektury oraz urządzenia rekreacji,

	<ul style="list-style-type: none">- zakaz grodzenia,- zakaz prowadzenia działalności o uciążliwości wykraczającej poza granice nieruchomości,- maksymalnie zachowanie istniejącego drzewostanu,- nakaz dostosowania obiektów dla potrzeb osób niepełnosprawnych.
Tereny zabudowy usługowej	Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca: <ul style="list-style-type: none">- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,- tereny zieleni urządzonej,- tereny obsługi komunikacji,- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.
	Istniejące tereny zabudowy usługowej zaspokajają podstawowe potrzeby mieszkańców gminy w zakresie usług komercyjnych, administracji, kultury, oświaty oraz kultu religijnego. Lokowane zwykle w centrach miejscowości, w dużej mierze są już zagospodarowane, wymagają jednak uporządkowania, przekształceń oraz dostosowania zagospodarowania przestrzeni. Nowe tereny zabudowy usługowej, stanowią jedynie uzupełnienie już istniejącej tkanki i dopełnienie istniejącego zagospodarowania. Zabudowa usługowa posiada szczególne znaczenie dla przestrzeni ze względu na reprezentatywny charakter oraz generowane strumienie ruchu stąd wymaga zapewnienia właściwej oprawy, ekspozycji przestrzennej oraz zapewnienia jej użytkownikom odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa. W celu zaspokojenia w/w potrzeb konieczne jest wyposażenie terenów w odpowiednio zakomponowaną zieleni urządzoną, małą architekturę oraz tereny obsługi komunikacji (parkingi i stacje paliw).
	<ul style="list-style-type: none">- adaptacja istniejącego zagospodarowania do nowych warunków, z uwzględnieniem modernizacji, rozbudowy i przebudowy budynków, z jednoczesnym porządkowaniem istniejącej zabudowy i jej uzupełnianiem,- adaptacja istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z zakazem lokalizacji nowych budynków mieszkalnych,- nowa zabudowa stanowić ma uzupełnienie istniejącej zabudowy i nawiązanie do jej charakteru,- gabaryty i forma architektoniczna nie mogą powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,- zakaz prowadzenia działalności o uciążliwości wykraczającej poza granice nieruchomości,- maksymalnie zachowanie istniejącego drzewostanu,- nakaz dostosowania obiektów dla potrzeb osób niepełnosprawnych.
Tereny rekreacji indywidualnej	Zlokalizowane w sąsiedztwie kompleksów leśnych – największej atrakcji przyrodniczej okolicy, stanowią bazę wypoczynkową nie tylko dla lokalnej społeczności ale przede wszystkim dla mieszkańców większych ośrodków mieszkaniowych. Nasilenie ruchu turystycznego w tych obszarach narzuca obowiązek wyposażenia ich w odpowiednią infrastrukturę oraz wiąże się z koniecznością rozwiązania problemów komunikacyjnych.

	<ul style="list-style-type: none">- adaptacja istniejącego zagospodarowania do nowych warunków, z uwzględnieniem modernizacji, rozbudowy i przebudowy budynków, z jednoczesnym porządkowaniem istniejącej zabudowy i jej uzupełnianiem,- nowa zabudowa stanowić ma uzupełnienie istniejącej zabudowy i nawiązanie do jej charakteru,- gabaryty i forma architektoniczna nie mogą powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,- zakaz prowadzenia działalności o uciążliwości wykraczającej poza granice nieruchomości,- maksymalnie zachowanie istniejącego drzewostanu.
Tereny usług sportu	Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca: - tereny zabudowy usługowej.
	Lokalizacja obiektów sportowych wraz z infrastrukturą oraz zapleczem. Jako teren o funkcji znacznie zwiększającej ruch kołowy wymaga opracowania sprawnej obsługi komunikacyjnej i rozwiązania systemów parkowania.
	- gabaryty i forma architektoniczna nie mogą powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,
Tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów	Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca: - tereny urządzeń i obiektów zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz gospodarki ściekowej, - tereny obsługi komunikacji.
	Adaptacja istniejących ośrodków produkcyjno-usługowych. Nowoprojektowane tereny ze względu na charakter funkcji, gabaryty zabudowy oraz możliwą uciążliwość powstałą w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą usytuowano z dala od zabudowy mieszkaniowej.
	- zakaz prowadzenia działalności gospodarczej związanej z gospodarowaniem odpadami, - wyposażenie terenów w zieleń izolacyjną obniżającą potencjalne negatywne oddziaływanie związane z prowadzoną działalnością, - maksymalne ograniczenie uciążliwości w zakresie hałasu, emisji odorów czy substancji mogących w sposób istotny pogorszyć jakość życia mieszkańców na terenach sąsiednich.
Tereny eksploatacji powierzchniowej	Zagospodarowanie terenu zgodnie z określonym przeznaczeniem wyłącznie po udokumentowaniu złoża oraz uzyskaniu wymaganych prawem decyzji i koncesji zezwalających na jego eksploatację (nie dotyczy eksploatacji dla zaspokojenia potrzeb własnych osoby fizycznej zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa geologicznego i górniczego).
	- warunki zagospodarowania, eksploatacji - zgodnie z wydanymi koncesjami, - kierunki rekultywacji - zgodnie z wydanymi decyzjami, - w ramach terenu dopuszcza się lokalizację zaplecza gospodarczo-socjalnego oraz infrastruktury, obiektów i urządzeń związanych z obsługą zakładu górniczego.
Tereny leśne	Utrzymanie kompleksów leśnych jako ważnego elementu ekosystemu gminy stanowi jeden z głównych celów polityki przestrzennej.
	-utrzymywanie i ochrona bioróżnorodności kompleksów leśnych.
Obszary przeznaczone do zalesienia	Jako główną funkcję obszarów przeznaczonych do zalesienia określono uzupełnianie luk w kompleksach leśnych, scalenie mniejszych skupisk oraz jako alternatywne zagospodarowanie gruntów rolnych o niższych klasach bonitacyjnych i nieużytków.

Tereny zieleni urządzonej	<p>Tereny zieleni urządzonej zlokalizowane w obrębie istniejących i projektowanych skwerów i parków warunkują przynależność danych terenów do przestrzeni publicznych. Ogólnodostępny charakter oraz reprezentacyjna funkcja powodują konieczność zwrócenia szczególnej uwagi w czasie ich urządzania. W procesie przekształceń należy zachować i silnie wyeksponować wartości kulturowe danych terenów w celu umocnienia poczucia lokalnej więzi społecznej.</p>
	<ul style="list-style-type: none">- dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury jako elementy integralnego wyposażenia,- zaleca się ochronę i konserwację istniejącego drzewostanu.
Tereny cmentarzy	<p>Tereny obecnie przeznaczone pod cmentarze zaspokajają dotychczasowe potrzeby gminy. Studium przewiduje adaptacje istniejącego zagospodarowania.</p>
	<ul style="list-style-type: none">- dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń związanych z podstawową funkcją terenu.
Tereny trwałych użytków zielonych, zadrzewień, dolin rzecznych	<p>Stanowią naturalne obszary ochronne dla cieków wodnych, rowów oraz dolin rzecznych. Ograniczony rozwój obszarów wzdłuż cieków wodnych oraz ograniczanie rozwoju zabudowy mają na celu zapewnienia ochrony wód powierzchniowych i korytarzy ekologicznych. Wskazane tereny narażone są na okresowe podtopienia. W miejscowościach Przatów Górny, Szadkowice, Prusinowice studium przewiduje możliwość lokalizacji zbiorników wodnych.</p>
	<ul style="list-style-type: none">- maksymalnie zachowanie istniejącego drzewostanu,- ochrona dolin rzek Pichny, Brodni i Pisi przed zabudową,- ochrona i konserwacja sieci rowów melioracyjnych.
Tereny rolne o wyższych klasach bonitacyjnych	<p>Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none">- tereny zabudowy związanej z produkcją rolniczą na podstawie przepisów odrębnych.
	<p>Poprzez wyższe klasy bonitacyjne określono grunty klas I-IV. Zakłada się zachowanie ogólnej powierzchni upraw rolnych.</p>
	<ul style="list-style-type: none">- dopuszcza się lokalizację zabudowy związanej z produkcją rolniczą na podstawie przepisów odrębnych,- gabaryty i forma architektoniczna nie mogą powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,- maksymalnie zachowanie istniejącego drzewostanu.
Tereny rolne o niższych klasach bonitacyjnych	<p>Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none">- tereny zabudowy związanej z produkcją rolniczą na podstawie przepisów odrębnych.
	<p>Poprzez niższe klasy bonitacyjne określono grunty klas V - VI. Zakłada się zachowanie ogólnej powierzchni upraw rolnych.</p>
	<ul style="list-style-type: none">- dopuszcza się lokalizację zabudowy związanej z produkcją rolniczą na podstawie przepisów odrębnych,- gabaryty i forma architektoniczna nie mogą powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,- maksymalnie zachowanie istniejącego drzewostanu.

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy

2.1. Minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne

Lp.	Rodzaj terenu	Maksymalna wartość wskaźnika intensywności zabudowy	Maksymalna powierzchnia zabudowy (%)	Minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynna (%)	Maksymalna wysokość budynków (m)	Rodzaj dachu	Minimalna wielkość nowych wydzielonych działek budowlanych (m ²)
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
1.	tereny zabudowy zagrodowej	0,4	40	30	12	<u>budynki mieszkalne:</u> -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych 30°-45°, <u>budynki gospodarcze i garażowe:</u> -płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 30°, -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 45°, <u>budynki inwentarskie:</u> -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 45°.	2000
2.	tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach ogrodniczych	0,2	20	50	12	<u>budynki mieszkalne:</u> -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych 30°-45°, - płaski, <u>pozostałe budynki:</u> - dowolny	3000
3.	tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	Dla centrum Szadku: 0,8 Dla pozostałej części gminy: 0,5	Dla centrum Szadku: 80 Dla pozostałej części gminy: 40	Dla centrum Szadku: 10 Dla pozostałej części gminy: 40	10	<u>budynki mieszkalne:</u> -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych 30°-45°, - płaski, <u>budynki gospodarcze i garażowe:</u> -płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 30°, -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 45°.	1200
4.	tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	0,5	50	30	10	<u>budynki mieszkalne:</u> -płaski, -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych 30°-45°, <u>budynki garażowe:</u> -płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 15°.	2000

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
5.	tereny zabudowy usługowej	Dla centrum szadku: 0,8 Dla pozostałej części gminy: 0,6	Dla centrum szadku: 80 Dla pozostałej części gminy: 50	Dla centrum szadku: 10 Dla pozostałej części gminy: 30	10	-płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 15°, -dwu- lub wielostopadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 30°.	1200
6.	tereny rekreacji indywidualnej	0,2	20	65	6	-płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 30°, -dwu- lub wielostopadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 45°.	1000
7.	tereny usług sportu	0,2	20	60	7	-płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 15°, -dwustopadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 30°.	2000
8.	tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów	0,7	70	10	15	<u>budynki produkcyjne i magazynowe:</u> -płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 15°, -dwustopadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 30°, <u>budynki usługowe:</u> -płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 15°, -dwu- lub wielostopadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 30°, <u>budynki administracyjno-socialne, gospodarcze i garażowe:</u> -płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 15°, -dwustopadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci do 30°.	2000
9.	tereny urządzeń i obiektów zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz gospodarki ściekowej	0,1	10	70	6	-płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 15°, -dwustopadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 30°.	600
10.	tereny obsługi komunikacji	0,3	30	10	6	-płaski, -jednostopadowy o kącie nachylenia połaci do 15°, -dwustopadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 30°.	1500

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
11.	tereny zabudowy związanej z produkcją rolniczą na podstawie przepisów odrębnych	0,3	30	50	12	<u>budynki mieszkalne:</u> -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych 30°-45°, <u>budynki gospodarcze i garażowe:</u> -płaski, -jednospadowy o kącie nachylenia połaci do 30°, -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 45°, <u>budynki inwentarskie:</u> -dwu- lub wielospadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci dachowych do 45°.	2000

W odniesieniu do budowli oraz urządzeń infrastruktury technicznej związanych z prowadzoną działalnością w ramach zagospodarowania terenów ujętych w powyższej tabeli studium zaleca maksymalną wysokość 50 m.

Osobno należy potraktować tereny zieleni urządzonej, gdzie dopuszcza się obiekty i urządzenia charakterystyczne dla przestrzeni publicznej, których parametry należy określić na etapie sporządzania mpzp.

W przypadku lokalizacji obiektów o wysokości 50 m npt i większej należy je zgłosić, przed wydaniem pozwolenia na budowę, do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP – Wydział Lotniskowy w celu uzgodnienia lokalizacji i ustalenia sposobu oznakowania przeszkodowego tych obiektów.

2.2. Wytyczne określania wymagań dotyczących parametrów i wskaźników urbanistycznych w planach miejscowych

Wymagania dotyczące parametrów i wskaźników urbanistycznych w planach miejscowych przedstawiono w pkt 2.1 jako proponowane określenie oczekiwanych standardów urbanistycznych. **Przy sporządzaniu mpzp powyższe wskaźniki należy traktować jako wielkości wyjściowe. Każdorazowo należy przeanalizować uwarunkowania przestrzenne w stopniu uszczegółowienia odpowiednim dla opracowania mpzp i dostosować podane wielkości do zamierzeń planistycznych.**

2.3. Tereny wskazane do wyłączenia spod zabudowy

Wyżej wymienione tereny to:

- strefy ochronne cmentarzy – nakaz utrzymania odległości od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, od zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz od studzien, źródeł, strumieni, służących do czerpania wody pitnej lub dla potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w odległości 50 - 150 m od cmentarza posiada sieć wodociagową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone,
- strefy oddziaływania obiektów infrastruktury technicznej (szerokość pasa zgodnie z przepisami dotyczącymi odpowiednich sieci):
 - projektowanej linii NN 400 kV,
 - linii NN 220 kV,
 - linii WN 110 kV,

- linii średniego napięcia,
- projektowanego gazociągu wysokoprężnego,
- dróg,
- *strefy ochronne elektrowni wiatrowych,*
- strefy ochronne ujęć wody,
- obszary górnicze,
- tereny leśne,
- obszary przeznaczone do zalesienia,
- tereny dolin rzecznych.

3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk

3.1. Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych, wynikające z:

3.1.1. Potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w przepisach o ochronie środowiska

Przepisy o ochronie środowiska określają wytyczne odnośnie zapewnienia warunków utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska, w szczególności poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin, i racjonalnego gospodarowania gruntami.

Po uzyskaniu niezbędnych pozwoleń i koncesji zgodnie z przepisami odrębnymi dopuszcza się eksploatację powierzchniową w ramach terenów eksploatacji powierzchniowej. Obowiązek rekultywacji po zakończeniu działalności górniczej.

- uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż

Przekształcenia krajobrazu spowodowane eksploatacją surowców o znaczeniu przemysłowym są istotnym problemem z punktu widzenia kształtowania krajobrazu. Eksploatacja kopalin ze złóż Dziadkowice spowodowała zmiany w krajobrazie i ukształtowaniu terenu. Po zaniechaniu eksploatacji przedsiębiorca jest zobligowany do rekultywacji wyrobiska zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Planowana eksploatacja kolejnych złóż spowoduje zmianę konfiguracji terenu. Po wyeksploatowaniu kopalin wyrobiska będą zrekultywowane, co znacznie zniweluje ujemne skutki powstałe w środowisku.

Studium określa tereny eksploatacji powierzchniowej. W ramach wyznaczonych terenów dopuszcza się eksploatację powierzchniową po szczegółowym rozpoznaniu kopaliny i uzyskaniu niezbędnych pozwoleń i koncesji. Obowiązek rekultywacji po zakończeniu działalności górniczej.

- uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej

Szczególne odpowiedzialność za ochronę środowiska przypada rolnictwu, które poprzez swą działalność powoduje zmiany właściwości wody, gleby, powietrza oraz przyczynia się do zmian bioróżnorodności w krajobrazie. Realizacja celów ochrony środowiska w rolnictwie wymaga świadomości ekologicznej i prawnej całego społeczeństwa. Ważnym aspektem ochrony wód jest promocja rolnictwa ekologicznego oraz obniżenie ilości stosowanych w rolnictwie nawozów i środków ochrony roślin. W celu zwiększenia czystości

wód spływających z terenów upraw do wód powierzchniowych wzdłuż zbiorników wodnych i cieków należy wprowadzić strefy buforowe w postaci barier biologicznych (zaroślowe i leśne zbiorowiska łąkowe).

Sposobami chroniącymi glebę przed chemiczną degradacją ze strony rolnictwa są:

- racjonalne i umiarkowane stosowanie środków ochrony roślin oraz nawozów mineralnych; wielkość stosowanych środków należy dostosować do wymagań upraw, struktury gleb, warunków wodnych oraz ukształtowania terenu,
- stosowanie nawozów naturalnych (kompostu, obornika, biohumusu) w nawożeniu gleby,
- stosowanie biologicznych i mechanicznych metod ochrony roślin,
- wprowadzanie i stosowanie na szerszą skalę metod ekologicznej produkcji rolnej (rolnictwo ekologiczne), zwłaszcza na terenach o szczególnych walorach przyrodniczych oraz w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów, szczególnie na terenach parku krajobrazowego oraz obszarów chronionego krajobrazu.

W celu zapewnienia ochrony powierzchni ziemi należy przewidzieć następujące działania:

- likwidację nielegalnych wysypisk śmieci,
- ograniczenie budowy stawów oraz wykonywania innych prac związanych ze zmianą ukształtowania terenu na gruntach rolniczych.

▪ zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych

Ochronie podlegają przede wszystkim tereny leśne, parki, cmentarze oraz zieleń w terenach zabudowanych. W stosunku do tych obiektów sprowadza się ona do zachowania dotychczasowych funkcji, pielęgnacji istniejącej roślinności oraz zakazu lokalizacji obiektów i urządzeń nie związanych z funkcją terenu. Istotnym elementem ochronnym jest także zachowanie nie kolidujących z funkcją przyrodniczą form zagospodarowania terenów otwartych, uzupełniających system przyrodniczy gminy. Ważnym elementem krajobrazu przyrodniczego gminy Szadek są doliny rzeczne. Głównym kierunkiem polityki ochronnej w stosunku do dolin rzecznych jest zachowanie naturalnego biegu rzek. Ochroną należy objąć także wszelkie zadrzewienia i kompleksy leśne. Są one ważnym czynnikiem retencji i stabilizacji warunków wodnych, zmniejszają zagrożenie powodziowe, łagodzą niedobory wód, chronią gleby przed erozją oraz poprawiają warunki aerosanitarne. Bezwzględna ochroną powinny zostać objęte także ekosystemy bagiennie-torfowe i mokradłowe, ochrona winna polegać na wyłączeniu tych terenów z zainwestowania kubaturowego oraz odwodnień, ze względu na ich szczególne znaczenie dla środowiska przyrodniczego.

▪ uwzględnianie potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom

Na terenie gminy nie ma obszarów narażonych na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych, zatem nie określa się potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom.

▪ uwzględnienie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi

W celu poprawy jakości powietrza, należy zmniejszyć emisję zanieczyszczeń poprzez następujące działania:

- realizację urządzeń ochronnych oraz wprowadzanie zmian technologicznych w zakładach przemysłowych,
- ograniczenie zanieczyszczeń pochodzących z tzw. „niskiej emisji”, czyli emisji pyłów i szkodliwych gazów, pochodzącej z domowych pieców grzewczych, w

których spalanie węgla odbywa się w nieefektywny sposób, poprzez:

- ograniczenie stosowania wysokoemisyjnych paliw na rzecz paliw gazowych, olejowych i ze źródeł odnawialnych,
 - prowadzenie działań energooszczędnych w mieszkalnictwie poprzez podłączanie obiektów do scentralizowanych źródeł ciepła (budowa sieci gazowej, ciepłowniczej),
 - stosowanie energooszczędnych materiałów budowlanych,
 - wykonywanie termomodernizacji budynków,
 - edukację ekologiczną społeczeństwa w zakresie potrzeb i możliwości ochrony powietrza, w tym oszczędności energii i stosowania odnawialnych źródeł energii,
- tworzenie preferencji dla lokalizacji nowych podmiotów gospodarczych, wykorzystujących przyjazne środowisku technologie wytwarzania,
 - preferencje dla szerszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii,
 - rozwój alternatywnych środków komunikacji (tworzenie systemu ścieżek rowerowych),
 - wprowadzenie pasów zieleni wzdłuż tras komunikacyjnych.
 - preferencje dla stosowania technologii eliminujących szkodliwe emisje.

W kierunkach polityki dotyczących ochrony wód, szczególny akcent winien być położony na poprawę stanu ich czystości. Wynika to z kilku podstawowych powodów:

- z układu przyrodniczych powiązań zewnętrznych - lokalny układ hydrograficzny i tereny dolinne z nim związane mają wpływ na pozagminne układy przyrodnicze,
- na terenie gminy zanieczyszczone wody powierzchniowe obniżają potencjał ekologiczny zespołów przyrodniczych z nim związanych.

Ze względu na obecne i przyszłościowe wykorzystanie wód do zaopatrzenia mieszkańców w wodę, ochrona wód winna być priorytetowym kierunkiem działań. Ochrona wód musi być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zrzutu zanieczyszczeń (szczególnie substancji biogenych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych. W celu ochrony wód ustala się następujące zasady:

- budowę komunalnych oczyszczalni ścieków wraz z budową zbiorczej kanalizacji sanitarnej i deszczowej eliminującej w maksymalny sposób indywidualne sposoby utylizacji ścieków sanitarnych i deszczowych,
- na obszarach przewidzianych do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą, do czasu jej wybudowania, odprowadzanie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe należy traktować jako rozwiązanie tymczasowe,
- oczyszczanie ścieków w przydomowych oczyszczalniach lub odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe jest dopuszczalne jedynie na obszarach, które z uzasadnionych ekonomicznie względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, przy czym lokalizowanie oczyszczalni przydomowych ogranicza się do miejsc, na których odprowadzanie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych (szczególnie w obrębie stref ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych),
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania ścieków opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- zakaz rolniczego wykorzystania ścieków w strefach ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych,

- dostosowanie, ze względu na ochronę wód podziemnych, lokalizacji nowych obiektów, szczególnie tych uciążliwych dla środowiska, do struktur hydrogeologicznych,
- rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody,
- prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, poprzez wprowadzanie zalesień i zadrzewień.

Sposobem ochrony zasobów wody jest także całkowite zaprzestanie usuwania ścieków do rzek i zbiorników wodnych. Nie jest dopuszczalne zamienianie dotychczasowych studni na zbiorniki na nieczystości ciekłe, gdyż prowadzi to do zanieczyszczenia wód gruntowych, a nawet głębinowych. W zakresie działalności produkcyjnej i usługowej szczególnie ważnym działaniem, zapewniającym ochronę wód jest stosowanie nowych technologii, wpływających na czystość i ilość odprowadzanych ścieków, w tym budowę i modernizację urządzeń oczyszczających ścieki.

Szczególną ochroną należy objąć tereny w obrębie stref ochronnych ujęć wodnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ustala się następujące zasady ochrony istniejących urządzeń melioracji wodnych:

- zakaz przeznaczania zmeliorowanych użytków rolnych na inne cele, gdyż każda zmiana dotychczasowego sposobu użytkowania terenów zmeliorowanych na cele inne niż rolnicze powoduje, że poniesione ze Skarbu Państwa nakłady na wykonanie tych urządzeń nie będą przynosiły zakładanych efektów. Zmiana przeznaczenia zmeliorowanych użytków rolnych może nastąpić tylko w sytuacjach wyjątkowych, przy braku alternatywnych rozwiązań. obowiązek przebudowy urządzeń melioracyjnych w sposób umożliwiający funkcjonowanie systemu drenarskiego, w przypadku zmiany użytkowania terenów, na których występują urządzenia melioracyjne, po wcześniejszym uzgodnieniu z organem właściwym w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych,
- obowiązek wystąpienia do właściwego organu właściwego w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych o wykreślenie z ewidencji urządzeń melioracji wodnych powierzchni zajętej na przedmiotowy cel,
- obowiązek wystąpienia do organu właściwego w sprawie melioracji wodnych o wykreślenie z ewidencji urządzeń melioracji szczegółowych terenów zmeliorowanych w przypadku zmiany użytkowania.

W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń melioracji szczegółowych i właściwych warunków odbioru wód powierzchniowych należy zachować istniejącą sieć rowów melioracyjnych.

Ważnym zagadnieniem z punktu widzenia ochrony wód jest zwiększanie retencji wód. Na terenie gminy planuje się budowę pięciu zbiorników „Przatów”, „Prusinowice A”, „Prusinowice B”, „Lichawa” i „Szadkowice Ogrodzim” na terenach zarezerwowanych pod przyszłościową budowę zbiorników ustala się zakaz innego zagospodarowania. Zbiorniki retencyjne mają głównie na celu podniesienie poziomu wód gruntowych oraz przechwytywanie wód powodziowych.

Głównym źródłem degradacji powierzchni ziemi i gleb jest: eksploatacja surowców naturalnych, zanieczyszczenie gleb środkami chemicznymi oraz zmiana przeznaczenia gruntów na cele inwestycyjne. Rejony występowania gleb o najwyższych w skali gminy bonitacjach, powinny stanowić podstawę dla efektywnej rolniczej przestrzeni produkcyjnej, bowiem jakość gleb decyduje o jej potencjale. Preferowane są ekologiczne formy produkcji rolnej. Zwiększanie przeznaczenia gruntów na cele inne niż rolnicze musi być rozważne, a przede wszystkim racjonalne. Grunty marginalne, odłogowane i mało przydatne dla produkcji rolniczej należy przeznaczyć na tworzenie nowych powierzchni leśnych, rozwój

funkcji rekreacyjnej, ewentualnie na potrzeby innych, bezkolizyjnych w stosunku do otoczenia, funkcji. Przeznaczenie części gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne wymaga na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zgody określonych instytucji zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ze względu na niewielkie znaczenie przemysłu w strukturze funkcjonalnej gminy wpływ zakładów przemysłowych na zanieczyszczenie gleb jest znikomy, ważnym źródłem degradacji gleb jest jednak komunikacja. Najbardziej zanieczyszczone gleby występują w pobliżu dróg. Zawierają zwiększone ilości niebezpiecznych związków ołowiu i tlenków azotu. Na skutek posypywania powierzchni dróg solami, gleby i grunty w pobliżu szlaków komunikacyjnych są silnie zasolone. Sposobem ochrony gleb jest budowa osłon biologicznych (fitosanitarnych) w postaci pasów zieleni oraz ograniczenie solenia dróg. W zakresie ochrony surowców mineralnych ustala się ochronę terenu złoża poprzez jego wyłączenie z wszelkiego trwałego zainwestowania. Nakazuje się także racjonalne gospodarowanie zasobami złoża. Na terenach o wysokich walorach przyrodniczych, należy ograniczać wprowadzanie nowej zabudowy, gdyż nadmierne zainwestowanie tych terenów zagraża ich walorom środowiskowym. Z zainwestowania należy wyłączyć także tereny dolin rzek.

Głównymi źródłami emisji hałasu na terenie gminy jest komunikacja i zakłady przemysłowe. W celu usuwania uciążliwości akustycznych pochodzenia komunikacyjnego i przemysłowego należy podjąć następujące działania:

- uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego lokalizacji obiektów przemysłowych, których funkcjonowanie powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu poprzez zapewnienie odpowiednich odległości dla nowej zabudowy,
- uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego natężeń hałasu wzdłuż drogi o znaczeniu wojewódzkim, poprzez zapewnienie odpowiednich odległości dla nowej zabudowy.

Działaniem w zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym na terenie gminy Szadek będzie:

- wprowadzenie zakazów lokalizowania nowych obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi w strefach ochronnych wzdłuż linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia 400kV, 220 kV, 110 kV i średniego napięcia,
 - uporządkowania istniejących konfliktów przestrzennych pomiędzy zabudową mieszkaniową, a liniami wysokiego i średniego napięcia,
 - ograniczenie lokalizowania stacji bazowych telefonii komórkowych w postaci masztów antenowych w bezpośrednim sąsiedztwie terenów mieszkaniowych oraz na terenach przeznaczonych pod funkcję mieszkaniową.
- sposób zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych

W wyniku eksploatacji złóż powstały wyrobiska. Po zaniechaniu eksploatacji przedsiębiorca jest zobligowany do rekultywacji wyrobiska zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

3.1.2. Obowiązujących ustaleń planów ochrony ustanowionych dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych oraz innych form ochrony przyrody występujących na terenach objętych projektem studium i uzdrowisk

Ochronę form ochrony przyrody zapewniają przepisy o ochronie przyrody oraz akty prawne dotyczące konkretnych form ochrony. Spośród form ochrony ustalonych

w powyższych przepisach na terenie gminy Szadek znajdują się: rezerwat przyrody i pomniki przyrody.

Jedną z form ochrony przyrody na terenie gminy jest rezerwat przyrody Jamno. Głównym atutem jest naturalny las dębowo-jodłowy. Za najcenniejsze drzewa uznano 27 jodeł pospolitych o wysokościach 30-40 m i obwodach pni 200-270 cm oraz 9 dębów szypułkowych, 5 sosen pospolitych i 1 brzoza brodawkowata. Wiek drzewostanu jodłowego określa się na około 150 lat, a przeciętna wieku drzew w rezerwacie wynosi 126 lat. W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w stosunku do terenu rezerwatu należy brać pod uwagę zakazy określone w obowiązujących przepisach dotyczących ochrony przyrody oraz ewentualne późniejsze akty prawne, dotyczące ochrony opisanego wyżej rezerwatu.

W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w stosunku do pomników przyrody należy wziąć pod uwagę wytyczne określone w obowiązujących przepisach dotyczących ochrony przyrody oraz ewentualne późniejsze akty prawne, dotyczące ochrony pomników przyrody, zlokalizowanych na terenie gminy Szadek.

Na terenie gminy Szadek funkcjonuje korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym numer 38k „Sieradzki Warty”. Korytarze ekologiczne zapewnią spójność Krajowego Systemu Obszarów Chronionych i jego łączność ekologiczną w skali kraju i Europy, umożliwiając migracje zwierząt, ochronę i odbudowę bioróżnorodności. Aby korytarze ekologiczne mogły spełniać swoje funkcje, muszą zostać objęte odpowiednią ochroną prawną, zapewniającą nienaruszalność ich spójności i ciągłość środowisk położonych w ich obrębie. Konieczność ochrony korytarzy ekologicznych powinna być głównym wyznacznikiem ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Na terenie gminy Szadek nie znajdują się uzdrowiska.

4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Przepisy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zobowiązuje wszystkich obywateli do ochrony dóbr kultury, natomiast samorząd terytorialny zobowiązuje do zapewnienia w tym celu warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych. Na mocy przepisów o ochronie zabytków w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się w szczególności ochronę zabytków nieruchomości wpisanych do rejestru i ich otoczenia, innych zabytków nieruchomości znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków. Na etapie planu miejscowego należy ustalić właściwy sposób ochrony tych zabytków. Obiekty o szczególnych walorach kulturowych i historycznych należy chronić poprzez odpowiednie działania konserwatorskie. Niniejsze studium określa podstawowy kierunek tych działań. Dla właściwego ustalenia działań z zakresu niezbędnej i pożądanej ochrony dóbr kultury celowe jest opracowanie studium ochrony i kształtowania krajobrazu dla obszaru całej gminy.

Zabiegi konserwatorskie mają na celu głównie:

- zachowanie walorów historycznych,
- wyeksponowanie regionalnej odrębności,
- eliminacje elementów zagrażających ochronie i eksponowaniu zabytków,
- zachowanie równowagi pomiędzy ochroną dóbr kultury a rozwojem przestrzennym.

Studium proponuje wprowadzenie stref ochrony konserwatorskiej obejmujących tereny posiadające wartości kulturowe i krajobrazowe, przedstawiono je na rysunku studium – skala 1:10 000. Zasięgi stref mają charakter wstępny, bez wykonania szczegółowych studiów i wymagają uszczegółowienia na etapie opracowywania planów miejscowych poszczególnych terenów.

Propozycje wprowadzenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego następujących stref ochrony konserwatorskiej:

Strefa A – ścisłej ochrony konserwatorskiej

W gminie Szadek strefą ścisłej ochrony konserwatorskiej objęto otoczenie rynku oraz kościoła p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny i św. Jakuba Apostoła, uznanego w „Wojewódzkim programie opieki nad zabytkami” jako obiekt reprezentatywny. Wyznaczenie strefy ma na celu ochronę układu przestrzennego oraz ochronę warstw archeologicznych. Obowiązuje priorytet zachowania, odtwarzania i eksponowania walorów zabytkowych elementów układu. Wszelkie naruszenia stanu istniejącego (w zakresie funkcji, parcelacji, przekształcenia i uzupełnienia zabudowy oraz towarzyszących jej elementów środowiska przyrodniczego) wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Na terenach objętych strefą obowiązuje:

- zachowanie i konserwacja zabudowy zabytkowej i posiadającej walory kulturowe,
- zachowanie historycznego układu rozplanowania – układ ulic, dróg, placów,
- zachowanie historycznych podziałów własnościowych,
- zachowanie komponowanych układów terenowych i zaprojektowanej zieleni,
- usunięcie dysharmonizujących nawarstwień.

Strefa B – ochrony układów przestrzennych

Obejmuje układ przestrzenny miasta Szadek o zachowanym historycznym rozplanowaniu i zabudowie. Ochroną należy objąć część miasta, której granice określono na rysunku studium.

Na terenach objętych strefą należy:

- dostosować nową zabudowę w zakresie lokalizacji, skali i formy architektonicznej do lokalnej tradycji budowlanej lub lokalnie wprowadzić zakaz nowej zabudowy,
- utrzymać zasadniczy układ dróg i placów,
- utrzymać istniejącą zabudowę o wartości historycznej,
- utrzymać historyczną kompozycję wybranych obiektów z dostosowaniem elementów nowych do kompozycji istniejącej,
- uzyskać opinię Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na temat przekształceń formy zabudowy istniejącej oraz lokalizacji, skali i formy nowej zabudowy.

Strefa E - ochrony ekspozycji

Na zachód od strefy „B” oraz strefy „A” w Szadku wyznaczono strefę ochrony ekspozycji układów przestrzennych „E” (obszar ochrony ekspozycji przestrzennej kościoła p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny i św. Jakuba Apostoła). Na etapie planu miejscowego należy zwrócić szczególną uwagę na ustalenie nieprzekraczalnych gabarytów nowej zabudowy, ograniczenia w lokalizacji reklam (zakaz lub określenia dopuszczalnych form i nieprzekraczalnych gabarytów) oraz na dobór nasadzeń i na zmiany ukształtowania terenu.

Strefa OW - obserwacji i ochrony archeologicznej

Na terenach objętych strefą przedsięwzięcia związane z:

- naruszeniem stratygrafii uwarstwień o charakterze liniowym, w szczególności w zakresie infrastruktury technicznej, a także budowy dróg,
- realizacją wykopów szerokopłaszczyznowych (tzn. powyżej 150 m²),
- naruszeniem stratygrafii uwarstwień w zasięgu zarejestrowanych stanowisk archeologicznych

wymagają ustanowienia bądź zapewnienia na koszt inwestora odpowiednio nadzoru bądź – w przypadku ujawnienia znalezisk o charakterze archeologicznym – badań archeologicznych.

Zgodnie z „Wojewódzkim programem opieki nad zabytkami” miasto Szadek wskazane zostało do rewitalizacji, przywrócenia wartości i walorów przestrzennych oraz ochrony zabytków „in situ” (zachowanie zabytków w ich naturalnym otoczeniu i krajobrazie). Podjęte działania powinny dotyczyć rewitalizacji historycznego centrum, zabytkowych obiektów oraz zespołów zabudowy, jak również przestrzeni publicznych. Powinny się one wiązać z modernizacją i adaptacją obiektów historycznych do nowych funkcji. Na terenie rewitalizowanym nowe obiekty i nowe funkcje powinny skalą i charakterem nawiązywać do historycznej zabudowy.

Ustala się zasady zapewniające ochronę i opiekę nad zabytkami występującymi terenie gminy Szadek:

- w przypadku wykorzystania na cele użytkowe zabytku wpisanego do rejestru zabytków należy zapewnić trwałe zachowanie jego wartości, ponadto wszelkie działania przy zabytku wpisanym do rejestru wymagają pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, na wniosek właściciela bądź posiadacza zabytku Wojewódzki Konserwator Zabytków może wydać zalecenia konserwatorskie, które określą sposób korzystania z zabytku, jego zabezpieczenia, wykonania prac konserwatorskich oraz zakres zmian dopuszczalnych w zabytku,
- obiekty o walorach historycznych czy architektonicznych, będące charakterystycznymi elementami historycznej zabudowy, a przede wszystkim obiekty znajdujące się w ewidencji zabytków – należy przewidzieć do trwałej adaptacji, z zachowaniem tradycyjnych dla lokalnej tradycji budowlanej form i faktur:
 - adaptacja i modernizacja winna odbywać się na zasadach zapewniających zachowanie istotnych dla miejscowej tradycji form architektonicznych, proporcji, detalu, materiałów i faktur wypraw zewnętrznych,
 - uzgodnienia lub opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków wymagają wszelkie działania, które dotyczą zmiany gabarytów i zmian w sposobie dyspozycji i artykulacji elewacji (w tym proporcji otworów zewnętrznych i form zewnętrznej stolarki otworowej),
 - ewentualną konieczność rozbiórki zabytku włączonego do ewidencji (uzasadniona względami technicznymi – w sytuacji, gdy nie jest możliwe opanowanie zagrożenia dla bezpieczeństwa) należy uzgodnić z wojewódzkim konserwatorem zabytków, który określi możliwości i zasady wyłączenia z tejże ewidencji zabytków,
- wszelkie zmiany w otoczeniu i sąsiedztwie zabytków, a także na obszarach zabytkowych (w rejestrze i w ewidencji) – których charakter może mieć wpływ na walory zabytków (np. ekspozycyjne) – przebudowa istniejących i budowa nowych obiektów, a także sposób zagospodarowania przestrzeni – nie mogą pogorszyć stanu zachowania zabytku ani naruszać jego wartości, dlatego wymagają działania w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków,
- na obszarach zabytkowych i w sąsiedztwie zabytków nowa zabudowa powinna stanowić harmonijnie zakomponowaną całość z istniejącymi elementami zabudowy historycznej, uwzględniając układ, skalę, gabaryty, proporcje, sposób kompozycji i wyprawę elewacji zewnętrznych:
 - w sytuacjach wątpliwych – dla nowo projektowanych obiektów – należy uzyskać wytyczne konserwatorskie do projektu budowlanego, a następnie uzgodnienie lub opinię na temat tego projektu (stosownie do obowiązujących przepisów szczegółowych i określonych przez nie trybie – Prawo budowlane) w toku postępowania o udzielenie pozwolenia na budowę.

- uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków i zapewnienia poprzedzających inwestycję ratowniczych badań archeologicznych w celu ochrony zabytków archeologicznych narażonych na zniszczenie w wyniku projektowanych działań wymagają:
 - wszelkie działania związane z naruszeniem stratygrafii uwarstwień ziemnych w rejonie lokalizacji stanowisk archeologicznych, w otoczeniu zabytków na obszarach zabytkowych, w tym w obrębie historycznych jednostek osadniczych,
 - inwestycje – o charakterze liniowym związane z naruszeniem stratygrafii uwarstwień ziemnych, a także nowe drogi; oraz takie, które wiążą się z wykopami szeroko płaszczyznowymi – zlokalizowane w granicach strefy obserwacji archeologicznej.

5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

5.1. Wytyczne określenia w planach miejscowych wykorzystania i rozwijania potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych

Istotnym czynnikiem społeczno-gospodarczego rozwoju obszarów wiejskich jest odpowiednia infrastruktura. Stanowi ona fundament dla wszelkiej działalności gospodarczej oraz wyznacznik warunków życia i pracy ludności. Infrastruktura zawsze ten rozwój w jakiejś mierze warunkuje, a w niektórych przypadkach może nawet go stymulować. Niewystarczające wyposażenie infrastrukturalne wsi wpływa niekorzystnie na:

- zainteresowanie potencjalnych inwestorów zarówno w dziedzinie przemysłu, jak i usług;
- powstawanie inicjatyw lokalnych, dotyczących tzw. małej przedsiębiorczości;
- możliwości wykorzystania walorów turystycznych i rekreacyjnych wsi;
- produkcję rolną, jej jakość i wykorzystanie surowców rolniczych oraz zasobów pracy na wsi.

5.1.1. Wodociągi

Proces wodociągowania na terenie gminy Szadek został zakończony. Wszystkie miejscowości posiadają sieć wodociągową. Wraz z wyznaczeniem nowych obszarów zabudowy konieczne jest podjęcie działań zmierzających do jak najszybszej rozbudowy sieci wodociągowej, zwiększania jej niezawodności, obniżania awaryjności i strat ilości wody oraz zapewnienia odpowiedniej ilości wody dla celów przeciwpożarowych określonej w przepisach dotyczących zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych. Kolejne inwestycje wodociągowe na terenie gminy zakładają modernizację i wymianę wyeksploatowanej sieci.

5.1.2. Kanalizacja

Rozwój przestrzenny gminy w najbliższych latach pociągnie za sobą zwiększone zapotrzebowanie na wodę, a tym samym proporcjonalny będzie wzrost wytwarzanych ścieków. W związku z tym konieczny jest harmonijny rozwój sieci kanalizacji sanitarnej dostosowany do zachodzących zmian.

Najważniejszymi inwestycjami z zakresu gospodarki ściekami będzie rozbudowa sieci kanalizacji sanitarnej w Szadku oraz budowa szeregu oczyszczalni i pompowni obsługujących okolice miejscowości Boczki, Choszczewo, Grzybów, Górna Wola, Prusinowice, Wilamów, Łobudzice i Rzepiszew. Pozostałe tereny gminy przewidziano do skanalizowania urządzeniami asenizacji indywidualnej, głównie za pomocą przydomowych oczyszczalni

ścieków.

Należy przewidzieć odprowadzanie ścieków deszczowych z utwardzonych terenów zakładów przemysłowych i użyteczności publicznej oraz z terenów narażonych na zanieczyszczenia (np. stacje benzynowe, parkingi itp.). W celu usunięcia zawiesiny i substancji ropopochodnych wyloty kanalizacji deszczowej powinny posiadać podczyszczalnie wód deszczowych, składające się, co najmniej z osadnika i separatora. Przy odprowadzaniu ścieków deszczowych z terenów zanieczyszczonych (stacje benzynowe, parkingi, itp.) należy przewidywać wykonanie podczyszczalni wód deszczowych w celu usunięcia zawiesiny i substancji ropopochodnych.

5.1.3. Gaz

Gmina Szadek nie posiada linii przesyłowych gazu. Planowane jest perspektywiczne przyłączenie obszaru gminy do gazociągu wysokiego ciśnienia Pabianice-Sieradz przez jego odgałęzienie w kierunku Zadzimia. W studium wyznaczono przebieg projektowanego gazociągu wraz z lokalizacją stacji redukcyjno-pomiarowej. W celu zapobiegnięcia działalności mogącej mieć negatywny wpływ na trwałość i prawidłową eksploatację gazociągu ustala się konieczność zachowania strefy kontrolowanej wzdłuż projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia zgodnej z obowiązującymi przepisami.

5.1.4. Zaopatrzenie w ciepło

W gminie Szadek nie funkcjonuje żaden zorganizowany system zaopatrzenia w ciepło. Sposób ogrzewania budynków opiera się na wykorzystaniu lokalnych źródeł ciepła – kotłowni lokalnych, przemysłowych i indywidualnych zasilanych tradycyjnymi nośnikami energii. W celu ograniczenia szkodliwej emisji spalin główne zmiany dotyczyć będą modernizacji źródeł ciepła oraz stopniowej ich wymiany na zasilane paliwem ekologicznym. Studium przewiduje także możliwość wykorzystania w celach grzewczych projektowanej sieci gazowej. Kolejnym krokiem do stworzenia ekologicznie czystego obszaru powinno stać się wykorzystywanie alternatywnych źródeł ciepła w postaci geotermiki ziemi, pomp ciepłych, a także kolektorów słonecznych.

5.1.5. Elektroenergetyka

Istniejący system zasilania Gminy i Miasta Szadek liniami 15 kV zapewnia zaopatrzenie w energię elektryczną z możliwością zwiększenia zaopatrzenia na energię elektryczną. Odbiór energii z ewentualnych projektowanych źródeł wytwórczych jest możliwy poprzez stację elektroenergetyczną 110/15 kV „Szadek”. Istniejący system zasilania powinien być zmodernizowany głównie w zakresie linii niskiego napięcia oraz stacji transformatorowych 15/0,4 kV z zasilającymi je liniami odgałęźnymi 15 kV w celu zaspokojenia obecnych i perspektywicznych potrzeb elektroenergetycznych na poziomie lokalnym poszczególnych miejscowości.

Na terenach wyznaczonych w studium dla nowej zabudowy, usług lub zwiększenia intensywności istniejącego zagospodarowania przewiduje się budowę nowej sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia lub rozbudowę istniejącej sieci średniego i niskiego napięcia. Celem działań w dziedzinie elektroenergetyki winno być zapewnienie zgodnego z potrzebami bezawaryjnego zaopatrzenia w energię elektryczną. Działania te powinny koncentrować się na:

- modernizacji istniejącej sieci głównie niskiego napięcia,
- inwestycjach na obszarach intensywnie rozwijającej się działalności gospodarczej.

Konwencjonalny system elektroenergetyczny wzbogacają odnawialne źródła energii w postaci turbin wiatrowych zlokalizowanych na całym terenie gminy, w szczególności Prusinowic i miasta Szadek, wokół których wyznaczono strefy ochronne związane z

ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Odbiór energii z źródeł wytwórczych jest możliwy poprzez stację elektroenergetyczną 110/15 kV „Szadek”.

Przez teren gminy poza linią elektroenergetyczną 110 kV zasilającą w energię GPZ „Szadek” przebiega linia 220 kV relacji Pabianice-Adamów a także planowana jest budowa linii o napięciu 400 kV relacji Rogowiec-Pątnów w jednym ze wskazanych na planszy wariantów.

Przedstawiony na rysunku studium przebieg projektowanej linii elektroenergetycznej może ulec zmianie ze względu na problematykę związaną z realizacją takiego przedsięwzięcia, zwłaszcza z gospodarką nieruchomościami. Uznaje się za właściwe dopuszczenie takiej zmiany bez konieczności zmiany niniejszego studium, pod warunkiem zachowania podstawowych założeń.

Wzdłuż napowietrznych linii elektroenergetycznych określono strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenu o szerokości:

- 50 m (po 25 m w obie strony od osi linii) dla istniejącej linii 220kV,
- 70 m (po 35 m w obie strony od osi linii) dla projektowanej linii 400kV,
- 36 m (po 18 m w obie strony od osi linii) dla istniejącej linii 110kV,
- 15 m (po 7,5 m w obie strony od osi linii) dla linii 15kV.

Wytyczne dla stref ochronnych linii 220kV i 400kV:

- w strefie ochronnej należy uzgadniać warunki zagospodarowania terenu oraz lokalizację wszelkich obiektów z właścicielem linii,
- podstawowo ustala się zakaz realizacji obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
- zakazuje się tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia roślinności wysokiej (w odległości 5,5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii 220kV lub 6,5 m w odniesieniu do linii 400kV),
- zakaz kwalifikowania terenu jako przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową lub związanego z działalnością gospodarczą,
- wszelkie zmiany w kwalifikacji terenu powinny być zaopiniowane przez właściciela linii,
- zalesienia terenów rolnych mogą być przeprowadzone po uzgodnieniu z właścicielem linii,
- zakaz lokalizacji budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw, stref zagrożonych wybuchem oraz farm wiatrowych,
- lokalizacja budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw, stref zagrożonych wybuchem oraz farm wiatrowych w sąsiedztwie stref ochronnych wymaga dodatkowych uzgodnień z właścicielem linii,
- dopuszcza się odstępstwo od powyższych zakazów za zgodą właściciela linii, na warunkach przez niego określonych.

W stosunku do stref ochronnych linii 110kV i 15kV wszelkie ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu zostaną określone po uprzednim uzgodnieniu danej inwestycji z właścicielem linii.

5.1.6. Telekomunikacja

Dynamiczny rozwój obszarów zabudowy mieszkaniowej i usługowej zwiększy jednocześnie zapotrzebowanie mieszkańców na nowoczesne usługi telekomunikacyjne. Studium zakłada modernizację i rozbudowę istniejącego systemu łączności poprzez zwiększanie zasięgu telefonii komórkowej, rozszerzanie dostępu do szerokopasmowego i bezprzewodowego internetu oraz podnoszenie jakości świadczonych usług.

Wszelkie zakazy i ograniczenia określone w niniejszym studium nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności.

5.2. Układ drogowy

Koncepcja układu komunikacyjnego, jako integralna część koncepcji zagospodarowania przestrzennego gminy, wynika przede wszystkim z uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych, z analizy dotychczasowych ustaleń planistycznych oraz przyjętych w obecnym opracowaniu kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szadek.

Główne cele rozwoju układu i obsługi komunikacyjnej:

- realizacja obwodnicy w ciągu dróg wojewódzkich,
- usprawnienie przejazdu ruchu tranzytowego na drogach wojewódzkich nr 473 i 710, przy jednoczesnym ograniczeniu jego negatywnego oddziaływania (szczególnie na zabudowę mieszkaniową),
- wykorzystanie położenia gminy na trasie w/w dróg wojewódzkich dla rozwoju usług, drobnej przedsiębiorczości, rozszerzanie oferty zabudowy mieszkaniowej i letniskowej,
- zwiększenie przepustowości i poprawa parametrów technicznych pozostałych dróg, uwzględniając szczególnie stale wzrastający stopień motoryzacji,
- dogodna obsługa komunikacją zbiorową,
- rozwój zaplecza technicznego motoryzacji,
- stworzenie układu ścieżek rowerowych.

Elementy układu komunikacyjnego:

Drogi wojewódzkie:

Droga wojewódzka Nr 710 relacji Łódź – Konstancinów Łódzki – Szadek – Warta – Błaszki oraz droga wojewódzka Nr 473 relacji granica województwa – Uniejów – Balin – Szadek – Łask stanowią trzon sieci komunikacyjnej gminy Szadek oraz główne powiązanie z sąsiadującymi ośrodkami mieszkaniowymi. Wieloletni Program Inwestycyjny Województwa Łódzkiego na lata 2008-2013 zgodnie z listą programów inwestycyjnych z grupy inwestycyjnej „Transport” zakłada przebudowę drogi wojewódzkiej Nr 710 w latach 2008-2010 oraz rozbudowę drogi wojewódzkiej Nr 473 w latach 2008-2014. W zakresie parametrów technicznych ustala się docelowy przekrój jako jednojezdniowy oraz klasę dróg na drogi główne – G. Zalecana szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających 25 m.

Drogi powiatowe:

Nr drogi	Przebieg
1762E	Sieradz (ul. Sosnowa) – Męcka Wola – Wojsławice – Wielka Wieś
3715E	Brodnia – Lubola - Rzeczyca – Szadek (ul. Przedmieście Grabowiny, ul. Stodolniana)
3721E	Otok – Borki Prusinowskie
3722E	Zygry – Borki Prusinowskie
3725E	od drogi powiatowej 3724E – Lichawa – Górna Wola – Wilamów
3726E	Kłoniszew – Lichawa
4902E	Zamłynie – Kromolin
4903E	Grzybów – Kromolin – Tymienice – do drogi 4914E
4907E	Zduńska Wola (ul. Szadkowska) – Wielka Wieś
4909E	Prusinowice – Choszczewo – Lichawa
4910E	Lichawa – Przyrownica – Kwiatkowice
4911E	Piaski – Chorzeszów – Janowice – Pabianice (ul. Wspólna)
4912E	Dziadkowice – Kiki – Mauryców – Wincentów – Dobroń – Rokitnica – Karczmy – Roźniatowice
4914E	Boczki – Zduńska Wola

4932E	ul. Widawska
4933E	ul. Spacerowa
4934E	Al. 3 Maja, ul. Bobownia
4935E	ul. Glinianki
4936E	ul. Kościelna
4937E	ul. Senatorska
4938E	ul. Parkowa
4939E	ul. Przatowska
4940E	ul. Rynek
4941E	ul. Młynarska, Łąkowa, Leśna
4942E	ul. Prusinowska
4943E	ul. Wilamowska
4944E	ul. Parczewskiego

Z uwagi na funkcję oraz znaczenie w układzie komunikacyjnym gminy ustala się klasę techniczną dróg powiatowych jako drogi zbiorcze - Z 1/2 (wyjątkowo lokalne - L 1/2 dla dróg powiatowych znajdujących się w Szadku oraz w Szadkowicach) przy zalecanej szerokości pasa drogowego w liniach rozgraniczających 20 - 25 m (dla dróg lokalnych 15 m).

Drogi gminne:

Nr drogi	Przebieg
103401E	(Magnusy) – gr. gm. Wodzierady – (Przyrownica)
114462E	(Rożdżały) – granica gminy Warta – Boczki Stare
119051E	(Zborowskie) – granica gminy Zduńska Wola – Reduchów - Sikucin
119052E	(Rebieskie Stare) – granica gminy Zduńska Wola – Sikucin
119056E	(Suchoczasy) – granica gminy Zduńska Wola – Dziadkowice
119101E	(Odwet) – granica gminy Zadzim – droga powiatowa Nr 3715E – (Prusinowice)
119102E	Boczki Parcela – Grzybów
119103E	Prusinowice – Górki Prusinowskie – Jamno – Sikucin
119104E	Kolonia Starostwo – Karczówek – Szadek
119105E	Choszczewo – granica gminy Zadzim – (Bogucice)
119106E	Kolonia Kornaty – Wola Kornacka – Tarnówka
119107E	Marcelin – Łobudzice – Wola Łobudzka
119108E	Górna Wola – granica gminy Wodzierady – (Magnusy)
119109E	Starostwo Szadek – Ogrodzim
119110E	Szadek – Przatów Dolny
119111E	Piaski – Wola Przatowska – granica gminy Łask – (Remiszew)
119112E	Wilamów – granica gminy Łask – (Wrzeszczewice)
119113E	Rzepiszew Kolonia A – Rzepiszew Kolonia B
119114E	Rzepiszew – Tarnówka
119151E	ul. Błonie
119152E	ul. Działkowa
119153E	ul. Grabowiny
119154E	ul. Kąty
119155E	ul. Krótka
119156E	ul. Łanowa
119157E	ul. Nad Strugą
119158E	ul. Nadrzeczna

119159E	ul. Ogrodowa
119160E	ul. Opłotki
119161E	ul. Polna
119162E	ul. Szpitalna
119163E	ul. Akacjowa, ul. Słoneczna
119164E	ul. 40-Lecia PRL
119165E	ul. Młodzieżowa
119166E	ul. Spokojna, ul. Spółdzielcza
119167E	ul. Sadowa, ul. Sportowa
119168E	ul. Słowiańska
119169E	ul. Sosnowa, ul. Wspólna
119170E	ul. Skrajna

Drogi gminne stanowią układ komunikacyjny, który bezpośrednio obsługuje tereny gminy w skali poszczególnych obiektów i pól dodatkowo wspomagany poprzez sieć dróg wewnętrznych. W zakresie parametrów technicznych ustala się drogi gminne jako drogi lokalne – L 1/2 i dojazdowe - D 1/2 przy zalecanej szerokości pasa drogowego w liniach rozgraniczających dla dróg lokalnych 12 – 15 m oraz dla dróg dojazdowych 10 – 15 m.

Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg gminnych, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe obiekty winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym opracowaniu. Wyżej omówiony układ podstawowy wymaga dostosowania parametrów technicznych do pełnionych funkcji i wymogów klasy technicznej.

W celu odpowiedniej promocji walorów gminy na jej obszarze wyznaczono szereg szlaków turystycznych. Ich przebieg został pokazany na rysunku Studium.

5.3. Układ kolejowy

Zakłada się adaptację linii kolejowej w istniejącym przebiegu oraz jej modernizację poprzez realizację bezkolizyjnych przejazdów na skrzyżowaniu z układem drogowym. Celowe byłoby większe wykorzystanie tej linii do przewozów towarowych i komunikacji pasażerskiej. W północnej części gminy planowany jest jeden z wariantów przebiegu kolei dużych prędkości (zgodnie ze „Wstępnym studium wykonalności budowy linii dużych prędkości Wrocław/Poznań – Łódź – Warszawa” wykonanym przez Centrum Naukowo-Techniczne Kolejnictwa, Warszawa, wrzesień 2005 r.). Z uwagi na małą szczegółowość przywołanego opracowania odstąpiono od wrysowania planowanego korytarza na rysunku Studium.

5.4. Szlaki turystyczne

Przez teren gminy przebiega międzynarodowy szlak rowerowy Łódź – Berlin, stanowiący część Europejskiego Szlaku Rowerowego R1, łączącego Polskę, Niemcy, Francję i Rosję, którego przebieg na terenie gminy pokrywa się z przebiegiem projektowanej magistrali rowerowej N-S Gdańsk – Kraków.

Ponadto na terenie gminy Szadek zakłada się realizację:

- *szlaku rowerowego parków krajobrazowych,*
- *szlaku rowerowego skarbów ziemi sieradzkiej,*
- *łódzkiego szlaku konnego.*

6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

W gminie Szadek przewiduje się:

- inwestycje z zakresie uzbrojenia terenów w sieć kanalizacji sanitarnej, zgodnie z Koncepcją kanalizacji gminy i miasta Szadek.

7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1

Na obszarze gminy Szadek nie występują przedsięwzięcia umieszczone w programach zadań rządowych.

Obszarami celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, dla których wskazane byłoby sporządzenie planów zagospodarowania przestrzennego, są obszary przeznaczone na:

- budowę zbiorników retencyjnych: „Przatów” na prawobrzeżnym dopływie rzeki Pichna Szadkowicka, „Prusinowice A” na rzece Pichna Szadkowicka, „Prusinowice B” na rzece Pichna Szadkowicka, będących w Programie Małej Retencji Województwa Łódzkiego,
- budowę odwodnicy,
- przebudowę, rozbudowę i modernizację dróg wojewódzkich,
- modernizację magistrali węglowej Śląsk – Porty,
- budowę gazociągu wysokoprężnego,
- *budowę linii elektroenergetycznej NN 400 kV (przebieg wariantowy).*

8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej.

W gminie Szadek nie przewiduje się obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Ze względu na istniejący charakter rozłogów gospodarstw rolnych nie przewiduje się obszarów obowiązkowo wyznaczonych do przeprowadzenia scalenia, a z uwagi na gabaryty działek nie zachodzi potrzeba wyznaczania terenów do przeprowadzenia scaleń i podziałów, o których mowa w przepisach dotyczących gospodarki nieruchomościami.

Obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, czyli obszar przestrzeni publicznej w rozumieniu przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym to: tereny rynku miejskiego w Szadku. Dla tego terenu należy sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

Gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarach przeznaczonych do zabudowy lub na których przewiduje się zmianę dotychczasowego zagospodarowania. Granice tych obszarów, a także obszarów wymagających zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

przedstawiono na rysunku studium. Granicami obszarów wymagających zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne nie objęto obszarów zabudowy zagrodowej wyznaczonej w studium pomimo dopuszczenia na nich, jako funkcji uzupełniającej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zabudowa taka wymagać będzie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jednak ze względu na brak możliwości przewidzenia i dokładnego określenia jej lokalizacji (takie wskazanie nastąpi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego) tego rodzaju przypadki nie zostały ujęte.

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Atrakcyjność krajobrazu naturalnego, duże obszary leśne, polne czy też doliny rzeczne stanowią dobro gminy, o które należy zadbać w odpowiedni sposób. Dbłość o ład przestrzenny należy do zadań samorządu terytorialnego, gdyż w interesie gminy jest zapewnienie jak najatrakcyjniejszych warunków dla turystów. Lecz jego dobro leży także w interesie mieszkańców gminy, zapewniając im wysoką jakość życia w odniesieniu do warunków przestrzennych.

Uporządkowanie przestrzeni rolno-leśnej powinno polegać na docelowym określeniu na terenie gminy sposobu użytkowania gruntów w kierunku rolnym lub leśnym, poprzez wyznaczenie linii rozgraniczającej lasy oraz grunty przewidziane do zalesienia od gruntów przeznaczonych wyłącznie na cele rolne. Przebieg granicy rolno-leśnej powinien być wyznaczony w oparciu o warunki glebowo-przyrodnicze oraz naturalne granice fizjograficzne i wprowadzony do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Szadek.

10.1. Obszary, w których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

Na załączniku graficznym wyznaczono obszary, w których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Są to tereny, które przeznaczono na realizację inwestycji z zakresu poszczególnych jednostek przestrzenno-funkcjonalnych, scharakteryzowane w rozdziale „Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy”.

10.2. Tereny rolne

Na rysunku studium wyznaczone zostały tereny rolne o wyższych klasach bonitacyjnych oraz tereny o niższych klasach bonitacyjnych.

Polityka przestrzenna na tych terenach polega na:

- ochronie kompleksów o wyższych klasach bonitacyjnych najbardziej przydatnych dla rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
 - wykorzystaniu terenów o niższych klasach bonitacyjnych stosownie do ich predyspozycji.
- Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego terenów rolniczych:
- wzmoczonej ochronie podlegają: rolnicza przestrzeń produkcyjna oraz przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe wartości terenu,
 - wykorzystanie terenu na cele produkcji rolniczej, ze znacznym udziałem gospodarki polowej i ograniczaniu przeznaczania na cele nierolnicze,
 - poprawianie ich wartości użytkowej oraz zapobieganie obniżania ich produktywności,
 - dopuszcza się jedynie wprowadzenie nowej zabudowy zagrodowej na gruntach rolnych (bez zmiany klasyfikacji), zgodnie z przepisami o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
 - zakaz nowej zabudowy mieszkaniowej,

- zakaz zabudowy niezwiązanej z rolnictwem oraz zakaz parcelacji na małe działki (w zamyśle budowlane), dopuszcza się adaptację istniejącej, rozproszonej zabudowy zagrodowej, tj. rozbudowę i wymianę budynków w ramach istniejącego siedliska,
- w przypadkach szczególnych, dopuszcza się zabudowę obiektów związanych funkcjonalnie z podniesieniem efektywności gospodarki polowej,
- osłanianie istniejącej zabudowy, uciążliwej dla środowiska, dyszarmicznej w krajobrazie pasmami zadrzewień i zakrzewień,
- przy budowie, rozbudowie lub modernizacji obiektów związanych z działalnością rolniczą, a także innych obiektów budowlanych, należy stosować takie rozwiązania, które ograniczają skutki ujemnego oddziaływania na grunty,
- zapewnienie właściwych standardów wyposażenia w infrastrukturę techniczną, z dopuszczeniem lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz uzupełniania braków w tym zakresie,
- utrzymanie tras komunikacyjnych i ciągów infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnień w niezbędnym zakresie,
- ochrona powierzchni zmeliorowanych; przy zmianie ich przeznaczenia konieczna jest kompleksowa przebudowa sieci drenarskich, pod nadzorem organu właściwego w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych,
- w wypadku występowania bądź odkrycia nowych stanowisk archeologicznych należy je oznaczyć, zabezpieczyć i powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, Burmistrza Miasta i Gminy Szadek,
- modernizacja systemu melioracji w nawiązaniu do systemu nawadniania użytków rolnych,
- zakaz wypalania ściernisk,
- w wypadku udokumentowania złóż kopalin pospolitych na terenach upraw rolnych dopuszcza się prowadzenie eksploatacji pod warunkiem czasowego wyłączenia gruntu z produkcji rolniczej oraz rekultywacji tych terenów po zakończeniu eksploatacji.

10.3. Tereny trwałych użytków zielonych

Tereny trwałych użytków zielonych, obejmujące także doliny rzeczne pełnią funkcję lokalnych korytarzy ekologicznych.

Polityka przestrzenna na tych terenach polega na:

- ochronie ich wartości przyrodniczych i krajobrazowych,
- udostępnianiu tych obszarów dla turystyki i wypoczynku, w granicach umożliwiających zachowanie wartości przyrodniczych.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów trwałych użytków zielonych:

- ochrona przyrodniczej struktury zieleni wysokiej, średniej i niskiej, cieków, użytków ekologicznych, w tym wszystkich terenów stanowiących lub mogących stanowić system lokalnych węzłów i korytarzy ekologicznych, mających wpływ na funkcjonowanie przyrody i odtwarzanie jej zasobów poprzez zdecydowane ograniczenie zabudowy,
- utrzymanie istniejących kompleksów zadrzewień śródpolnych wraz z możliwością ich powiększenia jako terenów do zalesienia w oparciu o obowiązujące przepisy w zakresie regulowania granicy rolno-leśnej,
- zakaz wypalania użytków zielonych,
- ochrona powierzchni zmeliorowanych; przy zmianie ich przeznaczenia konieczna jest kompleksowa przebudowa sieci drenarskich,
- stosowanie biologicznej obudowy cieków, zabezpieczenie koryt przed erozją przez roślinność,
- tereny te są zapleczem gospodarki hodowlanej (łąki i pastwiska),

- tereny te mogą być wykorzystywane dla funkcji rekreacyjnej, przy zachowaniu następujących zasad:
 - ruch turystyczny pieszy powinien odbywać się na wyznaczonych ścieżkach,
 - ruch turystyczny rowerowy i konny, powinien być ograniczony do wyznaczonych i odpowiednio urządzonych tras,
 - dopuszcza się urządzenie punktów widokowych i miejsc odpoczynku,
- dopuszcza się lokalizację projektowanych zbiorników retencyjnych w obszarach wyznaczonych na rysunku studium,
- dopuszcza się niezbędne urządzenia z zakresu gospodarki wodnej i rolniczej,
- zapewnienie możliwości dojazdu do kompleksów terenów i do urządzeń melioracyjnych,
- adaptuje się istniejące budownictwo zagrodowe wraz z modernizacją, a wyklucza się lokalizację nowych siedlisk,
- w obiektach istniejących – uzupełnianie wyposażenia w zakresie infrastruktury technicznej (z dopuszczeniem lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz ogrzewania, z zaleceniem przechodzenia na nieuciążliwe dla środowiska media grzewcze),
- rozwój urządzeń związanych z turystyką, wypoczynkiem i sportem, a także niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki wodnej i rolniczej oraz komunikacji i infrastruktury technicznej, warunkuje się spełnieniem wymagań w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu, zróżnicowanych w zależności od położenia i cech poszczególnych fragmentów terenu,
- w wypadku występowania lub odkrycia stanowisk archeologicznych należy je oznaczyć, zabezpieczyć i powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, Burmistrza Gminy i Miasta Szadek.

10.4. Tereny leśne

Tereny leśne bez względu na formę własności, pełnią funkcje ochronne i turystyczno-wypoczynkowe.

Polityka przestrzenna na tych terenach polega na:

- ochronie ich wartości przyrodniczych i krajobrazowych,
- udostępnianiu ich dla turystyki i wypoczynku, w granicach umożliwiających zachowanie wartości przyrodniczych, z wykluczeniem rozwoju funkcji osadniczych.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów leśnych:

- ochrona zasobów istniejących, w tym występujących w ich obrębie użytków ekologicznych,
- prowadzenie gospodarki leśnej z uwzględnieniem ostoi gniazdowania i bytowania ptactwa (łącznie z zachowaniem drzew dziuplastych),
- na terenach leśnych dopuszcza się tworzenie polan śródleśnych i niewielkich zbiorników wodnych, cieków melioracyjnych, lokalizację obiektów i budynków oraz urządzeń związanych z gospodarką leśną,
- realizacja obiektów kubaturowych, zgodnie z przepisami o lasach oraz o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- zakaz lokalizacji obiektów powodujących zanieczyszczenie powietrza, wody i gleb lub też uciążliwych dla otoczenia,
- wykorzystanie terenów dla potrzeb turystyki i wypoczynku, przy zachowaniu następujących zasad:
 - ruch turystyczny pieszy powinien odbywać się na wyznaczonych trasach, z określeniem rejonów swobodnej penetracji terenu, uzgodnionych z właściwym Nadleśnictwem,

- ruch turystyczny rowerowy i konny powinien być ograniczony do wyznaczonych przez właściwe Nadleśnictwo i odpowiednio urządzonych tras śródleśnych,
- dopuszcza się urządzenie punktów widokowych i miejsc wypoczynku,
- rozwój urządzeń związanych z turystyką, wypoczynkiem i sportem, a także niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki leśnej oraz komunikacji i infrastruktury technicznej warunkuje się spełnieniem wymogów w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu,
- w wypadku występowania lub odkrycia stanowisk archeologicznych należy je oznaczyć, zabezpieczyć i powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, Burmistrza Gminy i Miasta Szadek,
- w odniesieniu do dróg i szlaków stosuje się odpowiednio przepisy jak dla dróg dojazdowych i pożarowo-leśnych,
- dopuszcza się przeprowadzenie, w razie braku innych możliwości, liniowych elementów infrastruktury technicznej (najlepiej z wykorzystaniem istniejących dróg, duktów i przecinek),
- utrzymanie istniejących kompleksów leśnych i zadrzewień śródleśnych wraz z możliwością powiększenia w oparciu o obowiązujące przepisy.

Cele gospodarki leśnej realizowane będą zgodnie z ustawą o lasach, przy nadaniu nadrzędnej rangi środowiskowo-twórczym funkcjom lasu.

10.5. Tereny przeznaczone do zalesienia

Tereny przeznaczone do zalesienia:

- opracowanie projektowe i prowadzenie działalności związanej z zalesieniami terenów wymaga opinii właściwego Nadleśnictwa i służby nadzoru nad melioracjami,
- w wypadku występowania lub odkrycia stanowisk archeologicznych należy je oznaczyć, zabezpieczyć i powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, Burmistrza Gminy i Miasta Szadek.

Powyższe ustalenia mają na celu ochronę terenów wartościowych oraz zobowiązania właścicieli do zachowania odpowiedniej równowagi w ekosystemach, kształtowania ich równowagi i naturalnej odporności. Realizacja powyższych zasad ma na celu wyrównanie i ujednoczenie stanu systemów lasów prywatnych do lepszych jakościowo lasów państwowych.

Ustala się możliwość budowy budynków i budowli, związanych z gospodarką leśną, na gruntach leśnych, będących w zarządzie Nadleśnictwa.

11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych

Na niebezpieczeństwo powodzi narażone są tereny zlokalizowane w dolinach rzek: Pichna Szadkowska, Pichna i Pisia.

Na terenie gminy i miasta Szadek nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu przepisów szczególnych jednak uwzględniając ustalenia Planu zagospodarowania łódzkiego należy wskazać tereny położone w dolinach rzek: Pichna, Pichna Szadkowska i Pisia jako tereny zagrożenia powodziowego wodą o P=1%.

Tereny zabudowane na terenach zagrożenia powodziowego wodą o P=1% wskazano na planszy studium. Ich dalsze zagospodarowanie powinno być ograniczone do minimum oraz zgodne przepisami odrębnymi.

Na terenie gminy nie ma obszarów narażonych na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.

12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

Na obszarze gminy Szadek brak jest obiektów lub obszarów, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. nr 113, poz. 984 i nr 153, poz. 1271)

W gminie Szadek nie występują obszary pomników zagłady.

14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji

Przez pojęcia rehabilitacji i rekultywacji rozumie się tzw. rewitalizację obszarów podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie dóbr kultury. Dotyczy to głównie obszarów wymagających przekształceń i odnowy oraz modernizacji. *Na terenie gminy i miasta Szadek za teren wymagające przekształceń i rehabilitacji należy uznać obszar w granicach ścisłej strefy ochrony konserwatorskiej.*

Dla zapewnienia atrakcyjnego wyglądu miejscowości niezbędne jest przeprowadzenie działań polegających na:

- utrzymaniu charakterystycznych układów przestrzennych,
- lokalizacji nowej zabudowy na zasadzie utrzymania skali i charakteru zabudowy istniejącej,
- kształtowania zabudowy wiejskiej na zasadzie tworzenia zagród stanowiących charakterystyczne dla wsi zespoły zabudowy zwartej,
- umożliwienie lokalizacji funkcji mieszkaniowej jak i funkcji wyodrębnionej i samodzielnej, jednocześnie zaś tworzącej w miarę zwarte pierzeje lub zespoły.

Za obszary wymagające rekultywacji uznaje się tereny związane z prowadzoną działalnością górniczą.

15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Granice terenów zamkniętych pokazano na rysunku studium.

16. Inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

Na terenie gminy nie określa się innych obszarów problemowych oprócz przedstawionych na rysunku studium. Główne konflikty przestrzenne koncentrują się w rejonie dolin rzek, gdzie występują tereny zabudowane *narażone na niebezpieczeństwo powodzi zlokalizowane na terenach zagrożenia powodziowego wodą o P=1%*.

IV. WPŁYW UWARUNKOWAŃ, O KTÓRYCH MOWA w art. 10 ust. 1 USTAWY, NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY, O KTÓRYCH MOWA w art. 10 ust. 2 USTAWY

W oparciu o uwarunkowania w pełnym zakresie problemowym, tzn. przestrzenno-historycznym, z uwzględnieniem cech szczególnych miejsca i jego tożsamości, przyrodniczo-ekologicznym, komunikacyjnym zarówno jako system lokalny, jak i w powiązaniach zewnętrznych, infrastruktury technicznej oraz infrastruktury społeczno-gospodarczej, a także według zamierzeń organów nadrzędnych oraz wskazań władz samorządu lokalnego zaproponowano koncepcję rozwoju gminy. Określa ona cele społeczne, kulturowe, ekologiczne i ekonomiczne, wskazuje kierunki rozwoju gminy na czas najbliższy i dla dalszej perspektywy czasowej. Generalnie, za zasadę przyjmuje się ochronę i rozwój oraz przekształcenia i intensyfikację istniejących walorów i zjawisk. Rozproszona struktura osadnicza nakazuje dążenie do koncentracji i komasacji terenów zabudowanych. Będzie to proces bardzo odległy w czasie, ale musi być celowy. Jako wartości rozwojowo-przekształcające wprowadza się stopniowe przekształcanie rozproszonej zabudowy zagrodowej, różne formy aktywności gospodarczej wspomagające rozwój społeczno-gospodarczy oraz uaktywnienie gospodarcze potencjalnych obszarów obsługujących komunikację. Realizacja zadań powinna obejmować różne perspektywy czasowe, niejednokrotnie determinowane czynnikami będącymi poza Samorządem Gminy, ale przede wszystkim procesy rozwojowe powinny być sukcesywne i celowe.

Koncepcja zawarta w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Szadek” wskazuje na możliwość większej aktywności gospodarczej, dostosowanej do zmiennych uwarunkowań i potrzeb, a jednocześnie chroni i rozwija istniejące walory przyrodniczo-kulturowe i wskazuje możliwość polepszenia warunków życia jej mieszkańców, oraz podnoszenia rangi gminy w strukturze województwa.

V. POLITYKA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA

Sporządzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest niezbędnym ogniwem procesu planowania przestrzennego, który ustawowo jest procesem ciągłym. Studium, jako etap poprzedzający plany miejscowe, wskazuje pełen zakres możliwości przedsięwzięć planistycznych oraz realizacji idei i zamierzeń rozwoju, lub ograniczeń czy ochrony, w bliskiej i dalszej perspektywie czasowej.

W trakcie opracowywania przedmiotowego dokumentu kierowano się zasadami zrównoważonego rozwoju. Niniejszy dokument spełnia jego podstawowe kryteria:

- cele społeczne realizowane przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, aby umożliwić społeczeństwu stopniowe osiągnięcie poprawy jakości życia, poprzez proporcjonalne rozmieszczenie ludności w stosunku do miejsc pracy i układów osadniczych, zachowanie prawidłowych relacji funkcjonalno-przestrzennych między ośrodkami zamieszkania, pracy, odpoczynku, usług i administracji, wskazanie korzystnego techniczno-przestrzennego standardu środowiska człowieka, kształtowanie środowiska przestrzennego kreującego nowe jakościowo potrzeby i wartości społeczne;
- cele kulturowe osiągnięte przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, które chronią istniejące dziedzictwo kulturowe przed zniszczeniem lub dewastacją, poprzez powiązanie obiektów historycznych z krajobrazem naturalnym i wkomponowanie ich we współczesne struktury funkcjonalno-przestrzenne oraz poprzez tworzenie nowych istotnych wartości kulturowych;

- cele ekologiczne osiągnięte przez kształtowanie struktur przestrzennych oddziałujących hamująco na dewastację środowiska i tworzących warunki umożliwiające jego aktywną ochronę poprzez zgodność charakteru i struktury zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego, zgodność intensywności zagospodarowania z naturalną chłonnością środowiska oraz jego odpornością na zniszczenia, eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonijne łączenie z zagospodarowaniem, tworzenie warunków zapewniających ochronę unikatowych wartości środowiska oraz umożliwiających odzyskanie utraconej równowagi ekologicznej;
- cele ekonomiczne osiągnięte przez kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki wzrostu efektywności gospodarowania poprzez racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych i istniejącego majątku, kształtowanie elastycznych struktur przestrzennych, podatnych na dalszy rozwój, kształtowanie warunków przestrzennych tworzących korzystne procesy, kształtowanie układów przestrzennych, których struktura zwiększa sprawność i niezawodność funkcjonowania.

To nowoczesne (współczesne i przyszłościowe) kształtowanie ładu integralnego jest najistotniejszym warunkiem prawidłowego rozwoju gminy. W wyniku przeprowadzonych analiz i studiów dokonano waloryzacji obszaru gminy i określono politykę funkcjonalno-przestrzenną gminy - w pełni czytelną po zapoznaniu się z rysunkiem studium (plansza „Kierunki zagospodarowania, Polityka funkcjonalno – przestrzenna”), gdzie przedstawiono lokalizację poszczególnych obszarów. W przedstawionej na rysunku studium tabeli pokazano oznaczenia poszczególnych obszarów oraz przypisane im funkcje. Przypisane danemu obszarowi różne funkcje zostaną wyodrębnione w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego z wymaganą w tych opracowaniach precyzją i stopniem uszczegółowienia. Wszelkie działania przestrzenne na obszarach nie objętych tzw. obowiązkiem sporządzenia planu, wymagają również wyprzedzających działań planistycznych obejmujących obowiązkowo obszar docelowy wraz ze strefą kontekstu przestrzennego.

VI. INTERPRETACJA ZAPISÓW USTALEŃ STUDIUM

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*Dz. U. nr 80 poz. 717 z późn. zm.*) (*Dz. U. z 2012 r. poz. 647*) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Jednocześnie ustalenia zawarte w studium są wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe. Ustalenia zawarte w tekście i załącznikach graficznych studium wyrażają jedynie kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru, nie są zaś ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania i użytkowania terenów. Określenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających lub towarzyszących rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być realizowane także inne formy zabudowy, pod warunkiem nie pozostawania w sprzeczności z formami określonymi w studium. Przy opracowywaniu planów miejscowych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę należy przewidzieć zieleń publiczną, stwarzającą warunki do wypoczynku, estetyki i przejść pieszych. Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg gminnych, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe obiekty winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym opracowaniu.

VII. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy to opracowanie strategiczne dla rozwoju przestrzennego gminy Szadek. Mimo, że nie ma ono rangi prawa miejscowego, to jednak stanowi oś systemu planowania przestrzennego na poziomie gminy.

W opracowanym dokumencie znalazły się informacje wynikające z:

- rozpoznania aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z jej rozwojem,
- sformułowania kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy, a także podstawowych zasad polityki przestrzennej i zasad ochrony interesu publicznego,
- stworzenie podstaw do koordynacji sporządzania planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego wydawanych w przypadku ich braku,
- integrowanie polityki przestrzennej państwa z interesami gminy, a także wpływanie na formułowanie zadań rządowych, wojewódzkich i powiatowych, związanych z priorytetami rozwoju gminy,
- zbiorów informacji stwarzających warunki dla promocji przestrzennych walorów gminy w celu lokowania tu działalności związanej z preferowanymi formami aktywności gospodarczej i społecznej,
- promocji walorów i możliwości inwestycyjnych gminy.

Podczas kolejnych etapów realizowania opracowania analizie poddane zostały istniejące opracowania planistyczne i inne branżowe, wydane decyzje o pozwoleniu na budowę, wydane decyzje o warunkach zabudowy, wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz wnioski złożone przez zainteresowanych. W ten sposób określone zostały potrzeby i aspiracje społeczeństwa, władz i przedsiębiorców, a także zjawiska wpływające na samą przestrzeń gminy. Ustalone zostały:

- stan środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- stan i faktyczne wyposażenie w infrastrukturę techniczną, transportową i społeczną,
- potencjał demograficzny,
- potencjał ekonomiczny i gospodarczy gminy,
- sytuacja na rynku pracy oraz problemy związane z bezrobociem.

Zebrane informacje posłużyły do przeanalizowania ich pod kątem możliwości przestrzennego kształtowania gminy. Wyniki przeprowadzonych badań stanowią bazę do określenia kierunków rozwoju gminy oraz rozpoznania jej predyspozycji i możliwości z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. Zaproponowane nowe tereny inwestycyjne w pełni wystarczają na zabezpieczenie potrzeb gminy w zakresie terenów budownictwa mieszkaniowego, działalności usługowej i gospodarczej na najbliższy okres, przy jednoczesnym zachowaniu w stanie nienaruszonym walorów środowiska. W studium znalazły się także wytyczne dotyczące zagospodarowania terenów rolnych i leśnych w taki sposób, aby nie uległy one nadmiernej degradacji.

Realizacja ustaleń studium, wynikająca z przeprowadzonych analiz opiera się przede wszystkim na:

- stymulowaniu rozwoju gminy,
- inspirowaniu i realizowaniu programów zmierzających do poprawy jakości życia mieszkańców,
- udziale samorządu gminy w procesie opracowywania, uchwalania, aktualizacji

i oceny realizacji,

- tworzeniu infrastruktury dla istniejących i planowanych inwestycji,
- zapewnieniu współdziałania samorządu gminy z samorządem powiatowym i wojewódzkim odnośnie prowadzonych analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, zagadnień jego rozwoju, styków pomiędzy gminą a gminami sąsiednimi,
- analizie i kontrolowaniu stopnia wykorzystania gruntów.

Z przeprowadzonych analiz wynika, że dotychczasowe kierunki rozwoju i istniejące funkcje gminy mogą być kontynuowane, pod warunkiem zwrócenia większej uwagi na zrównoważony rozwój wszystkich z nich oraz na aktywizację mniej znaczących dotychczas funkcji, do takiego stopnia aby stały się czynnikami napędzającymi rozwój gminy Szadek.

VIII. OBJAŚNIENIE ZMIAN W NOWYM OPRACOWANIU W STOSUNKU DO POPRZEDNIEJ EDYCJI STUDIUM

Rada Gminy i Miasta Szadek Uchwałą nr XL/370/02 z dnia 3 lipca 2002 r. przyjęła „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Szadek”.

W dniu 23 czerwca 2008 r. Rada Gminy i Miasta Szadek Uchwałą nr XXI/160/2008 wyraziła wolę zmiany studium.

Zgodnie z w/w uchwałą zakres opracowania drugiej edycji studium obejmuje obszar miasta i gminy Szadek.

Uaktualniono część dotyczącą uwarunkowań, ponadto we wprowadzeniu wyjaśniono przyczynę przystąpienia do zmiany studium.

Zgodnie z pismem PGE Zakładu Energetycznego Łódź-Teren S.A. z dnia 10 września 2008 r. znak: 10-RR-0001130-2008/6549 określono politykę w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną.

Zgodnie z pismem Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego z dnia 17 września 2008 r., znak: ZK-II-7041/23/155/08 przeanalizowano problematykę związaną z: ochroną sanitarną w strefach ujęć wodnych oraz uzbrojeniem terenów gminy w sieć wodno-kanalizacyjną.

Zgodnie z pismem Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 25 września 2008 r., znak: IAI. 7041/6646/2115/MG/08 uwzględniono ustalenia „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego”. Uwzględniono korytarze komunikacyjne dróg wojewódzkich Nr 472 i Nr 710, w kontekście odpowiedniego zagospodarowania terenów położonych w sąsiedztwie oraz ograniczeń w urbanizowaniu obszarów o niekorzystnych warunkach fizjograficznych – w dolinach rzek: Pichny, Pichny Szadkowskiej, Szadkówki i Pisi II oraz na terenach zalewowych. Wyznaczono także przestrzenie publiczne oraz inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym. Przeanalizowano problematykę związaną z nadmierną rezerwacją terenów inwestycyjnych.

Zgodnie z pismem Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Łodzi z dnia 29 września 2008 r., znak: TU/6216/403/6696/2008 uwzględniono w studium obszary zagrożone powodzią, na załączniku graficznym wrysowano rzeki i urządzenia melioracji podstawowych. Określono również zasady ochrony istniejących urządzeń melioracji wodnych oraz uwzględniono projektowane zbiorniki wodne.

Zgodnie z pismem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 29 września 2008 r., znak: ZZWg-539/88/1798/08 ochrona wód realizowana będzie przez: budowę komunalnych oczyszczalni ścieków wraz z budową zbiorczą kanalizacji sanitarnej i deszczowej, objęcie wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni, a do czasu jej wybudowania – do szczelnych szamb tylko jako rozwiązania tymczasowego.

Zgodnie z pismem Zarządu Dróg Wojewódzkich w Łodzi z dnia 30 września 2008 r., znak: IP-473,710/446/2008 zagospodarowanie pasa drogowego oraz terenów przyległych do drogi wojewódzkiej Nr 473 i 710 odpowiada warunkom zawartym w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych oraz w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, dla drogi klasy „G” o szerokości w liniach rozgraniczających min. 25 m.

Zgodnie z pismem Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 3 października 2009 r., znak: PR.III.7326-46/2008 uwzględniono ustalenia „Strategii rozwoju województwa łódzkiego”, „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego”, „Programu małej retencji dla województwa łódzkiego”, „Bilansu zasobu kopalin i wód podziemnych w Polsce za 2007 r.”, a także tereny zagrożenia powodzią.

Zgodnie z pismem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Łodzi – Delegatury w Sieradzu z dnia 3 października 2008 r., znak: WUOZ/Si-4430/21/08 ustalono zasady zapewniające ochronę zabytków, znajdujących się na terenie gminy.

Zgodnie z pismem Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 6 października 2008 r., znak: RO.V-AK-7555-75/08 uwzględniono granice udokumentowanych złóż kopalin oraz ujęcia wód podziemnych, eksploatowane dla potrzeb wodociągów.

Zgodnie z pismem Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach z dnia 8 października 2008 r., znak: KIE/511/0060/08/04675/LS zawarto informacje o znajdujących się na terenie gminy terenach górniczych.

Oprócz tego zracjonalizowano obszary przeznaczone pod zabudowę, zaktualizowano: system infrastruktury, system komunikacji, formy ochrony przyrody, uszczegółowiono: przeznaczenie terenów oraz formy ochrony przyrody.

Całość ustaleń studium sporządzono zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717, z późn. zm.).

W dniu 25 maja 2012 r. Rada Gminy i Miasta Szadek Uchwałą nr XIX/138/2012 wyraziła wolę zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szadek w zakresie złóż kruszyw naturalnych.

Niniejsza edycja studium uwzględnia nowe udokumentowane złoża surowców naturalnych oraz określa tereny eksploatacji powierzchniowej umożliwiając wydobywanie surowców na danym terenie po uzyskaniu odpowiednich pozwoleń i koncesji.

Ze względu na aktualizację Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego (uchwała Nr LX/1648/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 21 września 2010 roku) obowiązująca edycja studium wymagała korekty w zakresie przebiegu niektórych projektowanych liniowych elementów infrastruktury technicznej oraz uzupełnienia o projektowane na terenie gminy szlaki turystyczne. W studium uaktualniono również dane demograficzne dotyczące gminy oraz wprowadzono elementy wynikające ze zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określającej zakres i przebieg procedury planistycznej.